

જૂન ગીત સંગ્રહ.

જૂન ગીત સંગ્રહ

—: પ્રકાશક :-

શ્રી પાંચાળ હિત ચિંતક મંડળ.

૮૫૨૮

સંચાલક

ચ. ફલેભરામ નરસિંહરામ મિસ્ત્રી.

•

મુદ્રિત.

જીવન-નૌકાનાઓના સુકાનીઓને કાંઈક.

લગ્ન એ દેવી સંબંધ છે, અને એવા પવિત્ર અને ગંભીર સંસ્કારમાં ખિલત્ર લાપાને સ્ત્રીઓએ સ્થાન નજ આપવું જોઈએ.

* * * * *
લગ્ન એ સ્વાર્થ ત્યાગની મહા પાઠશાળા છે !

* * * * *
સી, એ ધરતું કામ કરનારી દાસી નથી પણ પુરુષની ગૃહદેવી છે પ્રેમનું મૂલ્ય—જીવન સર્વસ્વ.

* * * * *
શરીરના મોડ નહિ, પણ આત્માના આરાધનાર્થેજ લગ્ન હોઈ શકે!

* * * * *
જો વિવાહસંસ્કારથી તમારું હૃદય દિવ્યત ન થયું હોય, ને જો પોતાના પરિવાર પરના પ્રેમથી તમે આખી મનુષ્ય જાતિ ઉપર પ્રેમ રાખતાં ન શિખ્યા હો, તો તમે જે વિવાહ કર્યો છે તે મિથ્યા છે. ઇન્દ્રિય તૃપ્તિ અથવા પુત્રનું મોં જોવું એટલાજ માટે વિવાહ નથી.

અર્પણપત્રિકા.

શ્રી કૈલાસવાસી

શ્રી મોરબી રવાજીરાજ સંસ્કૃત પાઠશાળાના
માજી અધ્યક્ષ અને રાજા રૈયતના ધર્મોપદે-
શક મહા મહોપાધ્યાય શીવ કવિ શાસ્ત્રી
શંકરદાસ માહેશ્વર ભટ્ટ ! ! !

આપ શ્રી લોકા તનુ વિસ્તારી ગયા છો, પરંતુ
આત્મસ્વરૂપ અને જ્ઞાનસ્વરૂપે સદા અમર છો, આપના
રચેલા ઘણા સંસ્કૃત અને ગુજરાતી અન્થો જ્ઞાન પસા-
રતા આપની સુકીર્તિની ધ્વજ ફરકાવતા મનુષ્યના
હૃદયમાં સાત્ત્વિક જાત પ્રગટાવે છે. “ચંદ્રપ્રભા ચ-
રિત્ર” તથા સત્યનાન સાવિત્રી નાટક, ધ્રુવચરિત્ર ના-
ટક, પાર્વતી નાટક વિગેરે સ્ત્રી ઉપદેશક અન્થો સ
નાતન ધર્મ અને સનાતન રિવાજપર અચળ શ્રદ્ધા
બેસાડે છે, તથા આપના અનેક લોકહિતના શુભ
કાર્યોને લીધે તેમજ સર્વ ઉપર આપની અપૂર્વ
કૃપાને લીધે આ સ્ત્રીઉપયોગી માંગલિક પ્રસંગે ઘરો
ઘર ગાવાનું, જુના ગુજરાતી સાહિત્યમાં વધારો કરનાર
પુસ્તક આપનેજ અર્પણ કરવું યોગ્ય છે.

મોરબી, સને ૧૯૭૭ આષાઢ શુકલ દ્વિતિયા.

લી. આપનો

શ્રી કુબેર

શ્રી.

પ્રસ્તાવના.

લગ્નાદિ શુભ પ્રસંગના કાઠીઆવાડી-ગીતો સંપૂર્ણ આટલી મોટી સંખ્યામાં (૧૬૬) હજુ સુધી ક્યાંય બહાર પડેલા નથી આ સંસારમાં લગ્નનો પ્રસંગ સર્વથી વધારે આનંદદાયક છે તે આનંદમાં વધારે કરનારા સ્ત્રીઓના સુસ્વરથી ગવાતા આ માંગલીક ગીતો છે. આ ગીતો દરેક પ્રસંગનો યથાર્થ મનોભાવ દર્શાવનાર આર્ય નીતિ રીતિની મર્યાદા સાચવી રચાયેલ છે તેમાં અન્યોક્તિ અલંકાર સહીત શૃંગાર, હાસ્ય અને કરુણારસ આખે-હુખ પ્રગટ થાય છે. અને વધારે ખુબી એ છે કે સ્ત્રીઓના મધુર સ્વરને પુષ્ટિ આપનાર લોહપ્રય રાગો સોરઠ, સારંગ અને દેશમાં તે ગવાય છે. અને તે કાઠીઆવાડી હેતાળ મીઠી વાણીના સાદા શબ્દો ધણા પ્રિય લાગે છે.

ખીજ દેશમાં લગ્નાદિ પ્રસંગે મોટું ખર્ચ કરી ગાનારી-ઓને બોલાવે છે તેમ આપશું તેવું ખર્ચ થતું નથી એ ૨૦ પણા જુના સાદા રિવાજનું સ્તુતિપાત્ર પરિણામ છે.

બ્રાહ્મણોએ જેમ વેદો મુખપાઠ કરી સાચાં તેમ આ હજારો વર્ષ પહેલાંના ગીતો આખાં પાઠ કરી સાચવી રાખ્યા છે તેને માં

શુભાશુભ પ્રસંગમાં સ્વામીને અર્ધોઅર્ધ સહાયતા આપનાર અઘોગનાનો યથાર્થ ધર્મ બજાવનાર આર્ય સોઓ સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે

આ ગીતો આપણા દેશની અંદર મા દંકરીને નાનપણથી શીખવે છે. પણ હાલના પ્રવૃત્તિવાળા જમાનામાં કેટલીક દીકરીઓને સંપૂર્ણ ગીતો શીખવાનો સમય મળતો નથી તેમને આ પુસ્તક વધારે ઉપયોગી થઈ પડશે અને લવિષ્યમાં આપણું આ જીવન ઉપયોગી સાહિત્ય લોપ ન થાય તેટલા માટે જેમ અને તેમ વધારે ગીતોનો સંગ્રહ કરી આ જીવન પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવી છે.

આ ગીતોમાં વર કન્યા વિગેરેનાં અમુક નામો લખ્યા છે પણ તે ઠેકાણે પોતાને બંધ બેસતાં ગાનારે ગોઠવી લેવાં. આ ગીતો તમામ હીંદુ કોમમાં ગવાય છે એટલુંજ નહીં પણ ચોરી અને હસ્તમેલાપ (માયરા) વખતનાં કેટલાક શાસ્ત્રોક્ત ગીતો સિવાયનાં બધાં મુસલમાન ગૃહસ્થોમાં પણ ગવાય છે. તે પરથી આ ગીતો આપણા દેશમાં કેટલા ઉપયોગી અને લોકપ્રિય છે. તેનો ખ્યાલ આવશે માટે ધરેધર તેનો જેમ વધારે ઉપયોગ થાય તેટલા માટે આ પ્રયાસ છે કારણ કે આ ગીતો વરકન્યાની ઉચ્ચ મનોવૃત્તિ કરાવનારાં પ્રેમભાવને દ્રઢ કરનારાં, ધર્મ અને વડીલો પ્રતિ પૂજ્યભાવ ઉત્પન્ન કરાવનારાં છે.

યગ્ન પછી સીમંતના ગીતો છે. તેપણ નવયૌવના સમયમાં પ્રવૃત્તિને પ્રસન્ન રાખનારાં અને સમયને અનુસરતાં છે
 * (જનોઈ) ના પ્રસંગના બાળ બાલ્યારી
 * ધર્મને અનુસરતા રહેલાવ દર્શાવનારાં
 * નારાં છે.

છેલ્લે શ્રી રાંદલમાના (ચંદ્રમા) ગીતો છે. કાઠીયાવાડમાં દરેક શુભ પ્રસંગના આરંભમાં હિંદુ કામમાં રાંદલમાની એક દિવસ સ્થાપના કરવામાં આવે છે.

જેનું રહસ્ય ધાણું ગૂઢ છે. સૂર્ય પુરુષ ગૃહ છે અને ચંદ્ર સ્ત્રી ગૃહ છે, તેથી તેને ચંદ્રમા કહે છે. ચંદ્ર આપણા મન તથા સ્ત્રી-રત્ને જળ આપી ક્રિયામાં યોજે છે અને સૂર્ય જ્ઞાનરૂપ હોવાથી જ્ઞાન કરાવે છે તેથી તેને જ્ઞાનુ કહે છે. આ બન્ને પ્રત્યક્ષ દેવ છે માટે પ્રજા ઉત્પત્તિ કરનારા ગૃહસ્થાશ્રમીએ ચંદ્રમા (રાંદલમા હૌ-દલ) નું પુજન કરવું લાભકારક છે. તેમના ગીતોપરથી પણ ઉપરને જાણ સમજી શકાશે.

આ રસીક સજીવન ગીતો જુના વખતનાં સ્ત્રી પુરુષોએ જુદે જુદે વખતે રચેલા જણાય તેમાં કેટલાક જુના મધુર શબ્દો કાવ્યમ રાખ્યા છે અને અપભ્રંશ બોલાતા શબ્દો સુધાર્યા છે. અને જુદે જુદે સ્થળે જાની શકતો પ્રવાસ કરી દરેક પ્રસંગના સ્ત્રીઓના મુખથી મળી શક્યા તેટલાનો સંગ્રહ કર્યો છે અને કેઈકંઈ ગીત નવું જોવામાં આવશે તેમ છતાં કાંઈ ભૂતચુક અપુર્ણતા રહી ગઈ હશે તેને માટે ક્ષમા કરશો.

હરીશંકર માધવજી ભટ્ટ.

સાંકળીયું !

વિધી નં.

ગીત નં.

૧ સગપણ વખતે ગાવાના ગીતો.

આજ આંગણુ નવલા વેવાઇ આવ્યોરે.	૧
આવોને વેવાઇ બેસોને પટુંસાર....	૨
મગ ડોરંતા મોતી લાખ્યું.	૩
ગળાઓ ગોળ વહેંચાયરે.	૪
રંગ રચ્યો રંગ રચ્યો....	૫
ધન લાગ્ય ધન દિન છે આજે.	૬

૨ ચુંદડી ઘરેણાં વખતનાં ગીતો.

મારા નખના પરવાગાં જેવી ચુંદડી.	૭
અમદાવાદી ચુંદડ વાપરી.	૮
મણીઆઇ પાટ બેઠાં બોલે હુલસર હાસડી....	૯
અમે કડલાં વિના નથી આવ્યારે વેવાણુ.	૧૦

૩ કંકાત્રી વખતનાં ગીતો.

કંકુ છાંટી કંકાત્રી મોકલે.	૧૧
----------------------------	-----	-----	----

૪ પીઠી તથા માળારોપણુ વખતે.

આજ બાઇ આજ મે મગ મનોરા.	૧૨
કાંઈ જાંબુ વરણી કાયસરે.	૧૩
પીઠી ચોળે પીઠી ચોળે પીતરાણી....	૧૪
નાઓ નાઓ લાડારે.	૧૫

૪

ઘઉં, વરી વખતનાં

કાડેને પગરણુ આરંભ્યા...	૧૬
૬ સાંધી તથા સુવાળી દ્વયથરા પાપડ વખતે.				
સાંધીઆ તનેરે પનોતા તો.	૧૭
સોનાની સાંધી રૂપાના મોર.	૧૮
લીલી પીળી પાંખનો ભમરલોરે...	૧૯
કુંગર કોરીને નિસર્યો. ભમરો.	૨૦
ખડગીએ ઢળીએલ કાચ.	૨૧
મા, ના, ચાંદલીઓ ઉગ્યોરે.	૨૨
ઊંચા ઊંચા મોલ મારે ઘરેરે વિવાતાં.	૨૩
ઉંચી મેડી વાંઝડીઆ કમાડરે.	૨૪
હુંતો સુતીરે મારા રંગ મોલમાં...	૨૫
ઉભલારે ગોરી રંગ મોલમાંરે.	૨૬
ડાકોર ખંભાતેથી કારા કાગળ મોકલે.	૨૭
સાંકડી શેરીમાં પાણી સાંચર્યા.	૨૮
સવામણુ સોનાનો દીવોરે...	૨૯
પીઠીનાં ભર્યાં મનોહરી કાંઈ.	૩૦
જર જવંત્રીના પડારે છોડાવો	૩૧
છાયલને છેડે મેંતો શેરી વળાવી...	૩૨
માલણુ વિણે જવંત્રીના પુલરે.	૩૩
ઘઉંનાં આઘ્યા છે ગાડારે.	૩૪
ઉંચી મેડી જમરખીયા કમાડ.	૩૫
રાજ પેલડા પોરની નીંદરડી.	૩૬
ઢાઢા જોરરે મારવીયો ચોખા સુરતી.	૩૭

લલે આઝ્યાજી લલે આઝ્યાજી. ૩૮
સામા ઝોરડીઆમાં સત્રામજી ખાળ. ૩૯
ધઢિંડા મંગાવો રાજરીરે ધઢિંડા મંગવો. ૪૦
વિજયા આઘ કાંઈ પૂછે દાદાજીને... ૪૧

૭ માંડવા વખતનાં.

માંડવ ટાઢોને માંડવ શીરો. ૪૨
લીલુડી તલ્લાવડીને લીલો મારે માંડવો. ૪૩
માંડવોરે કાંઈ મોટો રોપાવો. ૪૪
માંડવ લીલી ડાળીને પીળા થાંમરી. ૪૫
મારે માંડવ લેખાવટીયા છે ૪૬
સોનાની સરીએ માંડવો. ૪૭
મોટો મોટો માંડવ રોપાવો ૪૮

૮ ગણેશ પધરાવતી વખતે.

લગન બાળેડીયો મોતીડે જઙ્ઘો... ૪૯
પાછલી પછીતે બેડારે ગણેશ. ૫૦

૯ ચાક વધાવતી વખતે.

મેંતો ચાળ લયો સગ મોતીડે. ૫૧
કાળી શી કાયલ શબ્દે સોહામણી... ૫૨
જીરે અમીરસ ભયારે કંચોરડા. ૫૩
જુનાગઢથી તંબોરીડા વાપર્યો. ૫૪
ગોકળ ગઢનાં તે વાળાં વાળા ૫૫
સૈયર પેલો વધાવો મારે આવીએ. ૫૬
હાલંતા ચાલંતા સરોવર પહોંચીરે. ૫૭
ગઢ રૂડોરે મોરબી શહેરનો. ૫૮

૧૦

વરઘોડા વખતનાં

અગમગીઆનો જામોરે શીવડાવો.	૫૬
હાથમાં શ્રીફળ વરની કોટે વરમાળા.	૬૦
માલણુ ગુંથી લાવ ગુણીયજ ગજરો.	૬૧
લાડકડા ચડોરે વરઘોડે.	૬૨
લીલુડી તે ઘોડી પાતળીઆ અસ્વાર.	૬૩
લાખેને ઓરડે નીપજે....	૬૪

૧૧

માથે જડ વાસવા વખતે.

જડવાસે, જડવાસે વરની ફાળ્યા....	૬૫
આદીતની ધરનાર તમે નિંદ્રાથી....	૬૬
ખોડા પૂંજે ખોરા પૂંજે વરની માતા.	૬૭

૧૨

ઉકરડી વખતે.

ઉચીતે ભરીરે સળાઈ.	૬૮
ચારે જમાઈ જોજ્યા હાલરે.	૬૯
જુનાં ધર ઉખેડીયાં.	૭૦
લાલ પ્યારો ભાણેજ.	૭૧
કાકા મામા ઓરડા આવો.	૭૨

૧૩

મામેરા વખતે.

ખાઈ સાવરે સોનાના મારો દીવડો.	૭૩
પાળે આંખલીઓ રોપાવોરે.	૭૪
સ્વામી મોરો ચોખા મંગાવોને.	૭૫
કયા ગામના મામેરલા....	૭૬

૧૪ વર પરણવા જતી વખતે.

હરિ મોરખી ગામને ગાંદરે.	૭૭
ચીતરાવી પાલખી વરરાજ નવેનગર જાય....	૭૮
કરિ કેસરીઆ લાડા મન હસોરે....	૭૯
ઉજળાં મોતીને નિર્મળ નીરરે.	૮૦
વાગ્યાં વાગ્યાં નીંગડીનાં ઢાલ.	૮૧

૧૫ પ્રભાતીઆં.

તમે જગોચરે રાણા રાજ્યા	૮૨
વેણુલા વાયારે સુરજ ભલે ઉગ્યો.	૮૩
પોહ્યા જગોરે રાણી રદિતનાં કંથકે.	૮૪
પાટણના પટરાણાં આઈ સીરોધના સલાટરે.	૮૫
શ્રી પ્રભાતે શ્રીકૃષ્ણ સ્મરીએ.	૮૬
હોંને ગોરી વિહરોને ગોરી	૮૭
રાણી પ્રભાતીને થોર.	૮૮
ધોરીશી કાડીને ચીતરીયા પરલાણુ.	૮૯

૧૬ વરનું સામૈયું કરતી વખતે.

સામૈયા શણગારી શામા મેલોરે....	૯૦
રૂડા રાઈવરરે મયાકુંવરઆછ વરરે.	૯૧
જનું આવે જનું આવે જીજી.	૯૨
જાને કોણુ કોણુ આબું કેશવ જાનીરે.	૯૩
આહસો કળસીયાને નવસે ઝારી....	૯૪
ક્યા ગામનો હિમૈયો.	૯૫
એક ખેડ્યારે ખેતરની ખીજડી વાપરી.	૯૬

૧૭ કલવા (ચલવા) વખતનું.

તુંતો જમરે વાલીડા વીર કલવોરે. ... ૬૭

૧૮ વર તોરણે આવે તે વખતનાં.

• નહિં નમેરે નહિં નમે.... ... ૬૮

ત્રીકમ તોરણુ રામ પધાર્યા. ... ૬૯

ધોડીધારે ધોડલા ધણી, ... ૧૦૦

તુંતો મોકલ વેળાણુ પાલખો. ... ૧૦૧

૧૯ હસ્તમેલાપ, ચોરી, અને માયરા વખતે.

જહાર પધારો સૌરંગસુંદરી. ... ૧૦૨

કુમકુમ કંકણની વચ્ચે ચુડીરે ... ૧૦૩

દુધે તે ભરી તલાવડી.... ... ૧૦૪

✓ આની કોરે ગંગા આની કોરે જમના. ... ૧૦૫

શ્રીસત્ત સ્વામીને વરણુવું. ... ૧૦૬

શ્રીસત્ત સ્વામીને વીનવું. ... ૧૦૭

શ્રીરામ ધોડે નગર ધોડે ધોળકું... ... ૧૦૮

ધનુષ્યર વિવાહ.... ... ૧૦૯

વાલમ રૂસીએ રાય જમમાંડીયો ... ૧૧૦

ચોરીમાં ચકલડી ખોલેરે. ... ૧૧૧

ભોરરે ભારે કાનજીઆષ્ટ ચાલે ... ૧૧૨

હંચે હંચે પગથીએ અમે ચઢયા... ... ૧૧૩

મસ્તક હરિ ચરણે નામું ગરલાં ચપઝે. ... ૧૧૪

સિતાપતિને ચરણે લાગુંજરે. ... ૧૧૫

રૂક્મણીનો કાગળ. ... ૧૧૬

ધર્મ રાજએનાવ ગળાણુવીઆ... ... ૧૧૭

તમે જાઓ એ ત્રીકમજીભાષ વાડીએ. ૧૧૮
લાડી લાડો જમરે કંસાર. ૧૧૯
એક જવના જવારે હવે જમાઈ થયા. ૧૨૦
એક ઝારા ઉપર ઝારીરે હવે લાડી થઈ હમારીરે. ૧૨૧

૨૦

છાપ ટાણે.

છ મારો કાંતીલો કોડીલો વધાવીશ. ૧૨૨
ઓરા ઓરા માણેકચંદભાષ એક વાત. ૧૨૩
આજ મારે ભરીઆં સરોવર છલીઆરે. ૧૨૪
ત્રાખા કુંડીરે નગર સોડામણી. ૧૨૫

૨૧

પહિરામણી વખતે.

જીરે મેં તમને દેવશંકર વેવાઇ વારીઆ ૧૨૬
કેવળીઆ પાનામાં રંગ ધણો. ૧૨૭
તીખીરે આઢુ કરી સુંક મીઠી મીઠી કેશવજીની જીભ ૧૨૮
વેવાઇને માંડવ રમવાને ગીયાંતા. ૧૨૯
ચોરીમાં ચરકલી ખોલે....	... ૧૩૦
આછલા કંકુ ધોળેરે લાડી. ૧૩૧

૨૨

કન્યાને વળાવતી વખતે.

રહો રહોને વેવાઇ રંગ ભર્યા. ૧૩૨
રહોને રસિઆ આજની રાત. ૧૩૩
ઢાલીડા ધડુક્યા લાડી....	... ૧૩૪
મારે દાદાને ઘેર આંખલો. ૧૩૫
આ દશ પીપજો આ દશ દાદાના ખેતર. ૧૩૬
દિવાળી બાંધ હાલુહાલુ કરતારે. ૧૩૭

૨૩	કન્યાને વળાવીને વલતા.		
	વારી વારો દાદાજીને પુછે આજ માંડવ.	૧૩૮
	આવ્યા તો પરદેશી પોપટો.	૧૩૯
૨૪	ઘેર આવ્યા પછી.		
	લાડલી ટોડલા જેવડી.	૧૪૦
	રાણી જયો રમવા બેડો.	૧૪૧
	ખડ ૧ના ખડરે ખડું કીયા.	૧૪૨
૧૫	મીઠુંલ છોડતી વખતે.		
	તારં ડોરડીએ દશ ગાંડયુર લાડી...	૧૪૩
૨૬	શ્રીમંતનાં.		
	ઘેણને પેત્રડો માસ આઠરીઓ,	૧૪૪
	ઘેણના સસરાજી ઘડાવે ઘેણને મોતીસરી.	૧૪૫
	ઘેણનો હાર હીરે જડયો.	૧૪૬
	મારે માવજીમાઇના નાના મોટા ડેહારે.	૧૪૭
	ગોરા ગોરા પૌચા અને ગોરી કરીયું.	૧૪૮
૨૭	જનોખનાં		
	લીલુડો દંડને હાથમાં પોથી.	૧૪૯
	ખડર: કાને કડી હાથે છડી હીરે જડી.	૧૫૦
	લીલુડી ટોપીને હીરે ભરીરે,	૧૫૧
	હાથણી આવેરે મક્કપતી.	૧૫૨
	ચલ્લાને અગિયુ અગિયો	૧૫૩
	સાત મુંતારી ખડવા પાંચ લાલુડીઆ.	૧૫૪
	કાશીમે જઈ આવ્યોરે ખડવો.	૧૫૫
	આઠેરે તુને માળોડા વારીઓ.	૧૫૬

૨૮

રાંદલ માના ગીતો.

દળવેથી રાણી રાંદલ દળવ્યાં ૧૫૭
મેરે માંડીઆ જગહું થઈએ ઉતાવળી. ૧૫૮
ગાયત્રી ખરીએ ખેતર ખેડ્યાં. ૧૫૯
લીલુડો ઘોડો રણમાં ખડીઓ. ૧૬૦
રાંદલ માવડી કે છે અમને બાળેડીનો કોડ... ૧૬૧
દેરૈય કોઇ માંડ્યા ઇના જગ. ૧૬૨
કાશી કેરા કળશીયાં ગંગાજળ ભરવા જઉંરે. ૧૬૩
આલા લીલા વાંસડીઆની વેલ. ૧૬૪
માતા આગળ ચંદન ધુપ ગાજે. ૧૬૫
તમને ક્યો ભાઇ મનાવે રાંદલ રહો. ૧૬૬

શ્રી ઇષ્ટદેવને સર્વસ્વ અર્પણ કરનાર ભક્તની

ભાવના.

(રાગ પ્રેમની જોગણ બની.)

સુતવિત્તદારા દેહ, ક્યાં કુખેરનાથને શરણે. (૨)

અદ્વાથી અહમ્મમ્ ધર્યાં, શ્રી ઇષ્ટને ચરણે. (૨) ક્યાં.

શ્રી પાર્વતી પતિના ગુણો, કરૂં શ્રવણ નિત કરણે. (૨) ક્યાં.

શિથિલ થયા કામાદિ શત્રુ, શિવને સ્મરણે. (૨) ક્યાં.

અંતર આનંદથી ઉભરાય, અદ્ભુત પ્રેમને ઝરણે (૨) ક્યાં.

શિવસ્વરૂપે પ્રગટ રહો, પ્રભુ આ અંતઃકરણે (૨) ક્યાં.

શ્રીમદ્દેશાય નમઃ

શ્રી કુબેરનાથ સહાય ઃ.

(લગ્નાદિ પ્રસંગના કાઠિ- આવાડી ગીતો.)

સગપણ વખતના.

(નવીન)

૧

રાગ (આજ અમે લાખેણી લાડી છત્યારે આનંદ લય્યા.)

આજ આંગણુ નવલા વેવર્ધ આબ્યારે, હેતે ભરિઆ

સાથે સોનાનું શ્રીકૃષ્ણ લાબ્યારે, હેતે ભરિઆ

મારા સગા સનેહી સૌ આબ્યારે, હેતે ભરિઆ

સાથે મહાજન માનવંતા લાબ્યારે, હેતે ભરિઆ

મારા પૂંજનીક પુરોહિત આબ્યારે, હેતે ભરિઆ

સાથે કંકુ કંકાવટી લાબ્યારે, હેતે ભરિઆ

કોડીલા કમળાભાર્ધએ કહેણ કહાવ્યું, હેતે ભરિઆ

એતો રૂડું માણેકભાર્ધએ હોંચે સ્વીકાર્યું, હેતે ભરિઆ

એલા કુળનું કન્યા રત્ન મળીશું, હેતે ભરિઆ

એ તો આંખારસમાં અમરત બળીશું, હેતે ભરિઆ
 લાડકડા લાલભાઈને ચાંદલો કરતારે, હેતે ભરિઆ
 શ્રીફળ સગપણનું હાથમાં ધરતારે, હેતે ભરિઆ
 માતા મોતીડે વધાવી મીઠકાં લેતાંરે, હેતે ભરિઆ
 હાંસીલા હરખચંદભાઈ સાકર સોને દેતાંરે, હેતે ભરિઆ
 નંદકુંવર છે નશીબના બળીયાંરે, હેતે ભરિઆ
 જેથી લાલભાઈ લાયક વર મળીયારે, હેતે ભરિઆ

૨

આવોને વેવાઈ જોસોને પટશાળ, જીવોને ઓરડા ઓસરી
 જીવો અમારા ઓરડીઆનાં રૂપ, ઓરડીઆ સરખી ઓસરી
 જીવો અમારા કુંવરીઆનાં રૂપ, કુંવર ઘોડા જેલવેરે
 જીવો અમારા વહુવારનાં રૂપ, વહુવાર ઓઠે ચુંદડી
 જીવો અમારા પાણીઆરાનાં રૂપ, પાણીયારી પગે પાંવવાં
 જીવો અમારા રસોડાનાં રૂપ, રાંધનારી હાથે રાખડી
 જીવો અમારી ઘોડાની ઘોડારૂ, વછેરા ઉભા જવ ચરેરે
 જીવો અમારી રાજડી રીત, ખારીએ ઢીવા બળેરે

૩

મગ ડારંતા મોતી લાધ્યુ, મોતીમાંથી હીરલો લાધ્યો
 હીરલો મારે હરીલાલભાઈરે, નવલા વેવાઈને ઠોઈજ્યુ ન ઝાણે

જાણ્યા મારે પ્રાણજીવનભાઈએ, મચ્છો કઠામાં મોટા કીધા

હાલારમાં હાલંતા કીધા

દેશમાંવજતા કીધા

નાતમાં જાણીતા કીધા

મગ ડોરંતા મોતી લાધ્યુ, મોતીમાથી હીરલો લાધ્યો

હીરલો મારે હરીલાલભાઈરે, નવલી વેવાણુને કોઈ જાણી ન જાણે

જાણ્યા મારે મોટી વહુએરે, મચ્છો કઠામાં મોટા કીધા

હાલારમાં હાલતાં કીધા

દેશમાં વજતા કીધા

નાતમાં જાણીતાં કીધા

મગ ડોરંતા મોતી લાધ્યુ.....

૪

ગળીઓ ગોળ વહેઆયરે, દુધમાં સાકર ભેળાયરે

પહેલા હતા બે ભાઈરે, હવે થયા વેવાઈરે

પહેલાં હાલંતા શેરડીએ, હવે હાલસું ભેલડીએ

ગળીઓ ગોળ વહેઆયરે, દુધમાં સાકર ભેળાયરે

પહેલાં હતી બે ભેનડીયુ, હવે થીયું વેવાણુરે

પહેલાં હાલતાં શેરડીએરે, હવે હાલસુ ભેલડીએ-ગળીયો॥

૫

રંગ રચ્યો રંગ રચ્યોરે વેવાઈઓ
 રંગરસ અડધાનો અછેર, રંગરસ પાઈલાનો પાશેર-ટેક
 રંગરસ તાબુડે તોળાય, રંગરસ વાટકડે ઘોળાય
 જેવો રંગ પ્રાણુવનખાઈને પાનાઅંક વેત્રાઈ
 એવો રંગ રાખ્યેરે મારા નવલા વેત્રાઈ-રંગ રચ્યો.
 રંગરસ તાબુડે તોળાય, રંગરસ વાટકડે ઘોળાય
 જેવો રંગ મોટી વહુને માણુક વેવાણુ
 એવો રંગ રાખે મારી નવલી વેવાણુ-રંગ રચ્યો.

૬

(સગપણ વખતનું નવું છેલું ગાવાનું)

રાગ-ગરૂડ ચડી આવજો ગીરધારી.
 ધન્ય ભાગ્ય ધન્ય હીન છે આજે
 નોખત મારે આંગણુ આજે ગાજે-ટેક
 ગાજ વીજ વીજ મેહુલારે વરસ્યા
 શાંતિ પામ્યા બપેયારે તરસ્યા
 મીઠા મોરલા બોલતાં હરસ્યા-ધન્ય ભાગ્ય૦
 મહાજન માતજતા ભલે પધાર્યા
 રૂઠા સગા આવી સ્નેહ વધાર્યા
 નવલા વેવાઈએ મનોરથ સાર્યા-ધન્ય ભાગ્ય૦

૧ ચુંદડી ધરેણાં વખતનાં ગીતો.

મારા નખના પસ્વાળા જેવી ચુંદડી
 ચુંદડનો રંગ સતોહો લાડડી, ઓઠોને સાયબળદી ચુંદડી
 હુ કેમ ઓઢુરે સાયબ ચુંદડીરે
 મારો દાદોજી દેખે માતાજી દેખે, કેમરે ઓઢુરે સાયબ ચુંદડી
 તમારા દાદાના તેડયા અમે આવીયા,
 તમારી માંતાના ગુણ ગાશું હો લાડડી ઓઠોને સાયબળદી ચુંદડી
 હુ કેમ ઓઢુરે સાયબ ચુંદડી
 મારો વીરોજી દેખે માલીજી દેખે કેમરે ઓઢુરે સાયબ ચુંદડી
 તમારા વીરાના તેડા અમે આવીયા
 તમારી ભાભિનાં ગુણ ગાશું હો લાડડી ઓઠોને સાયબળદી ચુંદડી
 (વધારે નામો જરૂર પડે ઉમેરે છે)

અમદાવાદી ચુંદડ વાપરી, વાપરી મોરબી ગામને ચોકરે
 વોરોને દાદા ચુંદડી, દાદા મગનભાઈએ સાટવી
 ઘેડી મણીઆઈને કાજ, વોરોને દાદા ચુંદડી
 અમદાવાદી ચુંદડી વાપરી, વાપરી મોરબી ગામને ચોકરે.

૯

મણીમાર્ષ પાટ બેઠા બોલે હુલ્લર હાંસડીરે
 માંગે કઠા બંગડીની બેડ-હુલ્લર હાંસડીરે
 નવલો વેવાર્ષ કીઆથી કાઢે-હુલ્લર હાંસડીરે
 મુંઝાણો રાતે ખાતર પાડે-હુલ્લર હાંસડીરે
 ફાડયાં સોનીડાનાં હાટ-હુલ્લર હાંસડીરે
 તીઆંતો થીઓ સોર બકોર-હુલ્લર હાંસડીરે
 તીઆંતો ચોર કરી ચંપાણા-હુલ્લર હાંસડીરે
 તીઆંતો આવ્યા પ્રાણુવણુમાર્ષ-હુલ્લર હાંસડીરે
 છોડા અમારો વેવાર્ષ-હુલ્લર હાંસડીરે
 હવે નહિ કરે ચોરાઈ-હુલ્લર હાંસડીરે
 મણીમાર્ષ પાટ બેઠા બોલે-હુલ્લર હાંસડીરે
 માંગે લંગરની બેડ-હુલ્લર હાંસડીરે
 નવલો વેવાર્ષ કીઆથી કાઢે-હુલ્લર હાંસડીરે
 મુંઝાણો રાતે ખાતર પાડે-હુલ્લર હાંસડીરે
 ફાડયા સોનીડાના હાટ-હુલ્લર હાંસડીરે
 તીઆંતો થીઓ સોર બકોર-હુલ્લર હાંસડીરે
 તીઆંતો ચોર કરી ચંપાણા-હુલ્લર હાંસડીરે
 તીઆંતો આવ્યા પ્રેમચંદમાર્ષ-હુલ્લર હાંસડીરે
 છોડા અમારો વેવાર્ષ-હુલ્લર હાંસડીરે
 હવે નહીં કરે ચોરાઈ-હુલ્લર હાંસડીરે
 મણીમાર્ષ પાટ બેઠા બોલે-હુલ્લર હાંસડીરે

(૭)

નં. ૧૦

અમે કડલા વિના નથી આવ્યારે-વેવાણુ હળવું બોલો
 અમે સોનીડાને સાથે લાવ્યારે-વેવાણુ હળવું બોલો
 અમે મુઠિઆવી વિના નથી આવ્યારે-વેવાણુ હળવું બોલો
 સોનીડા ચંચળ વહુનો વીરારે-વેવાણુ હળવું બોલો
 અમે કુલ હાર વીનાં નથી આવ્યારે-વેવાણુ હળવું બોલો
 અમે સોનીડાને સાથે લાવ્યારે-વેવાણુ હળવું બોલો
 અમે ચુંદડી વીના નથી આવ્યારે-વેવાણુ હળવું બોલો
 અમે કસુંબીને સાથે લાવ્યારે-વેવાણુ હળવું બોલો
 કસુંબી ચંચળ વહુનો કાકોરેરે-વેવાણુ હળવું બોલો

નં. ૧૧.

કંકોત્રીનું ગીત.

કંકુ છાંટી કંકોત્રી મોકલે, કોડે કહાવે મુમદ્રા બહેન
 વીરા વહેલા આવજો.
 દેવ હંદાળાને લાવજો, એ પારવતીનો પુત્ર વીરા.
 શ્રીકૃષ્ણ બળદેવ એ બાંધવા, પવિત્ર પિતા વાસુદેવ વીરા.
 પાંચ પાંડવ તે દાસ તમ તણુ, હરનિશ જપે તમારું નામ વીરા.

નોટ—સામ મુઠન માટે દેવોનાં નામ કંકોત્રીમાં લે છે. પો-
 તાના સગાના નામ તેમાં લેતા નથી.

જગ જનેતા દેવડીને રોહણી, અજણાં દેવી તમારા માત વીરા.
 બત્રીજા બલા મન ભાવતાં, તમ આવે થશે સુખ એન વીરા.
 રાણી રૂક્મણીને રેવંતી, સત્યભામાને જાણુવંતી વીરા.
 બીડબંજન તમારી ભાલીયો, સોજ સહુજ એકસોને આઠ વીરા.
 કંથ જેઠ દીયરીયાંને કોડ ઘણી, બાઈ ભવતારણુ ભગવાન વીરા.
 સાથે જાદવ સઘળા લાવજો, ખીજા ઉતમ વર્ણુ અનેક વીરા.
 વેદ કાંચતાં વિપ્રને લાવજો, ખીજા સર્વ કુટુંબ અપાર વીરા.
 થોડું લખ્યું ઘણું કરી માનજો, પ્રભુ નોધારાના આધાર વીરા.
 પત્ર દ્રષ્ટેરે વેલા પધારજો, શેષનાગ ન પામે પાર વીરા.

નં. ૧૨.

પીઠી તથા માળારોપણુ વખતે.

(ચાર સુવાસણો ભગ દળતી વખતે).

આજ બાઈ આજ મેં ભગ મનોરા નોતર્યા,

મગડા તમે છો મારેવડી મેલ્યાને જોગ.

મારે સાજન મેળાવે સૌ મળ્યું,

મળ્યું તે સાજન અતિ ઘણું, થોડો દશે નિરમળું.

લ્યો લ્યો રે લોટા, ચરૂ છે મોટા ધોંગા રાત્ર મંગાવીયે,

એક રંગમંડપ હેઠ રહીને, કાન્તા બાઈ પરણાવીયે.

આજ બાઈ આજ મેં ઘઉં ઘોરડીયા નોતર્યા,

ઘઉંડા તમે છો મારે પકવાન કમાને જોગ.

મારે સાજન મેળાવે સો મળ્યું,
મળ્યું તે સાજન અતિ ઘણું, એએ કશે નિરમળું.
હ્યો હ્યો લોટા અડ છે મોટા ધીંગા રાગ મંગાવીયે,
એક રંગ મંડપ હેઠ રહીને, કાન્તા બાઈ પરણાવીયે.

નં. ૧૩.

કાંઈ જાંબુ વરણી કોયલ રે, કાંઈ આંબા ડાળે બેઠી રે.
કાંઈ અમરત આંબો મોરીઓ, આંબે ફળ ઘણા રે.
કાંઈ માડીનાને જીવણલાલભાઈ, કાંઈ વરધના વણ નાયા રે.
કાંઈ પેહેલીને સુવાસણ રે, મારે જીવણલાલભાઈની માડી રે.
કાંઈ ઉજમ વહુ સુવાસણ, ચીકણાં કરી વર્યા રે.
કાંઈ બીજીને સુવાસણ રે, મારે જીવણલાલભાઈની ખેડેની રે.
કાંઈ દીવાળી બાઈ સુવાસણ, ચીકણાં કરી વર્યા રે.
કાંઈ ત્રીજીને સુવાસણ રે, મારે જીવણલાલભાઈની કાકી રે.
કાંઈ મણી વડ સુવાસણ, ચીકણાં કરી વર્યા રે.
કાંઈ ચોથીને સુવાસણ રે, મારે જીવણલાલભાઈની માસી રે.
કાંઈ જીવતીબાઈ સુવાસણ, ચીકણાં કરી વર્યા રે.
કાંઈ મેહુલીઆ નો વરસ્યા રે, કાંઈ વીજરહી નો ઝબકી રે.
કાંઈ વાહોલીયા ના વાયા રે.
કાંઈ આવડાને આવડાં ચીકણાં, શેને થીયાં રે.
કાંઈ તાંબાના તરભાણા રે, કાંઈ મોતીનાં અખીયાણાં રે.

(૧૦)

કાંઈ માડીના જીવણલાલભાઈ, કાંઈ વરધ નાવણ નાયા રે.
કાંઈ ઇશ્વરને પારવતી, જે મંતરડે બેઠા રે.

કાંઈ કહોને સ્વામી મહાતમ રે.
કાંઈ કેસી પેરેને કેસી પેરે, દેવતા પરણશેરે એક.

નં. ૧૪.

પીઠી ચોળે પીઠી રે પીતરાણી, હાથ પગ ચોળે રે
વરની ભાણી.

મુખડાને ચોળે રે વરની બેની, હસી હસી બેશે વરની માતા.
પીઠી ચોળે પીઠી રે પીતરાણી, હાથ પગ ચોળે રે
વરની ભાણી.

નં. ૧૫.

નહાવો નહાવો લાડડા રે, તમારા પાહોલીયા હેઠ ગંગા વહેરે.
ત્યાં બેસી જીવણલાલભાઈ નહાએ રે,
ત્યાંકણે ઇશ્વરને પાર્વતી પધારશે રે.

ઇશ્વર હાથ કચોરડાં રે, રાણી પારવતી તેલ સંચાવશે.
નહાવો નહાવો

નં. ૧૬.

“ ધઉં વરી વખતે ” તથા “ મોસાળા વખતે ”

કોડને પગરણ આરંભ્યા, હરખે સુ માંડયા ભગ.
 મારુંને કુટુંબ સઘળું આવીયું, હવે તારાને તેડાવ.
 સકુળ નાહોલીયાને વિનવે રે, સાંભળો સ્વામી વાત.
 એવડી વાત મ ચોહરે, મયર મેલો સાંઠ.
 સાંઠ પોચી સવા પોરની, વિરાળ જોડા ગોખ.
 હાથ કાગળ મુખ વાંચીઆ, સું સું તે જોશે આજ.
 સસરાને લાવે વિરા પાઘડી, સામુને સાડલાની જોડ.
 જોડને લાવે જોડ ધોતિયા, જોડાણીને દક્ષિણનાં ચીર.
 દેરને લાવે વિરા મોરીઆં, દેરાણીને છાયલ જોડ.
 નણુદીને લાવે વિરા ચુંદડી, નણુદોઈને લેરવ ગુલ.
 ધેડીને લાવે વિરા ઢીંગલા, કુંવરીઆને રાતી મોર.
 કુટુંબને લાવે વિરા કાપડું, પાડોશીને નાળીયેરની જોડ.
 માહુરે, ને લાવે ઘરચોડલાં, બતરીસ પુત્રીનો મોડ.
 ઘરનાં સ્વામીને ઘોડો હાંહલો, મોતીડે જડીયાં પલાણુ.
 એટલાની સંપત હોય તો આવજો, નહોં તો રેજો તમારે ઘેર.
 વીરો ગાજ્યોને વીરો ગળ મળ્યો, વિરો વરસ્યો અપાડીનો મેલ
 આવ્યા મારે કાન્તાબાઈના મામલા, અવસરે રાખ્યો રંગ.
 . કોડે તે પગરણ—ટેક.

નં. ૧૭.

“ સાંધી વખતે તથા સુવાળી દહિયરા વણતી
વખતે ગાવાના મીતો ”

સાંધી આ તમેરે પનોતા, તો સમી સાંજે આગરા રે.

સમી સાંજ તમે પનોતા, તો દીવડે આગરા રે.

દીવડાં તમેરે પનોતાં, તો ઓરડે આગરા રે.

ઓરડા તમે રે પનોતાં, તો પટશાળે આગરા રે.

પટશાળ તમેરે પનોતાં, તો માંડવે આગરા રે.

માંડવા તમે પનોતાં, તો માણેક થંભ આગરા રે.

માણેક થંભ તમેરે પનોતાં, તો કાન્તાબાઈ આગરા રે.

કાન્તાબાઈ તમારા વિવા, મેં કોડે પગરણુ આરંભ્યા રે.

નં. ૧૮.

સોનાની સાંધી રૂપાના મોર વાસ્યા રે, ઉડેરે

પાંખારા ભમરા નોતરે રે.

ગામ ન જાણું, નામ ન જાણું રે, કે રસ ઘેર જાઉં

ભમરા નોતરે રે.

ગામ છે વાંકાનેર ગામ રે, નામ છે વીરચંદ જમાઈ રે.

નર્મદા બાઈ પનોતાં ઘેર, નોતરાં રે.

આવશે તે બેની નર્મદા બાઈ રે. બેહુશે માંડવા હેઠ રે,

કાન્તા બાઈનાં નેણાં સજાગારી રે;

(૧૩)

નં. ૧૯.

લીલી પીરી પાંખનો ભમરલો રે ભમીઓ દેશ પરદેશ,

જારે ભમરા નોતરે રે.

પેલું તે નોતડું વાંકાનેર ગામ રે જમાઈ વલભરામને ઘેર રે,

સતે ચુંડલે નર્મદા બાઈ રે.

ઝેની તે મારી વરઘ વધાવ મેયર પગણુ આરંબ્યા રે,

હું કેમ આવું એકલી રે બાઈ ને ઈશ્વર ભરથાર,

ઈશ્વર ચરણુ ઘોડલાં રે.

બાઈને માંદારી વેલ માંદા આવે મલપતા રે,

નેજા ઢળકતા મેલ. ચંપા વરણી રજે ભરાય

નં. ૨૦

ડુંગર કોંરીને નીસર્યો ભમરો જાયરે ભમરો નોતરે

ગામ ન બાણું ઝેની નામ નો બાણું કેરસ ઘેર જાણુ નોતરે

ગામ છે વાંકાનેર ગામને નામ છે વલભરામ જમાઈરે

નરખદાબાઈ ઘેર નોતરા ઘોડાવેલે ઝેસી નરખદાબાઈ

આવીઆરે

રખીઆત વડે નાંખે બાઈના ઝેસણા ઝેસો ઝેસો માંદો

પરદેશી તણુદી ઝેસીને કરો વાત ગોઠડી

ઝેસીશ ઝેસીશ માંરા વિરાળી સાથે ઝેસીને કરીશ વાત

ગોઠડી

વીવલીઆ માંણી ખેની ઘેર સીધાવ્યા વિરેા અમરચંદ્રભાઈ
 વોરામણે
 દીઠા દીઠારે બેની વાકાનેરનાં ઝાડવા, અમને તે દેભે બેન
 શીખડી
 વધજો વધજો વીરાવડની વડવાયે, પરહુરજો પોરમકેરે પાંદડે

નં. ૨૧

ખડકીએ ઢળીએલા કાચ વંડીએ હીરા જડયારે
 તીંઆં બેઠા બાળ કુંવારા દાદાજીને વીનવેરે
 દાદા મોરા એવર જોજો એ વર છે વેવારીઆરે
 કોને ઘેડી કીંઆં રમતા દીઠા, કે ક્યાં તમારા દલવસ્યારે
 ભણુતા ભટની નીશાળે અક્ષરે મારા દલવસ્યારે
 નાંતાતા સરોવરની પારે! ચોટલે મારા દલવસ્યારે
 રમતાતા સોનલાગેડીએ, દલુડે મારા દલવસ્યારે
 જમતાતા સોનલાથારી કોળીયે, ત્યાં મારા દલવસ્યારે

નં. ૨૨

માંનાં, ચાંદલીઓ ઉગોને હુરણુ આથમીરે
 વિરા કીંઆંલગણુ જોઈ તમારી વાટરે માંમેરા વેળાઈ ગઈરે
 બેની પાટણુ ગીઓતો પટોલા વોરવારે
 હારે બેની પાટણુમાં પડીતી, હડતાલરે, અમદાવાદ ગીઓતો
 વોરવારે

વિરા ચાંદલીઓ ઉગ્યો ને હુરણ આથમીરે
માનાં કીઆં લગણુ બેઉ તમારી વાટરે
માંમેરા વેળા અર્ધ ગર્ધ

નં. ૨૩

ઉચાં ઉચાં મોલ મારા ઘરરે વીવાતા,
તીઆરે ઢળાવો ભમર ઢાલીઆરે
તીઆ ચડીને પોઢે માંરે માંડીનો જાયો,
ઉભા ભાભલડી ઢોળે વાહોલીયારે
વાહોલા ઢોળે ને વાતજ પીછવે,
તો નણુદી પાડોસે ન રાખસોરે
દીઠા અણુદીઠા નણુદી નત નત માંગે,
તો નતરે ઉઠીને લંગડો માંડસેરે
ઓછી ખનીયાત કુલને ઓછું સું બોલો,
તો ઓછા બોલે અવગુણ ઉપજોરે
માંડીની જાઈ મારે ઘણી સગાઈ,
તો ગોરાદે ડાળા પગની મોજડીરે
મોજડી ખંખેરૂતો ગોરાદે આવે,
તો નાંણે ને ટાણે ના જડે મા જણીરે
ઘરની ઘણીઆણી તમે ઝાલ ઝુમણા પહેરો,
તો માંડીની જાઈ, માંદરીઆ પેરસેરે

ઘરની ધણીઆણી તમે ચીર માળા પેરાં,
 તો માંડીની બાઈ, પટોળા પેરસેરે
 ઘરની ધણીઆણી તમે ચોરડામાં માલો,
 તો માંડીની બાઈ માંડવડે માલસેરે
 ઘરની ધણીયાણી તમે રાંધોને સીંધો,
 તો માંડીની બાઈ જમવા બેસસેરે

— — —
 નં. ૨૪.

ઉઘીં મેડી વાઝડીઆ કમાડરે, તીઆ ઢળાવો ભમર
 ઢાણીઆરે

તીઆં ચઢીને પોઢે મારી માંડીનો બયોરે,
 ઉભા ભાભલડી ઢાલેવા ઢોલસારે
 વાહોલા ઢોલંતા નીકરડી આવીરે,
 હાથનો વીઝણો ખશી ગયોરે
 લપાતા ચંપાતા વનેચંદ જમાઈ આવીઆરે
 હાથનો વીઝણો જમાઈ લઈ ગીઆરે
 આઘેરેક બતા ચુનીલાલ જમાઈ મળીઆરે
 બે જણે થઈને વિઝણો બેવડયોરે
 આઘેરેક બતા અમરતલાલ જમાઈ મળીઆરે
 ત્રણે જણે થઈને વીઝણો તેવડયોરે
 પાંચસો પાળા, ને છણે છડીઆરા

વીઝણાની વારે નાનચંદ્રભાઈ ચડોઆરે
 ચોરડામાં ઉભા રહીને મોટીબાઈ બોલીઆરે
 વીરાળ ઠાંટ ન મારસોરે
 આલીઓ મારો હાર એ છે ગમાર,
 હવે રે નહીં ચોરે વડનો વીઝણો
 ચોસરીએથી રહીને કસ્તુરબાઈ બોલીઆરે,
 વીરાળ ઠાંટ ન મારસોરે,
 આ લીઓ મારી ચોટી એની બાંધો ચોટીરે,
 હવે નહીં ચોરે વડનો વીઝણોરે
 પટશારે રહીને અમરતબાઈ બોલીઆરે
 વીરાળ ઠાંટ ન મારસોરે
 આલીઓ અમારી કાંબી, અને એની જીભ છે લાંબી,
 હવે નહીં ચોરે વડનો વીઝણોરે
 માંડવામાં રહીને ઝકલબાઈ બોલીઆરે,
 વીરાળ ઠાંટ ન મારસોરે
 આ લીઓ માડ કુલને એની છે મોટી ભુલ,
 હવેરે નહીં ચોરે વડનો વીઝણોરે

નં. ૨૫.

હુંતો સુતીરે મારો રંગ મોલમાં,
 સુતાને સ્વપ્ન લાધીઉંજીરે

ઉંડા જળહરરે મેંતો સ્વપ્નામાં દીઠા,
 માનસરોવર ભર્યા દીઠાજી
 આંગણે આંખલોરે મેંતો સ્વપ્નામાં દીઠો,
 બર બવંત્રી ત્યાં બહુ દીઠીજી
 આંગણે હસ્તીરે મેંતો સ્વપ્નમાં દીઠા,
 લીલી હરીયાળી છુંગા છુંગાજી
 ઓરડે દિવો મેં સ્વપ્નામાં દીઠો,
 કંકુ કેશર ત્યાં બહુ ઢબ્યાજી
 મોતીનાં ચોકરે મેંતો સ્વપ્નામાં દીઠા,
 કુંભ કળશની સ્થાપનાજી
 પોઢ્યા બગોને મારી નણુદીના વીર,
 સ્વપ્નાના અરથ ઉકેલબોજી
 ઉંડાં જળ હરરે ગોરી મૈયર તમારાં,
 માનસરોવર સાસરાજી
 આંગણે આંખલોરે ગોરી વિરોજી તમારી,
 બર બવંત્રી લોબધ તારાજી
 આંગણે હસ્તીરે ગોરી નણુદી તમારાં,
 લીલી હરીયાળી ઘેડી તારાંજી
 ઓરડે દિવડોરે ગોરી પુત્ર તમારો,
 કંકુ કેશર વવાડ તારાજી
 મોતીનાં ચોકરે ગોરી કંથ તમારો,

(૧૬)

કુંભ કગશ તારી કુળનેજ
ઘણું જીવજેરે મારી નણ્ણદીના વીરા,
સ્વપ્નાનો અર્થ લલો કીધોજ

નં. ૨૬.

ઉલ્લારે ગોરી રંગ મોલમારે, આગણે ઘોડા હણહણેરે
માગો માગો મારી ગોરી પાછલે પડોડીયે મારે ચાલવુંરે
લાવજેરે સાયબા સીંગારૂ ઘોડા, લાવજેરે ઘણુ સીંગારો
ડાળીયોરે

લાવજેરે સાયબારે પાચારી પાલખીરે, લાવજેરે વણુ
પાચારો ઢોલીયો

લાવજેરે સાયબા ચાલંતા ચીરરે, લાવજેરે મુખ બોલંતી
કાંચરીરે

લાવજેરે સાયબા કીડીની જીભરે, લાવજે મકોડા દાંતનો
ચુડલોરે

લાવજેરે સાયબા શેરડીના પોંખરે, લાવજે જીર કેરાં
ઝીઝરારે

લાવજેરે સાયબા સોકુંના સાલ, લાવજે આગમ બયા
છોડકારે

નજડેરે ગોરી મોરી શીંગારૂ ઘોડારે,
ન જડેરે વણુ સીંગારૂ ડાલીયો

ન જડેરે ગોરી મોરી પાયારી પાલખી,
 ન જડેરે વણુ પાયાનો ઢાલીયોરે
 ન જડેરે ગોરી મોરી ચાલતાં ચીરરે,
 ન જડે મુખ બોલતી કાંચળીરે
 ન જડેરે ગોરી મોરી કીડીની જીભરે,
 ન જડેરે મકોડા દાંતનો ચુકલોરે
 ન જડેરે ગોરી મોરી સેરડીનો પાંખરે,
 ન જડેરે જીર કેરા લીઝરાંરે
 જડશેરે ગોરી મોરી સોફુના સાલરે,
 ન જડેરે આગમ જાયા છોડારે. ટેક ઉભલારે

નં. ૨૭.

ઠાકોર ખંભાતેથી કેરા કાગળ મોકલેરે,
 ઠાકોર લખજો મારો મેઘ રાજ બાપરે;
 મેં કેડે પગરણુ આરંભ્યારે
 ઠાકોર ખંભાતેથી કેરા કાગળ મોકલેરે,
 ઠાકોર લખજો મારો દેસ વજીતો વીરરે;
 ઠાકોર લખજો મારી વસ્તારણુ લોખંધરે,
 મેં કેડે પગરણુ આરંભ્યારે;
 ઠાકોર લખજો મારી ગંગા જમના બેનરે,

મેં કોડે પગરણુ આરંભ્યારે;
કોડે લખજો મારી ગુમરણુ માતરે,
મેં કોડે પગરણુ આરંભ્યારે.

નં. ૨૮

સાંકડી શેરીમાં પાણી સંચરા મોતીવાળા ભમરણ,
સાંભળી નવલડી વાતરે, મારા વાર્યા નહિ રહો ભમરણ;
કેણે કીધું ને કેણે સાંભળ્યું, મોતીવાળા ભમરણ.
કેણે ઉડાડી છે વાતરે મારા વાર્યા નહી રહો ભમરણ,
ચાંદે કીધું જે સુરજે સાંભળ્યું મોતી વારા ભમરણ;
વાયરે ઉડાડી છે વાતરે, મારા વાર્યા નહી રહો ભમરણ,
ક્યાંના આવ્યા બીડલા મોતીવાળા ભમરણ.
ક્યાંના આવેલ નાળીયેલરે, મારા વાર્યા નહી રહો ભમરણ,
વાંકાનેરના આવ્યા બીડલા મોતીવાળા ભમરણ;
રાજકોટના આવેલ નાળીએલરે, મારા વાર્યા નહિ રહો ભ.
શે શેને લગ્ને પરણસો શે શે ચલાવશે જનરે,
પાંચમને લગ્ને પરણશું મોતીવાળા ભમરણ;
ચોથે ચલાવશું જનરે મારા વાર્યા નહિ રહો ભમરણ,
શેને અવગુણે સાયબા પરણશે મોતીવાળા ભમરણ;
કહેજો અમારો વાંકરે મારા વાર્યા નહિ રહો ભમરણ,
તમારા રે પોચા ગૌરી સામળા, મોતીવાળા ભમરણ,

ગોરા પોચાની અમને ખાંતરે, મારા વાર્યા નહિ રહો ભમરજી.
 તમારાં છોડૂ ગોરી ગોખરા, મોતીવાળા ભમરજી,
 બેરા બેસાડયાની ખાંતરે, મારા વાર્યા નહિ રહો ભમરજી;
 તમારારે મૈયર ગોરી વેગળા, મોતીવાળા ભમરજી,
 ટુકડાં સાસરીયાની ખાંતરે, મારા વાર્યા નહિ રહો ભમરજી.
 તમારાં રે ખાંધવ ગોરી એકલાં, મોતીવાળા ભમરજી.
 સાત સાળાની અમને ખાંતરે મારા વાર્યા નહિ રહો ભમરજી.
 બાપે પરણાવ્યા ગોરી વીસર્યા, મોતીવાળા ભમરજી,
 આપે પરણ્યાની અમને ખાંતરે, મારા વાર્યા નહી રહો ભમ.
 તમે ચાલ્યા સાઈબા પરણવા, મોતીવાળા ભમરજી,
 અમને તેડી જાણે સાથરે મારા વાર્યા નહી રહો ભમરજી.
 જાતાને કરમું ગોઠડી મોતીવાળા ભમરજી,
 વરતાં સાહેલીનો સાથરે, મારા વાર્યા નહી રહો ભમરજી;

નં. ૨૬.

સવામણ સોનાનો દીવોરે, અધમણ રૂપાનું ચાડુરે;
 બાર કપાસની વાટુરે, છલાછલ ઘી વાઢીએ પુરાવોંરે.
 દીવો મેલો રસીયા માંડવા હેઠરે.
 દાદા વીનવળેરે મોહનલાલભાઈ રે,
 તમને ચંચળખાઈ કેવા વાલારે;
 જેવા વાલા ^૧અભરામીનાં નાણારે,

એવા અમને ચંચળખાઈ છે વાલા;
 માતા વીનવળેરે માણેકખાઈ તમને,
 ચંચળખાઈ કેવા વાલારે;
 જેવી લલાટ કેરી ટીલડીરે,
 વીરા વિનવળેરે મગનલાલભાઈ તમને,
 ચંચળખાઈ કેવા વાલારે;
 જેવી માંથડીયાની મોરેરે,
 એવા અમને ચંચળખાઈ વાલારે;
 લાલી વીનવળેને જડી વહુરે,
 તમને ચંચરખાઈ કેવા વાલારે.
 જેવો વાલો હાથડીઆનો ચુડો,
 એવા અમને ચંચળખાઈ વાલારે.

નં. ૩૦.

પીઠીના ભર્યા મનોહરી કાંઈ કુકો માંડવા હેઠરે મનોહરીરે,
 વારી વારી જીવણલાલભાઈ વિનવે મનોહરી રે;
 ચાગડલાભાઈ નરસીહરામભાઈને કાજરે—મનોહરી રે.

નં. ૩૧.

જાન જાવંત્રીના પડારે, છોડાવો મેલોરે વીવા તે માડવે દીવડો,
 અમારા દેશમાં છે ડાહ્યાલાલભાઈ દેહોતરે.

જઘને જીલુભાને ઝોળખ્યારે,
જીલુભાએ ભાઈ કરી બોલાવીઆરે, બંધવ કરી બોલાવીઆરે;
અંબાડી સોતાં હાથી ભેટ મોકલ્યારે,
મોતી સોતાં તોરણ મોકલ્યારે.

નં. ૩૨

છાયલને છેડે મેં તો શેરી વળાવી આંબલીયા રાપીયારે,
આંબલીયા હેઠે કાંઈ ઉભો વરઘોટે ચડોરે,
જીવણલાલભાઈ ભરૂં અંબોડો;
ભરતાં લાડડીએરે દીઠીઓ, લાડડીએ જઘને એનો દાદો
જગાડીયા,
એનાં દાદા એ વર જો જો, નાણુનો બળીઓ કુટુંબે આગળીઓ

૩૩

માલણ વીણે જાવંત્રીના કુલરે, માલીડો ગુંથે વીંઝણોરે,
આપણા માંડવડામાં કેણુ કેણુ દેહોતરે ત્યાં ભેટે જાસે વીંઝણોરે;
જીવણલાલભાઈ પોઢયા છે સોનેરી પલંગરે,
મોટી વહુ ઉભા વાય ઢોળેરે;
પોઢયા જાગોને દીવાળી બાઈના વીરરે, માલણ ઉભી તપ કરેરે.
મલાણુને આલો આલો હાથીડા હજારરે માલણ જાયે મલપતી,
ટેક માલણ વીણે.

(પાપક વણુતી વગ્ગે)

ઘઉંના આળ્યાં છે ગાડાંને ચાકી ફરે દીવાનનીરે,
 સોનાને સુંડલે ઘઉંને ભલા ઉતરાવશુંરે;
 સોનાને સુંપડે ઘઉંને ભલા સોવરાવશુંરે,
 તાંબાને તરભાણે ઘઉંને ભલા પસરાવશુંરે;
 ઘોઘાની છે ઘંટીને સુરતનાં ચારા મગાવશુંરે,
 લોટ પડેરે પડસુકીને, રવલા પડે રૂડી રીત તણારે;
 પાટણનાં છે પેંડા ને ડભોઈના કંદોઈ તેડાવશુંરે,
 અદબદતાં ખાળને તળ્યારે; જલેખી પડાવશુંરે;
 એવી રે જુગતાઈએ વિજયાખાઈ પરણાવશુંરે ટેક.
 ઘઉંના આળ્યા છે ગાડા,

નં. ૩૫.

ઉંચી તે મેડી ઝમરખીયાં કમાડ સોનેરી દીવડે દીવાખળે,
 મોડા શું આવ્યા મગનલાલમાઈના ^૧મોલી તમારા લગ્ન;
 ઉતાવરા તમારી ^૨વરધું ઉતાવરી,
 હું કેમ આવું એસી હો લાડડી, મુજ ઘેર દાદોજી રીસાળવા
 હારે લાડડી રીઝવતાં લાગી છે વાર,

(૨૬)

ઉંચીસી મેડી ઝમરખીઆ કમાડ, સોનેરી હીવડે હીવા બળે,
ટેક ઉંચીસી મેડી.

નં. ૩૬.

રાજા પેલડાપોરની નીંદરડી નીંદર બને મગનભાઈની સેબુમં
નીંદર નેણાં ઘેરી રહી.
ગોરા નાના વહુ જગાડે જાગે નહિ પોદયા બગોરે,
માણુકબાઈના વીરરે;
તમે કાંતો પીધા કસુંબલા અમે નથીરે પીધા કસુંબલા
અમે પીધારે કાંઈ કઢીયલ દુધ, નીંદર નેણાં ઘેરી રહી ટેક.
રાજા પેલડા પોરજી;

નં. ૩૭.

દાદા ગોરરે માળવીયો ચોખા સુરતી,
દાદા જમાઈડા થોડા થોડા તેડોરે, કુંવરડા ઝાઝા તેડજે,
દાદા જમાઈડા રમી જમી જાયરે, કુંવરડા ઘોડા ખેલવે;
દાદા દીકરીયું થોડી થોડી તેડજે, વવરૂં ઝાઝી તેડજેરે,
દાદા દીકરીયું રમી જમી જાયરે, વવરૂં ઓરડામાં મહાલશેરે;
દાદા સાજનીયા થોડા થોડા તેડોરે, કટમકા ઝાઝા તેડજેરે,

૧ રજવાડામાં મીરાણીયો ગાય છે.

દાદા સાજનીયા રમી જમી જયરે, કટમડ ઢાલું વારસેરે
દાદા ગોરરે મારવોયો ચોખા સુરતી ટેકે.

નં. ૩૮

(મીરાણીયો રજવાડામાં ગાય છે)

ભલે આવ્યાજી ભલે આવ્યા, નણદીખાને નોતર, ક્યારે જશોજી,
સાસુ સંદેશે મારી નણદી કાગળીએજી;
જેઠાણીને તમે તેડવા જાઓ, જેઠાણી માંડે ગોતરજી. ટેક.
ભલે આવ્યા.

સાસુને ઉતારા ચોરડાજી, મારી નણદી ઓસરીએજી;
જેઠાણીને મેડીના મોલ, જેઠાણી માંડે ગોતરજી. ભલે.
સાસુને દાતણ દાડમી, મારી નણદી ખાવરીએજી;
જેઠાણીને 'કરેણીકામ, જેઠાણી માંડે ગોતરજી. ભલે આવ્યા.
સાસુને નહાવણ કુંડીયું, મારી નણદી ખાખોચીએજી;
જેઠાણીને નદીયુનાં નીર, જેઠાણી માંડે ગોતરજી. ભલે આવ્યા.
સાસુને લોજન લાપસી, મારી નણદી રાખડીએજી;
જેઠાણીને કેસરીયો કંસાર, જેઠાણી માંડે ગોતરજી. ભલે આ.
મારી સાસુને મુખવાસ એલચી, મારી નણદીને આંખલીયોનજી
જેઠાણીને પાન પચાસ, જેઠાણી માંડે ગોતરજી. ભલે આવ્યા

સાસુને પોઢણ ઢાલીઓ, મારી નણદી ગોદડીએજ;
 જેઠાણીને હીંડોળા ખાટ, જેઠાણી માડું ગોતરજ. ભલે આ.
 સાસુને સાડલો. મારી નણદી કાપડીએજ;
 જેઠાણીને સાડી િ જેઠ, જેઠાણી માડું ગોતરજ.-ટેક.
 ભલે આવ્યા.

૩૯

સામા ઓરડીયામાં સવામણ ખાળ, વીજયાગાર્ધ પરણે ત્યાં
 વગડાવજો વાળ;
 દલીયા ધીમાંયલા ઘેવર, મુજને મીઠેરાં લાગે-મીઠારે લાગે.
 ગોરી મોરી મુલવીને લેજો, મુલવીને લેજો દ્રવ્ય ખરચીને લેજો-
 પકવાન કરનારને પાઘડી ઓઢાડું,
 દલીયા ધીમાં પત્તા ઘેમર-મુજને મીઠેરાં લાગે.
 સામા ઓરડીમાં સવામણ જીરૂ, વીજયાગાર્ધ પરણે ત્યાં
 ઘડીરે ન ધીરું;
 દલીયા ધીમાંયલા ઘેમર-મુજને મીઠેરાં લાગે.
 ગોરી મોરી મુલવીને લેજો,
 પકવાન કરનારને પાઘડી ઓઢાડું;
 દલીયા ધીમાંયલા ઘેવર-મુજને મીઠારે લાગે
 સામા ઓરડીમાં સવામણ મીઠું, વીજયાગાર્ધ પરણે ત્યાં
 અચરજ હીઠું;

દહીયા ઘીમાંચલા ઘેખર-મુજને મીઠેરા લાગે
 ગોરી મોરી મુલવીને લેજે, પકવાન કરનારને પાઘડી ઓઢાડું
 દહીયા ઘીમાંચલા ઘેખર-મીઠેરા લાગે.

નં. ૪૦

ઘઉંડા મંગાવો રાજવીર ઘઉંડા મંગાવો,	
ઘઉંડા મંગાવો જાનુ આવશે;	
કીયા ગામની આવશે રાજવીર,	
વાલેરા સગા કીયા ગામના આવશે.	
વર રાજીઓ રાજકોટનો આવશે,	
રાજવી ? વાલેરા સગાં ગોંડલના આવશે.	વરરાયજી.
મગડા મંગાવો રાજવીર મગડા મંગાવો,	
મગડા મંગાવો જાનુ આવશે.	વરરાયજી.
કીયા ગામનાં આવશે રાજવીર,	
વાલેરા સગા કીયા ગામના આવશે.	વરરાયજી.
રાજકોટનાં આવશે રાજવીર,	
વાલેરા સગા ગોંડલના આવશે.	વરરાયજી.
દીવડા મંગાવો રાજવીર દીવડા મંગાવો,	
દીવડા મંગાવો જાનુ આવશે.	વરરાયજી.
કીયા ગામના આવશે રાજવીર,	
વાલેરા સગા કીયા ગામનાં આવશે.	વરરાયજી.

રાજકોટનાં આવશે રાજવીર,
વાલેરા સગા ગોંડલના આવશે.

વરરાયણ.

નં. ૪૧.

વીજયા બાઈ કાંઈ પુછે દાદાજીને વાત ધેવરીયાનાં સંઘરાદે
દાદા મોરા રાખજો આવશે તે આવશે મોટા ઘરની જાન
આવીને ઉતરશે મારે મોરબી ગામને ગોંદરે
વીજયા બાઈ કાંઈ પુછે મારે વીરાજીને વાત, ખાંડુના કાંઈ
સંઘરાદે વીરા મોરા રાખજો.

આવશે તે આવશે કાંઈ મોટા ઘરની જાન
આવીને ઉતરશે મારે મોરબી ગામને ^૧ગોંદરે
વીજયા બાઈ કાંઈ પુછે કાકાને વાતરે ઘઉં વડીયાના સંઘરા
રાખજોરે.

આવશે આવશે મોટા ઘરની જાનરે
આવીને ઉતરશે મારે દાદાજીને માંડવે.—ટેક-વીજયા.

૪૨

(માંડવા વખતે ગવાતાં ગીતો)

માંડવ ^૧ટાઢોને માંડવ ^૩શીજો, માંડવ દાજોરે બાબેડીયા
તેડા મારે બજારે પરનાં જોશી આજ મારે લખવી કંકોત્રી;

કંકોત્રી બાંધેા મગનલાલભાઈને છેડે જાય જેની મોતી બાઈને
આણલે.

જેની તમેા સુતા છેડે જાગેા તમારે મૈયર પગરણુ આરંભ્યા
વીરા મોરા તમે કયે દેશથી આવીયા કયે ગામ તમારા જેસણું
જેની મોરી અમે મચ્છુ ઠઠે આવીયા મોરળી શહેરરે અ-
મારા જેસણું.

વીરા મોરા મુને છેડેડે હરવાળી કે વાછરું વરૂં ધી વીરનવ
ઓળખ્યો.

મોર મારે મયાશંકરભાઈનાં ઘોડાં પડધી વાગેને ધરતી ધમધમે
વયે મારા હરિબાઈના માહા કે ઈંડા જળકે વેલુ તણા
વાસે મારે માવજી જમાઈ કામડીયો, કામડ તાણે ને કોડાં
કળકળે.

નં. ૪૩.

લીલુડી તલાવડી ને લીલો મારો માંડવો,
લીલી સાજનીયાની જન, વીરા આવોને મારે માંડવે;
ખાલકૃષ્ણ આવોને મારે માંડવે,
મેલો કેવડીયા નાના છોગા, વીરા આવોજે મારે માંડવે;
લાલશંકર જમાઈ આવોને મારે માંડવે,
મેલો ધતુરાનાં છોગાં, ગોલા આવોને મારે માંડવે. ટેક.
લીલુડી.

નં. ૪૪.

માંડવોરે કાંઈ મોટો રોપાવોરે મોટો રોપાવોરે,
 મોટા મોટા માંડવીયા પધારસેરે (૨)
 માંડવે રે વહુ વીજયાકુંવરનો કંથરે
 માંડવે ધનેશ્વર ભાઈ પધારસેરે
 માંડવો દીસેરે રળીયામણોરે,
 માંડવેરે વહુ રંજા વઉનો કંથરે;
 મોતીલાલ ભાઈ આવે રૂડો દીપસે,
 માંડવો દીસેરે રળીઆમણો.-ટેક-માંડવો.

નં. ૪૫.

માંડવ લીલા ડાંડીને પીળી થાંભલીરે,
 માંડવ મ્હાલે રાણાને મ્હાલે રાજઆ;
 માંડવ મ્હાલે મગનલાલભાઈ દાદો, ^૧ધેડીજનો માંડવો.
 માંડવ લીલી ડાંડીને પીરી થાંભલી,
 માંડવ મ્હાલે રાણાને રાજઆ
 માંડવ મ્હાલે મોહનલાલ કાકા, ધેડીજનો માંડવો
 માંડવ લીલી ડાંડીને પીરી થાંભલી,
 માંડવ મ્હાલે રાણાજને રાજઆ
 માંડવ મ્હાલે કાનજી મામા ધેડીજનો માંડવો,
 માંડવ લીલી ડાંડીને પીરી થાંભલીરે ટેક. માંડવ.

(૩૩)

નં. ૪૬

મારે માંડવ લેખાવટીઆ છે, હીરાંરે વડિનો કંથરે;
મોહનલાલ ભાઈ આવોને મારે માંડવે,
મારે માંડવે નાંણાવટીઆના કાજ;
નાંણાવટીઆં છે મોટી વહુના કંથ,
દલપતરામ ભાઈ આવોને મારે માંડવે;
મારે માંડવે ગલાલીઆનાં કાજ,
ગલાલીઆ છે નાની વડિના કંથ;
બેચરલાલ ભાઈ આવોને મારે માંડવે. ટેક.

નં. ૪૭.

સોનાની સળીએ માંડવો, રૂપાની વરીએ માંડવો,
માંડવડે માલ્યારે મોરાર, છપન કોટી બાદવ મળ્યા;
હીરા વહુ પ્રેમીલાલભાઈને વિનવે.
ગલાલીયા રાઈ જગ દેખાડ, રાઈ જગ હોયરે રળીયામણા.
રાઈજગ બેચરલાલભાઈને માંડવે.
ગલાલીયા રાઈ જગ દેખાડ રાઈ જગ હોયરે રળીયામણા.
ટેક સોનાની સરીએ.

(૩૪)

નં. ૪૮.

મોટો મોટો માંડવ રોપાવો,
છાયલ માંડવલો રોપાવો મણાં રાજ.
લીલી તે ખાજલી છવરાવો મણાં રાજ,
ભાઈનાં દાદાને તેડાવો,
ભાઈશંકરભાઈને તેડાવો મણાં રાજ;
કોડેથી મોલીને પરણાવો મણાં રાજ.
મોટો માંડવડો રોપાવો,
મોટો માંડવડો રોપાવો માંણાં રાજ.
લીલી ખાજલી એ છવરાવો મણાં રાજ.
ભાઈનાં કાકાને તેડાવો,
મોતીલાલભાઈને તેડાવો મણાં રાજ.
કોડે ભત્રીજા પરણાવો મણા રાજ.
ભાઈના વીરાને તેડાવો,
દલપતરામભાઈને તેડાવો મણાં રાજ.
કોડે બેલીને તેડાવો મણાં રાજ,
મોટો મોટા માંડવલો રોપાવો:
છાયલ માંડવડો રોપાવો મણા રાજ. ટેક.

(૩૫)

નં. ૪૯.

(ગણેશ પધરાવતી વખતે.)

લગ્ન બાળેઠીયો મોતીઠે જડયો,
પ્રથમ ગણેશ બેસારોરે મારા ગણેશ હુંદારા.
બાલકૃષ્ણની જાને રૂડા જાનૈયા સોંઢાળો,
જાન રૂડી દીસશે લલીરે મારા ગણેશ હુંદારા.
કૃષ્ણની જાને રૂડા હાથીડા શણુગારો,
હાથીઠે લાલ અંબાડીરે મારા ગણેશ હુંદારા.
કૃષ્ણની જાને રૂડા ઘોડલા શણુગારો,
ઘોડલે પીતળીયા પલાણુ મારા ગણેશ હુંદારા.
કૃષ્ણની જાને રૂડી વેલડીયું શણુગારો,
કૃષ્ણની જાને રૂડી વેલડીયું શણુગારો,
વેલડીએ મીણીયા માંકા. મારા ગણેશ હુંદારા.
જાનૈયા સોંઢયા રૂડી જાનડીયું સોંઢી,
ગણેશ ઘેર વિસાચોરે. મારા મણેશ હુંદારા.
વાહોલીયા વાયાને મેહુલા ધડુક્યા,
રણુરે વગડામાં રઘ થંબ્યારે. મારા ગણેશ હુંદારા.
ભાંગી પીઝણીયુંને લોગ્યા તાંળાવા,
તુટી છે ધોરીની રાસુર મારા ગણેશ હુંદારા.
ઉંઘાડે અંગરે અણુવારે પગેરે,

(૩૬)

ગણેશ મનાવા કૃષ્ણ ચાલીયા મારા ગણેશ હુંદારા.
માનો ગણેશને માનો હો બાપજી,
તમ આંચે રૂડા દીશસેરે. મારા ગણેશ હુંદારા.
અમેરે હુંદારાને મોટી કાંદર,
અમ આંચે તમે લાજેરે. મારા ગણેશ હુંદારા.

નં. ૫૦

પાછલી પછીતે બેઠારે ગણેશરે, બાર સાખે બેઠી પુતળીરે,
ઇપુતરડી પાતલડી બેચરલાલભાઈ ઘેર નાનરે
અવશર ગથડો માંડશેરે.
મારા સસરા કાંબી કડલા ઘડાવરે, માંડવ હાલું મલપતી,
ટેક પાછલી પછીતે.

નં. ૫૧

ચાક (ચક) વધાવતી વખતે ગાવાનું ગાણું
મેંતો ચાર બચો છગ મોતીયેરે, હુંતો વર વધાવવાને બાઈશ
મારે સોના સરીખો સુરજ ઉગીયો;
વરના દાદા મયોશંકરભાઈ તમને વિનવુંરે,
કોડલે મોભી પચણાવાને બાઈશ, મારે સોના સમો સુરજ
ઉગીયો.
મેંતો ચાર બચો સમ મોતીયેરે, હુંતો વરધ વધાવવાને બાઈશ
મારે સોના સરીખો સુરજ ઉગીયો.

(૩૭)

વરના કાકા મોતીલાલભાઈ તમને વિનવુંરે,
કોડે ભત્રીજ પરણાવવાને બાઈશ, મારે સોના સામોરે
સુરજ ઉગીયોરે. ટેક

નં. ૫૨

કારીસી કોયલ શબ્દે સોહામણી,
આવેરે કોયલ આપણા દેશમાં;
કેમ કરીને કોયલ આવીને વસીયા,
કેમ કરી મોરલીઓ રીઝાવીયો.
ફાલે ને ફૂલે એ વનવાસ્યાં,
ટહકેશું મોરલીઓ રીઝાવીયો;
કારીસી કોયલ શબ્દે સોહામણી,
આવેરે કોયલ આપણા દેશમાં.
ઢોલને ઢમકે આદેશ વશાવીઆ,
ગરથેશું ગઢડો ચણાવીઓ;
દીકરા દીકરીઓ આ ઘર વાસ્યાં,
નયણેશું નાવલીઓ રીઝાવીઆ-ટેક કારીસી કોયલ.

નં. ૫૩

જીરે અમીરસ ભયારે કંચોરડા મેલ્યાં માંડવા હેઠ
મારે રાયે વખાણ્યો કેવડો-ટેક

જીરે હુરે તમને વાઘુભા વીનવું, તમારે કીચે કીચે દેસ-
કીચે વીસેક-મારે રાચે વખાણ્યો કેવડો.

જીરે મોરલી ભલે ટંકારૂ અતી ઘણુ, વખાણીઆનો વડોરે
વસેક. મારે રાચે વખાણ્યો કેવડો.

જીરે અમીરસ ભયારે કંચોરડા, મેલ્યા માંડવા હેઠ.
મારે રાચે વખાણ્યો કેવડો.

જીરે હું તમને પ્રેમચંદભાઈ વીનવું, તમારે કીચે કીચે
દીકરે વસેક. મારે રાચે વખાણ્યો કેવડો.

જીરે મહાસુખરામભાઈ ભલે બાલુભાઈ અતી વસો,
નાનાલાલભાઈનો વડોરે વસેક. મારે રાચે વખાણ્યો કેવડો.

જીરે અમીરસ ભયારે કંચોરડા, મેલ્યા માંડવા હેઠ.
મારે રાચે વખાણ્યો કેવડો.

જીરે હું તમને ઉજમવહુ વીનવું, તમારી કઈ કઈ વવા-
રૂચે વસેક. મારે રાચે વખાણ્યો કેવડો.

જીરે મારે કસ્તુરવડ ભલે હેમકુંવરવડ અતી ઘણુ નાની
વડનો વડોરે વસેક. મારે રાચે વખાણ્યો કેવડો.

નં. ૫૪.

જીનેગદથી તંબોરીડો વાપર્યો,

આવી ઉતર્યો અમારે દેશ.

ધનરાલાલ તંબોરીડો.

ચોરડે ઉભા આલી લવે ઓળખ્યાં,

દાસી ધનેરાને ઓરેરા તેડાવ ધનરાલાલ તંબોરીડો.
 દાસી ઘડોલે એઢાલણી,
 મારી વાડીની વેલ સીયાંવ. ધનરાલાલ તંબોરીડો.
 સીંચે સીંચે વાડી માંચલો કેવડો,
 સીંચે સીંચે ગલાલીનો છોડ. ધનરાલાલ તંબોરીડો.
 જુનેગઢથી તંબોરીડો વાપર્યો,
 આવી ઉતર્યો અમારે દેશ. ધનરાલાલ તંબોરીડો.
 ઓરડે જતાં કસ્તુર વેવે ઓળખ્યા,
 દાસી ધનેરાને ઓરેરા તેડાવ. ધનરાલાલ તંબોરીડો.
 દાસી લેરે ઘડોલેરે એઢાંણી,
 મારી વાડીને વેલ સીંચાય. ધનરાલાલ તંબોરીડો.
 સીંચે સીંચે વાડી માંચલો કેવડો,
 સીંચે સીંચે ગલાલીનાં છોડ. ધનરાલાલ તંબોરીડો.
 જુનાગઢથી તંબોરીડો વાપર્યો,
 ઉતાર્યો અમારે દેશ. ધનરાલાલ તંબોરીડો ટેક.

નં. ૫૫.

ગોકુલગઢનાં તે વાજ વાગીયા,
 મથુરાંમારે કાંઈ પડેરે નીશાન. વધાવો રાજરામનો.
 રાણી રૂખમણી લખી કાગળ મોકલે,
 ઘેર આવેરે સુમદ્રા બાઈના વીર. વધાવો રાજરામનો.

તમ આળ્યે ભરા મંદીર ઉઘડે,
 તમ આળ્યેરે અંધારે અજવાળા હોય. વધાવો રાજરામનો.
 ગોકુળગઢનાં તે વાળ વાગીયા,
 મથુરામાંરે કાંઈ પડેરે નીશાન. વધાવો રાજરામનો.
 રાણી વ્રજકુંવર વહુ તે લખી કાગળ મોકલે,
 ઘેર આવોરે કાંઈ વાલી બાઈના વીર. વધાવો રાજરામનો.
 તમ આળ્યે ભર્યા મંદીર ઉઘડે,
 તમ આળ્યેરે અજવાળા હોય. વધાવો રાજરામનો.
 ગોકુળ ગામનાં તે વાળ વાગીયા,
 મથુરામાંરે પડારે નીશાન. વધાવો રાજરામનો ટેક.

નં. ૫૬

સૈયર પહેલોરે વધાવો! મારે આવીયોરે,
 મેંતો મોકલ્યા મારા દાદને દરબાર;
 મારી માતાજીએ મોતીડે વધાવીયોરે.
 દાદા દેળે દેળે ચીતરાગઢના રાજ,
 ગોખે ને પારેવાં સૈયર ધુધવે;
 મારા ગઢડામાં જુલે હેમર હાથીડા,
 મારે ટોડલેને ટહુકે મોર,
 સૈયર બીજેરે વધાવો! મારે આવીયો,
 મેંતો મોકલ્યા મારા વીરાને દરબાર,

મારી લાલીજીએ મોતીડે વધાવીયોરે;
 દેને દેને ચીતરા ગઢના રાજ
 મારા ગઢમાં જુલે હેમર હાથીડા;
 મારે ટોડલે ટઉકે છે મોર,
 મારે ગોખે તે પારેવા ધુધવે;
 ત્રીજેરે વધાયો મારે આવીયોરે,
 મેંતો કાકાને મોકલીઆ દરબાર;
 મારી કાકીજીએ મોતીડે વધાવીઓરે.
 કાકા દેને દેને ચીતરાગઢના રાજ,
 મારા ગઢમાં જુલે હેમર હાથીડા;
 મારે ટોડલે ટહુકે છે મોર,
 મારે ગોખે પારેવા ધુધવેરે. ટેક.

નં. ૫૭.

હાલતા ચાલતા સરોવર પહોંચીરે,
 પાંચ કળસાં ભરીને પાછા વર્યા;
 પેલોને કળશ મેઘા માળી સીર ઢળીયોરે,
 જેની વાડીયેરે વનકળ નીપજેરે;
 બીજેરે કળશ ઠાકર વાધુભા સીર ઢળીયોરે,
 જેણે ઉજડ દેશ વસાવીયારે;
 ચોથોરે કળશ અંબા વહી સીર ઢળીયોરે.

જેની કુંખે રતન નીપજેરે;
પાંચમો કળસ બાલુભાઈ શીર ઢળીયોરે,
જેણેરે આવો રાયઝગ માંડીયોરે.

નં. ૫૮

ગઢરે રૂઢારે મોરખી શહેરનો ચોદસ જારીડા મેલોરે,
વહુનો તે સસરો વેવારીયા, જેઠ છે બાવન વીર;
કેમ કરી થીયારે વેવારીયા, કેમ કરી બાવન વીર;
ગરથેશુ વેવારીયા, બાંધવે બાવન વીર.

નં. ૫૯.

વરધોડા વખતે

જગમગીયાનો વાઘો સીવડાવો, લીલા ગજની તુર્ધ
કેડ વારી વારી પેરોરે માસુકરામભાઈ દાદાનાં મન મોહસેરે
દાદારે ડાદાલાલભાઈ આની કોરે જોસે વારી વારી મોઢા
સામું જોસે.

જગરે મગીયાનો વાઘોરે શીવડાવો લીલા ગજની તુર્ધ
કેડ મરડી વાઘા પેરોરે માસુકરામભાઈ કાકાનાં મન મોહશેરે
કાકા મોહનલાલભાઈ આની કોરે જોશે હસી હસી મોઢા
સામું જોસે.

નં. ૬૦.

(વરઘોડો કુલેકાનું)

હાથમાં શ્રીફળ વરની કોટે વરમાળા,
હું તમને પુછું મારા વીરારે;
માસુખરામભાઈ માથાની મોઝં કયાં ંહોરીરે. ગોફુળનારે વાશી.
ગોફુળનાં રહેવાસી અમે મથુરાનાં વાસી,
ઘેલી ગુજરાત માથે છોગારે. ગોફુળનારે વાશી
આજરે ઝેનીજી અમે સાસરીયે ગીયાતા,
સાસરીયે કસુંળી ભેટીયારે. ગોફુળનારે વાશી.
ગોફુળનાં રહેવાસી અમે મથુરાનાં વાસી,
ઘેલી ગુજરાત માથે છોગારે. ગોફુળનારે વાશી.
હું તમને પુછું મારા વીરારે,
માસુખરામભાઈ હાથની પોથી કયારે ંહોરી. ગોફુળનારે વાશી
ગોફુળનાં વાસી અમે મથુરાનાં વાસી,
ઘેલી ગુજરાત માથે છોગારે. ગોફુળનારે વાશી.
આજરે ઝેનીજી અમે સાસરે ગીયાતાં,
સાસુડીયે સોનીડા તેડાવીયા. ગોફુળનારે વાશી.
ગોફુળનાં વાસી અમે મથુરાં વાશી,
ઘેલી ગુજરાત માંથે છોગારે. ટેક.

નં. ૬૧

(કુલેકા વખતનું)

માલણુ શુંથી લાવ ગુણીયલ ગજરો,	
તારા ગજરાનો માનીશ મજરો.	માલણુ. ટેક.
જેવો છત્રપતિનેરે છાજે,	
એવો શુંથજે ગજરો તું આજે.	માલણુ.
તારા ગજરાનું આપીશ મુલ્ય,	
માંહે શુંથજે ગુલાબનાં ફુલ.	માલણુ.
ગજરે ગજરે તું શુંથજે હીર,	
ગજરો પહેરશે ઝવેરીલાલ વીર.	માલણુ ટેક.

નં. ૬૨.

લાડકડા ચડો વરઘોડે ને જડીત્ર અંબોડે
 ધન તારો દાદોજી તુજને પરણાવે.
 ધન તારી માતાજી મોડ મેલાવે,
 લાડકડા ચડો વર ઘોડે.
 ધન તારો દાદોજી કટમડા તેડાવે,
 ધન તારા કાકા કુટુંબડા તેડાવે.
 લાડકડા ચડો વર ઘોડે ને જડીત્ર અંબોડે,
 ધન તારો મામો મોસાળા લઈ આવે,
 ધન તારી મામી મોસાળા માલે.

લાડકડા ચડો વરઘોડે ને જડીત્ર અંખોડે.
 ધન તારો વીરો વરણાગી ભરાવે,
 ધન તારી બાલી વરણાગીમાં માલે,
 લાડકડા ચડોરે વર ઘોડે.
 ધન તારી કુઈ કુલેકા ભરાવે,
 ધન તારી બેનીજી ધોળ ગવરાવે
 લાડકડા ચડો વર ઘોડે. ટેક.

નં. ૬૩

લાંબે રાગે.

લીલુડી તે ઘોડી પાતળીયો અસવાર,
 આહે ચૌદ રતન વિરને આખખો;
 ઘોડી તે બાંધી આંબલીયાન્ની ડાર,
 આહે આખખડો વરગાડ્યો આંખા ડારખી
 દાદા તે મોરા મુજને પરણાવો
 આહે લેરખડી પરણ્યાની મુજને હોંશ ઘણી
 ખરચું તે ખરચુંલાખ બે લાખ,
 આહે હુમણાને પરણાવું મારા મોબીને.
 લીલુડી તે ઘોડી પાતળીયો અસવાર;
 આહે ચૌદ રતનનો વીરને આખખો.

લાખેને ચોરડે નીપજે અધ લાખે પોળ પ્રકાશ,
 ઘર ઘોળ્યાં ઘર ચીતર્યા પોતનાં દીધા છે બાર,
 ગાય ગોરીરે સવા વાછરૂ તેનાં મંગાવેને છાણુ;
 ઉઠાને વડાને વવા રૂડારે ચાર હાંસે પુરોરે ઘઉં વારો ખત્રીસ.
 આંધોને અંધવ પુરાએ સોએ પુતળીએ સાથીયા અણુવીધ્યા
 મોતીના ચોક.

ઉઠાને વડારે વવારૂ દીવડલા પ્રગટેને પાંચ,
 પેલોને દીવોરે ગોત્રીજ દીવો બીજલોં ચોરડા માંચ;
 ત્રીજોએ એ દીવો ચોસરીએ ચોથોએ અગાસીએ દીવો જળહુળે
 પાંચમો દીવોએ વામન દીવો વરની માડીરે જમણુરે હાથ,
 નહાઈ જમીને વર ઉભારીયા, માતાજી દીયોને શણુગાર;
 માથે ને મેવાડા હુરને મોડીયા, સોવન મરકી છે કાન,
 ખંભે ને બાયે બાબુઅંધ બેરખા, ખંભે ખાંતીલા ખેશ;
 કેડેરે કંદોરા વરને વાંકડા રેશમીયો શુરવાર
 નહાઈ જમીને વરઘોડે ચડયા, માતાજી દીયો આશીષરે;
 અક્ષાઈ ને અજરામર રહેજો જીવો વરરે જેમ કુળ વધે વંશરે
 ઉજળે ને કુળે એ અવતરીયો, સકુળની નાર વસીયણુ,
 કોઈ કે રાણુ કોઈ કે રાણીઓ કોઈ કે છે દીલ્લીનો દીવાન,
 કોઈ કે બુનો ગઢ ઉલટયો કોઈ કે છે ચાંદોને સુરજ રવે ચડયા;
 કોઈ કે છે વાઘુભાની ફોજ કોઈ કે છે ચંદ્રમાનાં તેજ

નથી રાણો નથી રાજ્યો નથી દીલીનો દીવાન;
 નથીરે જુનો ગઢ ઉલટ્યો, નથીરે કાંઈ વાધુભાની ફેજ
 નથી કાંઈ ચંદ્રમાનાં તેજ,
 મોલીરે ચડ્યો નરસેરામભાઈનો, તે ઉસર આવડા તેજ;
 જન્મ્યો ચડ્યોરે જસોદા બાઈ તણો તે ઉસર આવડા તેજ
 ભત્રીજો ચડ્યોરે પ્રાણજીવનભાઈ તણો તે ઉસર આવડા તેજ

નં. ૬૫.

(જળ વાસવા ટાણે તથા ખોરા પુજતી વખતે)

જડવાસે જડવાસે વરની ક્ષ્મળા ક્ષ્મળાને કુલકીયાની સાડી,
 તોય ક્ષ્મળી અરધી ફાંદ ઉઘાડી;
 કુવાને ડગલોને દોટી, તોય કુવો વાળે લંગોટી ટેક. જડવાસે.

નં. ૬૬.

આદીતની ઘરનાર તમે નીંદ્રાથી જાગો કે,
 મહાસુખરામભાઈને તેલ સંચારો કે.
 સરપો સોનાનો ઘડાવો કે ત્રાક લોઢાની.
 જેઠાલાલભાઈની ઘરનાર તમે નીંદ્રાથી જાગો કે,
 મહાસુખરામભાઈને તેલ સંચારો કે;
 સરપો સોનાનો ઘડાવો કે ત્રાક લોઢાની.
 ચુનીલાલભાઈની ઘરનાર તમે નીંદ્રાથી જાગો કે,

મહાસુખરામભાઈ તેલ સંચારો કે,
 સરપો સોનાનો ઘડાવો કે ત્રાટ લોઢાની.
 આદીતની ઘરનાર તમે નીંદ્રાથી જાગો કે,
 મહાસુખરામભાઈને તેલ સંચારો કે;
 સરપો સોનાનો ઘડાવો કે ત્રાક લોઢાની.
 જગજીવનભાઈની ઘરનાર તમે નીંદ્રાથી જાગો કે,
 મહાસુખરામભાઈને તેલ સંચારો કે,
 સરપો સોનાનો ઘડાવો ત્રાક લોઢાની. ટેક.

નં. ૬૭.

ખોળા પુને ખોળા પુને વરની માતા, જેમ ખોળા પુખતા હોય,
 ફળ દેને ફળ દેને લાડકડા જેમ ફળ વેંચાતા હોય;
 દ્રવ્ય દેને દ્રવ્ય દેને લાડકડા જેમ દ્રવ્ય દેવાતા હોય,
 રૂત દેને રૂત દેને લાડકડા, જેમ રૂત વેંચાતું હોય.
 ગોળ દેને ગોળ દેને લાડકડા જેમ ગોળ વેંચાતા હોય,
 લાડુ દેને લાડુ દેને લાડકડા જેમ લાડુ વેંચાતા હોય;
 ખાળ દેને ખાળ દેને લાડકડા, જેમ ખાળ દેવાતા હોય,
 પાપડ દેને પાપડ દેને લાડકડા જેમ પાપડ વેંચાતા હોય.
 મીઠું દેને મીઠું દેને લાડકડા જેમ મીઠું વેંચાતું હોય,
 જીરું દેને જીરું દેને લાડકડા જેમ જીરું વેંચાતું હોય;

(૪૯)

નં. ૬૮.

(ઉકરડી વખતે ગાવાનું)

ઉંચી તે ભરીરે ^૧સન્નઈ ત્યાં કણ પોઢેરે મહાસુખરામભાઈ,
ત્યાં કણ પાસે રંભા વહુ ડાઘરે, જાણે શું ખાશું ખારેક ટોપજી
વેણું વાયુ ને જાગ્યાં છોકરાં ઉંચી મેડી તે ભરી તે સન્નઈ,
ત્યાંકણ પોઢેરે પોપટલાલભાઈ ત્યાં કણ થારે ગલાલ વહુ ડાઘરે,
જાણે જાસું ખાશું મીઠાઈ માટલી, વેણું વાયુ ને લાગી લાકડી,
ઉંચી મેડીને ભરીરે સન્નઈ ત્યાં કણ પોઢેરે મગનલાલભાઈ.
ત્યાં કણ જાસે ઝમકુ વહુ ઠાહીરે.

જાણે જાસુ ખાશું મીઠાઈ ગાંડીયા વાણું વાયુ ને જાગ્યાં ટાંટીયા.

નં. ૬૯.

ચારે જમાઈ ^૨હાલરે જોડયા ઓલ્યો વજેરામ પડ્યો પાટરે
રાજનાં ખીડલા લીધે,

લાવો રંભાખાઈ નાગલાંરે, છોડાવીયે તમારો તમારો કંથરે—
રાજનાં

નાગલા ભારા લાખનારે ઓલ્યો વજેરામ ડાખી કાખનો—
રાજનાં

^૧ સજ, ^૨ હાલરે ખજામાં ખાજરો છુટો પાડતાં મળદે
ગોળ ચકર ફેરવવામાં આવે છે તે.

ચારે જમાઈ જોડીયા હાલરે ઓલ્યો કરસનજી પડ્યો પાટરે—

રાજના૦

લાવો સરસ્વતી બાઈ નાગલાંરે છોડાવીયે તમારો કંથરે

રાજના૦

નાગલા મારા લાખનારે, ઓલ્યો કરસનજી ડાબી કાંખનોરે

રાજના૦

ચારે જમાઈ જોડ્યા હાલરેરે. ઓલ્યો છોટાલાલ પડ્યો પાટરે

રાજના૦

લાવો મણીબાઈ નાગલાંરે છોડાવીયે તમારો કંથરે,

નાગલા મારા લાખનારે ઓલ્યો છોટાલાલ ડાબી કાંખનો.

રાજના.

ચારે જમાઈ જોડ્યા હાલરેરે ઓલ્યો કલ્યાણજી પડ્યો પાટરે

રાજના૦

લાવો ભાગીરથી બાઈ નાગલાંરે છોડાવીયે તમારો કંથ

રાજના૦

નાગલા મારા લાખનારે ઓલ્યો કલ્યાણજી ડાબી કાંખનોરે

ટેક. રાજના૦

નં. ૭૦

જુનાં ઘર ઉખેડીયા—ખે નારીયેરી.

માંઘ્યા નવલા જામ—ખે નારીયેરી.

મોરળી ગામને ગોંદરે-એ નારીયેરી.
 ઘરડો બળધ વેચાય-એ નારીયેરી.
 જઈ હેમચંદ્રભાઈ સાટવે-એ નાળીયેરી.
 મોંઘી વઉ કે એનો બાપ-એ નાળીયેરી.
 બાપ બાપ કરતા નીસર્યા-એ નાળીયેરી.
 બાપે શીંગડ ફેરવ્યાં-એ નાળીયેરી.
 ભાંગ્યા હુડબા હોઠ-એ નાળીયેરી.
 બાપ બાપ કરતા નીસર્યા-એ નાળીયેરી.
 એક ૧૬૨ દેજે એના બાપ-એ નાળીયેરી.
 બુનાં ઘર ઉખેર્યાં-એ નાળીયેરી.
 માંડ્યા નવલા બગ-એ નાળીયેરી.
 મોરળી ગામને ગોંદરે-એ નાળીયેરી
 ઘરડી ભેંસ વેચાય-એ નાળીયેરી.
 જઈ હેમચંદ્રભાઈ સાટવે-એ નાળીયેરી.
 મોંઘી વઉ કે એની માય-એ નાળીયેરી.
 મા મા કરતા નીસર્યા-એ નાળીયેરી.
 માયે શીંગડ ફેરવ્યાં-એ નાળીયેરી.
 ભાંગ્યા હુડબા હોઠ-એ નાળીયેરી.
 મા મા કરતા નીસર્યા-એ નાળીયેરી.
 એકવેતર દેજે એની માય-એ નાળીયેરી.

માયે શીંગડ ફેશ્યાં-એ નાળીયેરી.
 લીખ્યું ગુખ્યું આંગણું-એ નાળીયેરી.
 મીઠડે મેલા રેલ-એ નાળીયેરી.
 મોંઘી વઢિવે ચોખા છાંટયા-એ નાળીયેરી.
 કસ્તુર વઢ નાંખે તેલ-એ નાળીયેરી.
 નાખતાં નાખતાં સુધીયું-એ નાળીયેરી.
 બાણ્યું ધર્યુંરે ધુપેલ-એ નાળીયેરી.
 ધુપેલ નહિરે બાપડી-એ નાળીયેરી.
 મીઠડે મેલીરે રેલ-એ નાળીયેરી.
 લીખ્યું ગુખ્યું આંગણું-એ નાળીયેરી.
 કુતરે મેલી લીંડ-એ નાળીયેરી.
 જડી વહુવે રંગ્યા દાંત-એ નાળીયેરી.
 ગલાલ વહુવે મેલી મીંડ-એ નાળીયેરી.
 મેલતાં મેલતાં ચાખ્યું-એ નાળીયેરી.
 બાણ્યું તલવટ પીંડ-એ નાળીયેરી.
 તલવટ નહીંરે બાપડી-એ નાળીયેરી.
 કુતરે મેલી લીંડ-એ નાળીયેરી.

નં. ૭૧.

(ઉકરડી વખતે)

પીત્તળ લોટા જળે ભર્યારે, દાતણ કરોને બાણેજ;

લાલપિયારો બાણેજડી

દાતણ નહીં કરી એકલા, દાતણ કરીશું મામી બાણેજ.

લાલપીયારો બાણેજડો

ત્રાંબા કુંડી તે જળે ભરીરે, નાવણ કરોરે બાણેજ.

લાલપીયારો બાણેજડો

નાવણ નહીં કરી એકલાં, કરશું મામી બાણેજ.

લાલપીયારો બાણેજડો

ચલાણે ચોર્યા ચુરમા, લોજન કરોરે બાણેજ.

લાલપીયારો બાણેજડો

લોજન નહીં કરી એકલાં, લોજન કરશું મામી બાણેજ.

લાલપીયારો બાણેજડો

એલચી મુખવાસ કરોરે બાણેજ, લાલ

ઢીંચણ સમોરે ઢાલીયો, પોઢણ કરોરે બાણેજ; લાલ

પોઢણ નહીં કરી એકલા, પોઢણ કરશું મામી બાણેજ. લાલ

મેડીયે મોજડીર ચમચમે, ભાગો મારા વાલા બાણેજ. લાલ

મામી માથેરે ગોદડાં, બાણેજ માથે છે ખાટલા. લાલાલ

મામી ભાગી છે 'સીડીયે, બાણેજ ઠેકે છે વાડ. લાલ

૭૨

(પાટેથી ઉતારતી વખતે)

કાકા મામા ઓરેરા પધારો,

(૫૪)

મહાસુખરામ ભાઈને પાટેથી ઉતારો;
જાણ્યું કાકો દેશેરે વરઘોડો,
તેતો મારે મગનલાલ ભાઈને થોડો.
કાકા મામા ઓરેરા પધારો,
મહાસુખરામ ભાઈને પાટેથી ઉતારો;
જાણ્યું મામા દેશેરે ઘોડો,
મામે છોડ્યો માથાનો અંબોડો. ટેક કાકા મામા.

નં. ૬૩.

(માંમેરા વખતે)

બાઈરે સાવરે સોનાનો મારો દીવડો,
એને દીવડીયે રંગ રૂપાનાં મોર. સોવન દાંડીનો દીવડો
બાઈરે દીવડો મેલાવો મોટે માંડવેરે,
ત્યાંકણુ બેસસે મારો દેરને જોઠ. સોવન દાંડીનો દીવડો
નણુદી 'મચરકો બોલીયાંરે,
લાલી ન આવ્યો તારો લોલી વીર. સોવન દાંડીનો દીવડો
બાઈરે કસુરે છુટીને વેણુ મોકરીં,
મારે હૈડેરે કાંઈ ઉતર્યો તંબોળ. સોવન દાંડીનો દીવડો
બાઈરે સાવરે સોનાનો મારો દીવડોરે,

એને દીવડીયેરે રંગ રૂપાના મોર, સોવન દાંડીનો દીવડો
 બાધરે દીવડીયો મેલો મોટે માંડવે ત્યાંકણ બેહસેરે,
 મારું સઘળું કુટુંબ. સોવન દાંડીનો દીવડોરે
 દેર વધામણી લાવ્યા ત્યારે,
 બાલી આવ્યારે તારી માંડી જાયો વીર. સોવન દાંડીનો
 બાધરે કમુંરે બાંધીને વેણું ઠાંસીયા,
 જીરે મારે હૈડે હુરખ ન માય. ટેક સોવન દાંડીનો

નં. ૭૪.

પાળે આંબલીયો રોપાવોરે, જેઠાણી જેઠરે માંડીજાયની વાટ
 રણલામાં ઉડે ઝીણી ખેપુરે, જેઠાણી વેલડીયુ ધડીકી
 ઝખકયા ધોરીનાં સીંગરે, જેઠાણી ઝખકયાં વેલુના માંકા
 ઝખકો કુમકીયારી રાસુંરે, જેઠાણી, ઝખકીયો માંમેરાનો મોડીયો
 ઝખકી વીરાજની મોરેરે, જેઠાણી ઝખકીયો બાલીજનો ચુકલો
 આવતાને વીરે મારે સીમું શણગારીયું, સીમુંના ગોવાળ
 શણગારીયા
 આવતે ને વીરે મારે વાડીયુ શણગારીયુ, વાડીના માલ્લીડાં
 શણગારીયા
 આવતે ને વીરે મારે સરોવર શણગાર્યા સરોવરની
 પાણીયારીયું શણગારીયું

આવતાને વીરે મારે ઝાંપા શણુગાર્યા, ઝાંપાના ઢેલીડા
 શણુગાર્યા
 આવતાને વીરે મારે બબડ શણુગારી, બબરના વેપારી
 શણુગાર્યા
 આવતેને વીરે મારે શરીયુ શણુગારી, શરીની સૈયડ
 શણુગારી
 આવતેને વીરે મારે ટોડા શણુગાર્યા, ટોડાના તોરણ શણુગાર્યા
 આવતે ને વીરે મારે માંડવો શણુગાર્યો માંડવાના સાજન
 શણુગાર્યા
 આવતેને વીરે મારે બેની શણુગારી, બેનીના છોડ શણુગાર્યા
 --ટેક.

નં. ૭૫

સ્વામી મોરા ચોખા મંગાવોને કંકુડે પીલાવો,
 માંમેરથી વીરને તેડાવીયે;
 સ્વામી મોરા સસરોણ આવ્યાને સામુણ આવ્યા,
 મારા મૈયરનું કોઈ ન આવ્યું.
 ગોરી તારા મૈયરની વાટે ડુંગર ઘણેરા,
 તે માટે કોઈ ન આવ્યું;

સ્વામી મોરા હુંગર કોરાવીને મારગ બંધાવો,
 માંમેરથી વીરને તેડાવીયે;
 સ્વામી મોરા જેઠજી આગ્યાને જેઠાણી આવ્યાં,
 મારા મૈયરનુ કોઈ ન આવ્યું;
 ગોરી તારા મૈયરની વાટે સમુદ્ર ઘણા,
 તે માટે કોઈ ન આવ્યું.
 સ્વામી મોરા હાથીડા મંગાવોને સમુદ્ર સોસાવો,
 માંમેરથી વીરને તેડાવો;
 સ્વામી મોરા દીયરજી આવ્યાને દેરાણી આવીયાં,
 મારા મૈયરનુ કોઈ ન આવ્યું.
 ગોરી તારા મૈયરની વાટે વેરી ઘણા,
 તે માટે કોઈ ન આવીયું;
 સ્વામી મોરા વેરી મનાવોને,
 માંમેરથી વીરને તેડાવો.

ટેક.

 નં. ૭૬.

કયા ગામનાં મામેરલા, કયા ગામનાં માંમેરા જાય;
 હંસલા પરનોરે મોરલો.
 મોરળી ગામનારે મામેરલા, વાંકાનેર ગામ જાય
 હંસલા પરનોરે મોરલો.
 કીયા ભાણેજનાં મામેરલા, કહ બાઈ બેનીના વીર

(૫૮)

ઉમ્યાશંકર બાઈ બાણેજના માંમેરલા, નર્મદા બાઈ
 બેનીનો વીર
 હંસલા પરનોરે મોરલો
 ચુલે ચોખારે ચોરીયા, ૧આગમણમાં કહેલા દુધ
 હંસલા પરનોરે મોરલો
 ઘી તાવુરે ૨જોતું તણા, જમે મારો માડીજયો વીર
 હંસલા પરનો મોરલો—ટેક,

નં. ૭૭

(૫૨ પરણવા જતી વખતે)

હારે મોરબી ગામને ગોંદરે રચ્યો છે સોનાનો થંભ,
 તેને ચોઠીકણે બેઠા મુરશંકર વેવાઈ બુવેછે જાનુની વાટ
 કોણું ઘોડલે કોણું હાથીડે, કોણું રસતે તેજનો અસવાર,
 દેર ઘોડેરે જેઠ હાથીયે, સસરોજી તેજનો તો ખાર;
 વરરાજા બેઠા રતન પાલખીએ ચોસે ચમરો ઢરે.

નં. ૭૮.

ચીતરાણી પાલખડી વરરાજા નવેનગર જાય
 આપેને ઉતરીયો વીરો મારો કસુંખીને હાટ,

૧ ચુલોનો આગલો ભાગ.

ચુંદડીયું વહોરે વીરો મારો મણીવડને કાજ;
લાલ રંગીલો છેલ છખીલો કસ્તુરીનો ભીનો
વીરો મારો પરણવાને જાય.

ચીતરાણી પાલખડી વરરાજા નવેનગર જાય,
આપેને ઉતરીયો વીરો મારો સોનીડાને હાટ.
જુમડલા વહોરાવે વીરો મારો મણીવડને કાજ,
લાલ રંગીલો છેલ છખીલો કસ્તુરીનો ભીનો;
વીરો મારો પરણવાને જાય,
ચીતરાણી પાલખડી વરરાજા નવેનગર જાય,
આપેને ઉતરીયો વીરો મારો મણીવડને કાજ;
લાલ રંગીલો છેલ છખીલો કસ્તુરીનો ભીનો;
વીરો મારો પરણવાને જાય.

નં. ૭૯.

કારે કેસરીઆ લાડા મન હસેરે,
તમારી જાને કોણ કોણ સોંઠસેરે;
તમારી જાને મોહનલાલભાઈ સોંઠસેરે,
જેશંકરભાઈ જાને સોંઠીયારે.
દેશે દેશે હાથીડાના દાન, તમારી જાન રૂડી શોભસેરે;
તમારી જાને કોણ કોણ સોંઠસેરે,

કાંરે કેશરીયા લાડા મન હુસેરે,
 તમારી જાને કોણુ કોણુ સોંઠસેરે,
 તમારી જાને ત્રીલોવનભાઈના શીશરે;
 કાનજીભાઈ જાને સોંઠીયારે,
 દેશે દેશે રૂપીયાનાં દાન, તમારી જાન રૂડી દીશસેરે.

નં. ૮૦

ઉજળાં મોતીને નીરમળાં નીરરે,
 હું તમને પુછું મારા મોહનલાલભાઈ વીરરે;
 આવડી તે વાર વીરા કયાં તમને લાગીરે.
 સોનીડાને હાટ ઘોડો ટકીને ઉભોરે,
 ઝુમણલા વરસાવેરે, વીરા મણી વઢને કાજ.
 ઉજળાં મોતીને નીરમળાં નીરરે,
 હું તમને પુછું મારા મોહનલાલભાઈ વીરરે.
 આવડી તે વાર વીરા કયાં તમને લાગી,
 કસુંખીને હાટે ઘોડો ટકીને ઉભો;
 ચુંદડીયું વરસાવો વીરા મણી વઢને કાજ—ટેક

નં. ૮૧.

વાગ્યા વાગ્યા જાગીના ઢોલ,
 શરણાયું વાગેરે વાલીડા તારી જાનમાંરે;

(૬૧)

ખોળામાં બેસારી દાદેજીએ વરને પુછીયુરે,
શ્યાં શ્યાં કરીયાણા મોલીડે વીર વોરીયારે,
વોરી વોરી જાવંત્રી માંડવેથી વોરી કુંવર વેલ માંરે-ટેક.

નં. ૮૨

(પ્રભાતી)

તમે જાગો રાણાં રાજ્યા, સુતા જાગોરે રાધાવડિના કંથ;
સવારે રણીયામણા તમ આગર પ્રાદ્યણ વેદ ભણે.
પછવાડે આવે ચારણ ભાટ, સવારારે રણીમણા;
ચારણ ભાટને આવો મસરૂ મોળીયું.
બ્રામણને રૂડા ગવરીનાં દાન, સવારારે રણીયામણાં;
તમે જાગો ગોલા જાગો ચામડા, ઘોંટયા જાગોરે કાંતાખાઈનાં કંથ
સવારારે ખીવરામણાં, તમારેરે આગળ કુતરા ડાઉ ડાઉ.
પછવાડેરે ભુંકે ગધા સવાઈ, સવારારે ખીવરામણાં;
તારા કુતરાને નાખું કટકો, ગધાને રૂડી ઘોડા સવાઈ-ટેક

નં. ૮૩

વેણુલાં વાચારે સુરજ ભલે ઉગ્યો,
તમ મુખ મુનાંરે મહામુખરામભાઈ દાતણ વીનાં;
દાતણીયો તેડાવોરે વર કાન્તાખા તણો,
જાનમાં દાતણ કેશવલાલ જમાઈ નાંખશે.

હાતણીયાને આલો દોઢ બદામ રોકડી,
તેનીરે ઘડાવો કાન્તાબાને ત્રેટી;
ત્રેટી પેરીને બેની માંડવ માલે,
તમ મુખ સુનારે વરરાજા નાવણુ વીના.
પખાલી તેડાવોરે વર કાન્તાબા તણો—ટેક

पृ. ८४.

પોઢયા જાગોરે રાણી રાંદલમાનાં કંથકે-વેણુલા ભલે વાચારે	
મુરજ ઉગોરે કેવડીયાની ફડસેકે	”
લેલે લેલે દાતણ ને 'ઝારીકે	”
મેલલે મેલલે તુલસીને કીયારેકે	”
મુખ હુજેરે પામડીયુને છેડેરેકે	”
લેલે લેલે શ્રીરામના નામકે	”
દેલે દેલે ગવરીનાં દાનકે	”
મુરજ ઉગ્યો કેવડીયાની ફડસેકે	”
પોઢયા જાગો નાની વઉના કંથ	”
લેલે લેલે ઝારીકે દાતણકે	”
મેલલે મેલલે તુલસીને કીયારેકે	”
મુખ હુજેરે પામડીને છેડેકે	”
લેલે લેલે શ્રી રામનાં નામકે	”

દેળે દેળે ગવરીનાં દાનકે	”
સુરજ ઉગ્યો આકડીયાની ફડસેકે	”
ઘોશ્યા જાગોરે અંચળખાઈના કંથકે	”
લેળે લેળે દાતણને ઝારીકે	”
મેલળે મેલળે પીપળને થડકે	”
મુખ લુળે ધાખરાને છેડકે	”
લેળે લેળેરે અલાખલાનાં નામકે	”
દાન દેળેરે કુતામીનાનાં દાનકે	”
સુરજ ઉગ્યો કેવડીયાની ફડસેકે	”

નં. ૮૫

પાટણનાં પટરાણા, બાઈ સીરોઈનાં સલાટરે;
 ઓરસીયો ઘડી લાવો આરસ પાણુનોરે,
 ઇને ઓરસીયે મારે સવામણ સુખડ,
 અધમણ કેશર ઉતરેરે.
 એવાને હોસીમાંરે મકનજીબાઈના કુંવરે,
 નતની પુજા કુબેરનાથ મોકલેરે;
 પાટણનાં પટરાણાબાઈ સીરોઈનાં સલાટરે,
 ઓરસીયો ઘડી લાવો આરસ પાણુનો.
 ઇને ઓરસીયે મારે સવામણ સુખડ,
 અધમણ કેશર ઉતરે;

(૬૪)

એવાંને હોંસીમારે પ્રાણુજીવનભાઈનાં કુંવરરે,
નતની પૂજારે રક્ષાજેશ્વર મોકલેરે-ટેક. પાટણ જઈ

નં. ૮૬.

શ્રી પ્રભાતે શ્રી કૃષ્ણને સમરીયે,
લેલે લેલે ચારે દેવનાં નામ, નમો નમો નારાયણ;
કાસીમાં શ્રી વીશ્વનાથને સમરીયે.
દુવારકામાં રણછોડરાય, દેવહર નમો નમો નારાયણ;
જંગલમાં જડેશ્વરને સમરીયે, મોરબીમાં કુળેરનાથ દેવ.
હર નમો નમો નારાયણ.

શ્રી પ્રભાતે શ્રી કૃષ્ણને સમરીયે,
લેલે લેલે ચારે દેવનાં નામ. નમો ટેક
મેડીયેથી જીવણલાલભાઈ સમરીયે,
ઓરડીયેથી મગનલાલભાઈ સમરીયે;
પાટસાળેથી બાલુભાઈ સમરીયે,
માંડવેથી પ્રાણુજીવનભાઈ સમરીયે.
હર નમો નમો નારાયણ-ટેક.

નં. ૮૭.

ઉઠોને ગોરી વીછળોને ગોળી, મઈડા વલોવો બાઈ જોતું તણા-
મઈડા વલોવે મારે કાનુડા દેવની માડીરે,

જેની કુખે મારે કાનુડાદેવ જનમીયારે,
 કાન કુંવર જનમીયા ત્યારે વાસુદેવ કુળ દીવોરે,
 મુભદ્રાબાઈનો વીરો સદાએ સોહામણો;
 ઉઠોને ગોરી વીછરોને ગોળી, મધડા વલોવો જોડું તણાં.
 મધડા વલોવે મારે હરીલાલભાઈની માડીરે,
 જેની કુખેરે મારે હરીલાલભાઈ જનમીયાં;
 હરીલાલભાઈ જનમીયારે પ્રાણજીવનભાઈ કુળદીવોરે,
 મણીબાઈનો વીરો સદાએ સોહામણો-ટેક

નં. ૮૮.

રાણી પ્રભાતીને પોર કૌશલ્યાએ દાતણ માગ્યાંરે,
 માંગ્યા એકને બીજલીવાર, સીતાજીએ શબ્દ ન સાંભળ્યાં;
 સોનાનાં પીયાલા છે હાથ, મેડીએથી રામચંદ્ર ઉતર્યા.
 મારા નાનેરા લખમણ વીર, ગંગાને કાંઠે ઘર ચણો;
 ત્યાંકણ મોકલાવો સીતાજી નાર, માતા વચન કેમ લોપીયાં.
 સ્વામી શોરે અમારો વાંક, શીયેરે અવગણે અમને મોકલો;
 તમો ગોરી હૈડાકેરો હાર, માથાં કેરી મોઝં માતા વચન કેમ
 લોપીયાં તેને અવગણે તમને મોકલ્યાં.
 રાણી પ્રભાતેને પોર ઉજમ વવે, દાતણ માગ્યાં માગ્યાં એકને;
 બીજલીવાર મોટી વઉવે શબ્દનો સાંભળ્યા,
 પીતળનાં પીયાલા છે હાથ, મેડીએથી મગનલાલભાઈ ઉતર્યા.

મારા નાનેરા નરસીભાઈ વીર, ગંગાને કાઠે ઘર કરો ત્યાંકણ;
 મોકલાવો મોટી વઉ નાર, માતા વચન કેમ લોપીયાંરે.
 સ્વામી શો અમારો વાંક સારે, અવગણે અમને મોકલો;
 ગોરી તમે મારે હૈડા કેરો હાર, માથા કેરી મોરું માતા
 કેરા વચન કેમ લોપીયાં-ટેક.

નં. ૮૯.

(પ્રભાતીયું.)

ધોરીશી કોડીને ચીતરીયાં પલાણુરે,
 ઘંટવાગેને ધુધરા રણઝણે;
 હું તમને પુરુંરે ઇશ્વરજી વણુઝારા,
 કવણુલે મારગડે વીરા તમે ચાલીયા.
 ધરમ મારગડે યેની અમે ચાલીયા.
 ગંગા ઉતર્યાને જમના ઉતરશું,
 ધરમ મારગડે યેની અમે ચાલીયારે;
 હાટ શેરી રૂંધી મારા ઇશ્વરજી વણુઝારા,
 જબરૂં રૂંધી વીર તમારે હાથીડે
 ઓરડીયાને રૂંધ્યારે મારી પારવતી,
 વણુઝારા પટસાળો રૂંધી વઉ તારે છોડે;
 ધોરીશી કોડીને ચીતરીયાં પલાણુરે,
 ઘંટ વાગેને ધુધરા રણઝણે.

(૬૭)

હું તમને પુછુંરે મારે નરસીરામભાઈ વણુઝારારે,
કવણુરે મારગ વીર તમે ચાલીયા;
ગંગા ઉતર્યાં ને જમના ઉતરશું,
ધરમ મારગડે ખેતી અમે ચાલીયા.
હાટ શેરી રૂંધી મારા નરસીરામભાઈ વણુઝારારે,
બળરૂંરે રૂંધી વીર તારે ઘોડલે;
ઘોરડીયાને રૂંધ્યા મારી નાનીવડ વણુઝારા,
પટસારૂં રૂંધી વડ તારે છોડે-ટેક.

નં. ૯૦

(વરનું સામૈયું કરતી વખતે.

સામૈયા સણુગારી સામા મેલોરે-મોતીલાલભાઈ દાદા,
મયાકુંવરનો વર ઉતર્યા વાડીયેરે;
મોસાળ મોંઘીનો વર ઉતર્યા વાડીયેરે,
પીયર પુરીનો વર ઉતર્યા વાડીયેરે.
હાથીડા શણુગારી સામા મેલોરે ભાઈશંકરભાઈદાદા,
મયાકુંવરનો વર ઉતર્યા વાડીયે;
ઘોડાવેલુ સામીયું મેલો મોહનલાલભાઈ વીરા,
મયાકુંવર બાઈનો વર ઉતર્યા વાડીયેરે-ટેક.

નં. ૯૧.

રૂઢા રાઈ વરરે મયાકુંવર બાઈ વરરે,

તારી માંને કીંયા મેલી આબ્યોરે ઇતો બોરડીએ વરગાડીરે;
 બોરા ખાસે મોટી થાસે રૂડા રાઈ વરરે,
 મયાકુંવર બાઈ વરરે.

તારા કાકાને કીંયા મેલી આબ્યોરે,
 એને તો કેરડીએ વળગાડીરે;
 કેરડા ખાસે મોટી થાસે રૂડા રાઈ વરરે મયાકુંવરબાઈ વરરે.

નં. ૯૨

બાનું આવે બાનું આવે જીજી કેટલેક આવે,
 મયાકુંવર બાઈની બનરે બોનીનો વર ભલે આબ્યો જી જી;
 હાથીડા હબર લઈ આબ્યો,
 ઘોડલા લાખ પાંચલાખ લઈ આબ્યો.
 એની વેલુનો નહિ સંખ્યા પારરે,
 બેનીનો વર ભલે આવ્યા જી જી;
 હાથીડા શેરીએ બંધાવો, ઘોડલા ઘોડારે બંધાવો.
 એની વેલું છોડાવો ઝાંપા બહારરે,
 બોનીનો વર ભલે આવ્યા જી જી;
 એના ગોધાને પાઓ ધીની નાડરે,
 બેનીનો વર ભલે આવ્યા જી જી.
 કાંબી કડલાંરે કાંસા કુટનાં લાબ્યો,
 ચીર માળારે રાણો માંગી લાબ્યો;

(૬૯)

એની ચુંદડીનો હોય મોળો રંગ,
લાડાનાં બાપને તાંણી બાંધે છે-ટેક.

નં. ૯૩.

બને કોણુ કોણુ આવ્યું-કેસવ બનીરે
બને મયાશકર આવ્યા-કેસવ બનીરે
મયાશકર પાછો વાળો-કેસવ બનીરે
બન માન પામે-કેસવ બનીરે
બને કોણુ કોણુ આવ્યું-કેસવ બનીરે
બને જેશકર આવ્યા-કેસવ બનીરે
જેશકર પાછો વાળો-કેસવ બનીરે
બન માન પામે-કેસવ બનીરે
બને કોણુ કોણુ આવ્યું-કેસવ બનીરે
બને મોતીલાલ આવ્યા-કેસવ બનીરે
મોતીલાલ પાછો વાળો-કેસવ બનીરે
બન માન પામે-કેસવ બનીરે

નં. ૯૪.

આઠસો ઠળસીયાને નવસેં બારીયુ,
એવા મારે રાયવરનાં સામેયારે કેસર બીનીરે બનું આવેરે;

મયાકુંવરભાઈ દાદાજીને વીનવે,
દાદા મોરા સામૈયા શણગારોરે કેસર લીનીરે જાનું આવેરે.

નં. ૯૫.

(સામૈયા વખતે.)

કયા ગામનો ઉમૈયો આવ્યો *રાયજાદો-મોહન વાજાં
વાળીયાં-ટેક.

કાંખી કડલાને લંઘર લાવ્યો રાયજાદો-મોહન
નહીંતર પાદરથી પાછો વાળે રાયજાદો-મોહન
મોરખી ગામનો ઉમૈયો આવ્યો રાયજાદો-મોહન
કાંખીને કડલાંને લંઘર લાવ્યો રાયજાદો-મોહન

નં. ૯૬

એક ખેડેલા ખેતરની ખીજડી વાપરીરે,
એક તેનોરે ઘડાવો માણેકથંભ વનમાળીએ ઘેયો માંડવો;
મારે મોતીલાલભાઈ વેપારીયાની પરણેરે ખેટડી,
ઓલા જેશંકર હુર ખેડુની આવે છે જાન.
વનમાળીએ ઘેર્યો માંડવો—ટેક.

* રામનો શાહજાદો.

(૭૧)

નં. ૬૭.

કલવા (ચલવા) વખતનું ગાણું.
તુંતો જમરે વાલીડા વીર કલવોરે,
તમારી સાસુ તો પીરસે રે;
ઓલી સુઘરીનો સંધેલરે તમે જમોરે—ટેક.
(આ ઠેકાણે કેટલાક ફટાણાં ગવાય છે તે આંહી અમરી-
યાદાવાળાં લીધાં નથી.)

નં. ૬૮.

(વર તોરણે આવે તે વખતનાં.)

નહિં નમેરે મોટાનાં છોડ નહિં નમે
અનમ્ય છેરે અનમ્ય છે મોટાનાં છોડ નહિં નમે—નહિં
તમે નમેરે તમે નમે છોટાના છોડ તમે નમે—નહિં
નહિ નમેરે નહિ નમે નાણાંનો બળીયો નહિં નમે—નહિં
નહિં નમેરે નહિં નમેરે બાયુનો બેલી નહિ નમે—નહિં
તમે નમેરે તમે નમે વેવાયો નાના તમે નમે—નહિ ટેક.

નં. ૬૯.

ત્રીકમ તોરણ રામ પધાર્યા, લેરે પનોતી પેલું પોખણું,
પોખતાંરે વરની જમર ફરકી, આંખલડી રતનાં જડી.

(૭૨)

રવાયે વર પોંખે પનોતાં, સવાયો ગોરી સોહામણો;
ધોંસરે વર પોંખ પનોતી, ધોંસરૂં ધોરી સોહામણું.-ટેક.

નં. ૧૦૦.

ઘોડી ધારે ઘોડલા ઘણારે-તમ વર આવેરે,
ગોરા ચતુરાખાઈ તો માનો, મેડીએ ચડી વર જોજોરે,
અધ ઘડી ખમજોરે,
ઓલા વેવાણુ જાયા-માડી જાયાં-કરે છે શણુગારરે.
માડીના જાચારે મારે ચતુરાખાઈ વેવાણુનો જાચોરે,
ઓલો પ્રેમચંદ જમાઈ,
અધ ઘડી ખમજોરે ઓલા વેવાણુ જાયા;
માડી જાયાં કરે છે શણુગાર,

નં. ૧૦૧.

તું તો મોકલ વેવાણુ પાલખડી,
ઘેશી આવે છે વરજીની મા લખમી;
આવે આવેરે વાસુદેવનોનંદ,
પુનમ કેરોચં, હીવા કેરી જોત.
વરરાજ આવ્યે અજવાળારે,
ભાઈ ભાઈરે અજવાળારે;
તું તો મોકલ વેવાણુ હાથીડા,
ઘેશી આવે વરજીના સાથીડા.

આવે આવેરે વાસુદેવનો નંદ,
 પુનમ કેરો ચંદ, દીવા કેરી જોત;
 ભાઈ ભાઈરે અજવાળાંરે,
 તું તો મોકલ વેવાણુ વાટકડો.
 તારે તોરણુ આવે છે લાડકડો,
 તું તો મોકલ વેવાણુ સોપારી;
 તારે તોરણુ આવે છે વેપારી,
 તું તો મોકલ વેવાણુ કળશીયો,
 તારે તોરણુ આવે છે ગરાશીયો,
 આવે આવેરે વાસુદેવનો નંદ,
 પુનમ કેરો ચંદ. દીવા કેરી જ્યોત—
 વીવા કેરી વરઘ—ભાઈ ભાઈરે અજવાળાંરે.

નં. ૧૦૨

(મયરા, ચોરી તથા હસ્તમેળાપ વખતે ગાવાનું)
 અહાર પધારો સોરંગ સુંદરી આંગણે અલબેલો ઉભા રહ્યા,
 હું કેમ આવું અચ્છા હો લાડડા અમને અમારો દાદો દેખશે;
 તમારા દાદાને દેશ દેવરાવશું, એક દક્ષીણ ખીન્ને મારવાડ.
 અહાર પધારો સોરંગ સુંદરી, આંગણે અલબેલો ઉભા રહ્યા.
 હું કેમ આવું અચ્છા હોલાડડા, અમને અમારી માતા દેખશેરે.
 તમારી માતાને રીત જ દેશું; પછી કુંવારી કન્યા પરણશું;

(૭૪)

પછી મોટાનો માંડવ મ્હાલશું બહાર પધારો સોરંગ સુંદરી
 આંગણે અલખેલો ઉભા રહ્યા,
 હું કેમ આવું અમ્મણ હો લાડડા અમને અમારો વીરોળ દેખશે
 તમારા વીરાને રીતજ દેશું, પછી કુંવારી કન્યા પરણશું.
 પછી કુંવારી કન્યા પરણશું, બહાર પધારો સોરંગ સુંદરી આંગણે
 અલખેલો ઉભા રહ્યા.

નં. ૧૦૩

કુમકુમ કંકણને વચે ચુડીરે,
 લાડડા પાસે લાડી લાગે છે રૂડીરે;
 કાંરે લાડી શ્યાં શ્યાં તપ કીધારે,
 કાશીમાં વિશ્વનાથ પુજવાને ગીઆતાંરે,
 તેનેરે તપે સસરો શીવચંકરભાઈ પામ્યા,
 કુમકુમ કંકણને વચે ચુડીરે લાડડા પાસે •
 લાડી લાગે રૂડી રે,
 કોને લાડી શ્યાં શ્યાં તપ કીધાં ને,
 પાલીતાણે પારસનાથ પુજવા ગયાં તારે.
 તેને તપે પ્રાણીજન ભાઈ વર પામ્યાંરે,
 કુમ કુમ કંકણને વચે ચુડીરે લાડડા પાસે;
 લાડી લાગે છે રૂડી છેરે.
 કોને લાડી શ્યાં શ્યાં તપ કીધારે,

મોરબીમાં કુબેરનાથ પુજવા ગીઆંતારે
 તેને તપે ડાઘાલાલ દેર પામ્યારે;
 કુમકુમ કંકણને વચે ચુડીરે લાડડા
 પાસે લાડી લાગે છે રૂડીરે.

—*—*—*—*—

નં. ૧૦૪.

દુધે ભરી તલાવડી મોતીડે બાંધી પાળ,
 માધવ ધ્રુવે ધોતીયાં, રૂક્મણી પાણીઆર;
 હળવાં ધોળે માધવ ધોતીયાં, લીંબુશે મારાં ચીર,
 અમ ઘેર દાદોજી રીસાળવા, માતાજી દેશે ગાળ
 નહી તારો દાદો રીસાળવા, નહી માતાજી દીએ ગાળ
 આપણુ બેઉ મળી પરણશું, વૈશાખ મહીના માંચ,
 પેલું તે મંગળ વરતીયું, સખી સામે દીએ વર રાજ;
 કરમાતે લીલુ શું વખાણીએ ઉતર દીએ વરરાજ,
 લીલો તે પોપટ પાંજરે, લીલાં તે નાગરવેલ;
 લીલી તે ચોરી ચોગણી, લીલા ચોરીના થંભ,
 બીજું તે મંગળ વરતીયું સખી સામે દીએ શ્રીરામ,
 કરમાં તે પીળું સુવખાણીએ, ઉતર દીએ વરરાજ;
 પીળાં પીતાંમ્બર ધોતીયાં, પીળી ચણાની દાળ,
 પીળાં તે હળહર ગાંઠીયાં, પીળી કન્યાની *જાલ;

* સોનાનું કાનનું ધરેણું.

(૭૬)

ત્રીજી તે મંગળ વરતીયું, સખી સામે ઘો શ્રીરામ,
કરમાં તે રાતું શું વખાણીએ ઉત્તર ઘો વર રાજ;
રાતા તે રવલા રવે ચડયા, રાતી તે ચોર મજીક,
રાતા વર રાજના મોરીઆં, રાતા કન્યાના દાંત.
ચોથું મંગળ તે વરતીયું સખી સામે દીયો શ્રીરામ,
કરમાં તે ધોળું શું વખાણીએ ઉતર દીયો વર રાજ.
ધોળા તે *ધમરા ખેડયા વખાણીએ, ધોળા તે ભાર કપાસ.
ધોળી તે પારેખની પાઘડી, ધોળી તે ખગલાની પાંખ;
પાંચમું તે મંગળ વરતીયું, સખી સામે ઘો શ્રીરામ.
કરમાં તે કાળું શું વખાણીએ, ઉતર ઘો વર રાજ,
કાળાં તે હેમર હાથીઆ, કાળી તે કાજળ રેખ;
કાળાં કોયલડીના બચલાં કાળાં વરસે મેઘ,

નં. ૧૦૫.

આની કોરે મંગા આની કોરે જમનારે,
વચમાં સરસ્વતી માતા નદી વેછે;
સોનાં હલુડીયોરે રૂપલાની ગેડીરે,
રામચંદ્ર રમવા સંચર્યા.
સોનલા એઠાણીરે રૂપલા ગાગરડીરે,
સીતાવેલ પાણી સાંચર્યા;

કુડેને કપટે કાંકરી નાંખીરે,
 ગાગર નંદવીરે સવા લાખની.
 કોણુ રાયનો બેટડોરે કોણુ તમારૂં નામરે,
 કઈ નગરીનો ગરાસીયો;
 કોણુ રાયની બેટડીરે, કોણુ તમારૂં નામરે;
 પરણી કે બાળ કુવારડી,
 હશચ રાખનો બેટડોરે, રામચંદ્ર મારૂં નામરે;
 અયોધ્યા નગરીનો ગરાસીયો,
 જનકની બેટડીરે સીતા માંરૂં નામરે
 હજુરે છું બાલ કુવારડીરે.
 સાત સોપારીરે પાનના બીડારે,
 લગન ધારી વેલા આવજો.
 રામચંદ્ર સીતાવેલરે માયરે બેઠાં રામચંદ્ર
 હૈડામાં હરખીયા.
 બહુદાન દીધારે, બહુ પુન કીધારે;
 કન્યા પામ્યા કાચ પુતળી.
 રામચંદ્રને સીતાવેલરે ચોરીએ બેઠારે, સીતાવેલ
 હૈડામાં હરખીયા.
 બહુ દાન દીધારે, બહુ પુન કીધારે;
 વરરે પામ્યા વેવારીયો.

(૬૮)

નં. ૧૦૬.

શ્રી સત સ્વામીને વરણવું, ગણપત ચરણે હું નમું;
શુદ્ધ બુદ્ધ અમને આપજેરે, રાજરામ સાથે રંગ રમ્યાં
વીધુવા નગરીનો ભીમકરાજ, તેની કુંવરી રૂક્મણી
વરૂં તે વર દીજીએ, ચીંતા તે થઈ છે ઘણી.

રૂપમયો કહે છે એના તાતને સીસુપાળ વરને દીજીએ.
એ કોક વેળા કામજ આવે, તો સગો સમરથ જોઈએ;
રૂક્મણી કે છે એના તાતને સીસુપાળ વરને હું નહી વરૂં
એ દુવારકામાં જાદવરાય વેણુવ તે તણી ખાંચે ઘડી
લગન લીધા ઉતાવળાં સીસુપાળને તેડાવીયો.

તમે જાવરે વિપ્ર શીસુપાળની જાન તેડી વેલા આવજો
વાજા વાગાં નાની વરધનાં રૂપ મયો ચાલી સામો ગયો
પાયદળ દીઠાં શીસુપાળને રૂપ મનમાં રૂપમયો હુરખીઓ
જાનું ને ઉતારા દીજીએ સેવા તે જાનની કીજીએ
રૂપમણીએછાનોકાગળ મોકલ્યો લખીઆપ્યો વિપ્રને હાથમાં
તમે વેગે પધારો વિપ્ર દવારકા, જઈ જાણ કરો જગદીશને

આદ્યજુરે દ્વારકા પોઆરે જઈ કાગળીયો શ્રી કૃષ્ણને સોપ્યો
કોહોજી વિપ્ર કયાં થકી આવ્યા કાગળીયો શેનો લખી લાવ્યાં
કાગળ લખ્યો તમારી કન્યાયે રૂપમયો કરે છે અન્વાય
કાગળ લખ્યો તમારે નારી વાંચી જીવોને દેવ મોરારી

(૭૯)

આદાણુને તે માનજ દીલએ પગ ઘોઈ ચર્ણામૃત લીલએ
આદાણુને તો ભોજન દીને પછે વાત ગોઠડી કીને
આદાણુને તો પોઢણુ કીને પછે કાગળ વાંચીને લીને
સ્વામી વેગલે ગરૂડ પલાણુ દેશ દક્ષિણ દૂરનો જાણુ।

શીશુપાળ આવ્યો લઈ જાયે, દેશોદેશમાં વાતો થાયે;
સ્વામી વેગલે ગરૂડે પલાણુયા, દેશ દુર દક્ષીણ ન જાણ્યાં;
આઈ અંબાજી પુજવા ચાલ્યાં, વિધ વિધના પુજા ફલ લાવ્યાં
પુંજ અરચીને પાછોલે લાવ્યાં મનમાં તે હરીવર માંત્યાં
શ્રીકૃષ્ણ રૂપમણીને લઈ જાતાં

શીશુપાલનુ શૈન્ય ચડયું રૂપમૈયો કેડેરે પડયો
સ્વામી કમરે બાંધો તમસાળો રૂપમૈયાને પાછલો વાળો
એની ચોરી છે મુઝંછ ને દાઢી, રૂપમૈયાને મેલ્યોછે કાઢી

નં. ૧૦૭.

[હાર લો]

શ્રી સત સ્વામીને વીનવું રે ગણપત લાગું પાય
ભીમક રાયની કુંવરી વરરે વર્યા જગદીશ.
દ્વારામતીનો રાજા કહીયે ચૌદ ભુવનનો સ્વામી
શીશુપાલ સાથે જોધે જીત્યાં

દાવર ઉંદર નાઠો બાય ને રૂખમૈયા કેડે બાએ આ ભીમક
કુંવરી આણી, રથ સરીખો તાણી બાંધ્યો

રૂખમણી લાગે પાયે.

કાલો થેલો બાંધવ મારા સ્વામી સેવત તોરો
આ હયા કરો તમે દેવ દામોદર રૂખમૈયાને છોડો
રૂખમયાને આની કેરે છોડુ, રૂખમણી પરણાવે
આ મુળ માયરા ચોરી બંધાવો કન્યાદાન દે રૂખમયો.
સસરાજીએ વવાડને નીરખીયાં પાસે તેડી બેસાર્યા
ખોળામાંય.

ખોળે બેઠા બણે શ્વેતકો ગોવીંદની પટરાણી
આ ખોળેથી જો ઉતરું સસરા, હાર આલો આણી
સસરાજીએ ઝવેરી તેડાવ્યોરે ઝવેરી તેડ્યા ચાર
અડસઠ જારી બડસઠ જારી વચ્ચે સોના પરવાળા
આ લાલ લીલડામા ચીરોદક, જોડ સઘળી સારી;
દોરી વણાવો સાચા હીરનીરે મુકતા કુળનો હાર
પાંચ કુળ પલામાંહી શુભ પઠ, પાંચ પદમ શું લાવ્યાં
આ વઉ રૂખમણીને હાર પહેરાવતાં ઘડી ન લાગી વાર
ગોવીંદ સાંથે ગોઠે રમ્યારે ઓસીકે મેલ્યો હારરે.
વેણું વાયું ને સેજ સંભાળી ઓસીકે નવ દીઠો,
આહાર હર્યો તમે દેવ દામોદર હરી મારો હારજ આલો.
અબળાનાં હો બળ નંદજી નાહો બળ મારી કંઠ દીસે
અણોસરી.

કેતો ગોરી દરવર ચાલું સૈયરમાં અપલાવું,
 દાવો નર ઉપર ચીતો ચાલુ, સાચ તમને ચાલું;
 તાતા તાતા તે તેલ ધખાવીઆ, તાતે તેલે શું નાચાંરે
 જોજોરે સૈયર આપણે.

કૃષ્ણ કુડા સમ ખાયરે જોજો સૈયર આપણે,
 ઓઢણ પોઢણ ધાખળીને છાસનો પીનારો,
 આ મૈયારીયુંના માખણ ખાતાં એ અધીકાર તમારો;
 હસી હસીને આ લો હરીએ હાર લો,
 અખળાના હો ખળ નંદજીના હો ખળ મારી કંઠ હીશે
 સોહામણીરે.

ભીમક તાત તમારો જે અમે નંદ ગોવાળી,
 આ-સીદ વર્યા તમે રૂખમણી રાણી શાને વર્યા ન શીશુપાળ

નં. ૧૦૮.

શ્રી રામ ઘોળું નગર ઘોળું ઘોલકું,
 શ્રી રામ ઘોળી ઘોરકડાની વાવરે;
 શ્રી રામ ઘુઘરીયારો અપલો શોભા.
 શ્રી રામ તો માંકડીયારી વાડરે શોભા
 શ્રી રામ દીવડીયાવડ તણી શોભા,
 શ્રી રામ તેમાં તલાવે મહાદેવરે. શોભા
 શ્રી રામ એની વાવે કચરો કંકુતણો શોભા

શ્રી રામ સીદ્ધારીયો શેવાળરે, શોભા
 શ્રી રામ એની વાવે તરૂરે તાંબા તણું; શોભા
 શ્રી રામ મોતી વરણા નીર ભર્યાં, શોભા
 શ્રી રામ કંચનનો બાળેડીઓ. શોભા
 શ્રી રામ તો માતા કૌશલ્યાના હાથ, શોભા
 શ્રી રામ સણ્ણીઆ પેરા અબોટીયાં; શોભા
 શ્રી રામ તીયાં બેશી રામચંદ્ર નાય, શોભા
 શ્રી રામચંદ્રે ખીલા ખોડીઆ. શોભા
 શ્રી રામ સીતાજીએ ખાંધી ગાયરે, શોભા
 શ્રી રામ રામચંદ્રે વાછરૂ વાલીઆ; શોભા
 શ્રી રામ સીતાજીએ દોઈ ગાય, શોભા
 શ્રી રામ રામચંદ્રે મેળવ્યાં. શોભા
 શ્રી રામ સીતાજીએ મહી ધુમીયાં, શોભા
 શ્રી રામ રામચંદ્રે માંખણ વઘેરીયા; શોભા
 શ્રી રામ સીતાજીએ તાવ્યાં ઘી, શોભા
 શ્રી રામ રામચંદ્રે જવ તલ હોમા. શોભા
 શ્રી રામ તેના ધુમાડા આકાશે ગયા, શોભા
 શ્રી રામ તો આકાશ દેવતા સંતોશીઆ; શોભા
 શ્રી રામ આકાશે દેવતા એમ ભણે, શોભા
 શ્રી રામ આ કુળ અજવાળા. શોભા
 શ્રી રામ દશરથનો રામચંદ્ર, શોભા

શ્રી રામ આ કુળ અજવાળાં શોભા
 શ્રી રામ ધી ચોરી ગયોરે શુકલ શોભા
 શ્રી રામ કેમ ચોરી કેમ ચોરી મસ્તાને; શોભા
 શ્રી રામનો કળશ ઘેર વીસારીરે, શોભા
 શ્રી રામ શુકલે શુકલાણીને મારીયાં શોભા
 શ્રી રામ કલસલી કેમ વીસારી. શોભા

—*—❦—*—

નં. ૧૦૯

ઈશ્વર વિવાહ.

રાગ ધોળ.

શંકર સારદાને શીશ નામુરે, ગુરૂવા ગણપતિ જીઓ મુજ સામુંરે
 સમરૂ સારદા સમરથ જાણીરે, અંબા આપો આવચળ વાણીરે. ૧
 થરમોદીને પુછેછે વાતરે, કેમ પરડ્યા તે શંભુ નાથરે;
 વિવાહ વૈકુંઠનાથે વખાણ્યોરે, એવો દેવીદાસે ન જાણ્યોરે. ૨
 પ્રભુજીનું નામ પ્રિછાઉરે, વીવાહ વિગતે કરીને ગાઉરે.

ધોળ.

વીવાહ વિગતે વરણુનું, મારી માતાજી કરોને મયામ;
 દીન વચન દેવીદાસનાં દેવી કરોને દયાય.

એક સમે નારદ આવીયા, જ્યાં હતા શંભુનાથ;
 પ્રીતે શું પ્રભુને પ્રીછવી, કહે રૂપી આગળ તે વાત. ૨
 નારદ કહે નયણે નિરખતાં, એવી કન્યા ન જાણુ કાચ;
 સમોવડ શંભુ નાથની, સરખા તે સખી હોય. ૩

રાગ પ્રથમનો.

વળતી રૂપીએ માંડી છે વાતરે, તમે સાંજળો શંભુનાથરે;
 અહીંથી દુર ઘણી ભુમી થાયરે, તહીં રહેછે હિમાચળી રાયરે. ૧
 તેને ઘેર છે મેનાં નારીરે, તેને કુળે છે કન્યા કુંવારીરે;
 કાંડે શોભા તેની ઘણી કહાવીરે, મહારૂપ અનુપમ લાવીરે. ૨
 દીસે દેવી તણા અવતારરે, શોભા કહેતા ન આને પારરે;
 હીંડે હંસતણી ગતી ધરતીરે, ભુમી ઉપર ડગલાં ભરતીરે. ૩
 કટી જાણીએ કેશરી લંકરે, અવનિ પર આડો અંકરે,
 વેણે વાસુકી નાગ લબાયરે, દિસે કંચન સરખી કાચારે. ૪
 ચરણ કદળીસ્તંભ શા જાણુરે, તપે રૂપીથી અધિક વખાણુરે;
 જોડી છે તે જાણ કુંવારીરે, શામા શોધે છે વરને વિચારીરે. ૫
 કહે નારદ નયણે મેં નિરખીરે, દેવકન્યા છે શંભુ સરખીરે;
 શંભુ કહે તમે નારદ જાઓરે, રૂપી વાયુથી વહેલા થાઓરે. ૬
 શુભ કામ કરો પ્રેમ આણીરે, રૂપી ચાલ્યા મુણી એવી વાણીરે;
 એમ કહીને ત્યાં નારદ આવ્યારે, મહાદેવનાં માગાં લાવ્યારે. ૭
 જેથી માત પિતા મન મોહરે, એવો વર કન્યાને સોહરે;
 વળતી રૂપીએ માંડી વાતરે, વર સારો છે શંભુનાથરે. ૮

જેને સુરનર મુનીવર જાણે, વર રૂડા તે વેદ વખાણે; ૯
 ત્યારે બોલીયાં મેનાં માયરે, કોણ ખંડનો વરરાયરે.
 એનું કુળ છે કેવી જાતરે, એતો વર કેવી છે નાતરે;
 કહે નારદ સાંભળો બાઈરે, એને કુળ છે આઘ છે વડાઈરે. ૧૦
 એનું સુંદર કુળ બહુ સાફરે, દેખી મન માને છે માફરે;
 જે કોઈ અણુગમતુ કહે તમનેરે, તેની ખોટ વરધ છે અમનેરે. ૧૧
 ઇશ્વરજી છે વિવાહ સરખારે, એવાં વચન સુણી રાય હરખ્યારે:
 જોયા વિના અબાણ્યુ કીધુંરે, શંભુનાથનું શ્રીફળ દીધુંરે. ૧૨

ઢાળ.

રાય કહે રૂપી સાંભળો, જુગતે શું લાવો જન;
 મોટા તે મહીપતી આવશે, રૂડી પેરે વધસે માન. ૧

રાગ પ્રથમનો.

નારદ કહે સાંભળો રાયરે, કહુ મહાદેવનો મહીમાયરે;
 બ્રહ્માદિને શ્રી ભગવાનરે, સાથ આવશે સરવ સમાનરે. ૧
 એવાં વચન કહી નારદજી વળીયારે, પ્રભુજીને પંથે પળીયારે;
 મહાદેવને મંદિર આવ્યારે, રૂપી રૂડા સમાચાર લાવ્યારે. ૨
 હીમાચળે તે કન્યા દીધીરે, શંભુનાથની સગાઈ કીધીરે;
 એવી વાત કહી છે વહાલીરે, રીવે હસીને લીધીછે તાળીરે. ૩
 આલો જગદીશ પાસે જઈએરે, વીવાહ વધકુંઠ નાથને કહીએરે;
 લક્ષ્મી વરને તેડી લીજેરે, પરીયાણ પ્રભુજી શું કીજેરે. ૪
 હીમાચળને હરખ ન માયરે, મહામંડપ રચીયો ત્યાંયરે;

તેડયા સલાટ સુતાર સોનપરે, તેડયા કાઠીગરો તે ઠારે. ૫
 અદાલતે મહુરત સાર સાધીરે, દિશા ભેળનિ દોરડી ખાંધીરે;
 ભુમી ચાર ભેળન ભરી લીધીરે, અરવાળાંની પુરણી કીધીરે. ૬
 મણી જડીત્ર મોહ ઘડાવ્યારે, ત્યાં આદાલતો સરવે આવ્યારે;
 ભુમીથી ઉંચા ભવન આકાશરે, તેજ તણો બહુ પ્રકાશરે, ૭
 માંહી બુક્તી તણી ગતી બાણીરે, નવ રંગની રચના આણી. ૮

ઠાળી.

રંગની રચના આદરી, બુજવી બુજવી ભાત;
 મેઘ માળાને ચિત્રશાળા, બલી ઓપે છે માત. ૯
 મેરૂ પરવત પંખી પ્રગટયા, ફળ વેલ સુખકાર;
 નયણેથી તે નીરખતાં, કહેતાં ન આવે પાર. ૨

રાગ પ્રથમનો.

એવી મંડપ રચના માંડીરે, ચતુરાઈથી ચીત્ર કહાડીરે;
 માંહી લેલ ભુલવણી બારીરે, માંહી બાણગર રચના ન્યારીરે. ૧
 અદાલત વેલ બણતા તે ઠારે, વરણવતાં ન આવે પારે;
 મંત્ર બણતા ગોરભન ગમતારે, ભાટ ચારણ રમતાને ભમતારે. ૨
 માંહી ગોપ વાંસળીઓ વાળારે, ત્યાંતો ચાલતા મારગ ટાળારે;
 કોઈ ઘોડે ચડયા અસ્વારે, બખતર પાખરનો નહી પારે. ૩
 માંહી મત મેંગળ મહાસ્તારે, માંહી લડાઈ મસ્તી કરતારે;
 શુંદવાળાને સાંકળો છાજેરે, ગળે બંધીયા તે હુય વર ગાજેરે. ૪
 માંહી મહ પ્રતિજ્ઞા કરતારે, માંહી આંધર્મ જ્ઞાન ઉચ્ચારે;

ત્યાં આનંદ ઓછવ થાયરે, એવું લખીયુ છે મંડપ માંયરે. ૫
 ખીજી નાટક વાત ન બાજુરે, વનસ્પતી શું મુખથી વખાણુરે;
 માંહી અનુપમ આંખા ફલીયારે, જોવા જેવા બાંધુડા ગલોયારે. ૬
 ગળ્યાં ખારેકને ખબુરરે, ફળ ફાફળને નાલીયેરરે;
 લીટી કેળોને કરમદિ પાકીરે, માંહી સારી સુખડ નહી બાકીવ. ૭
 મહી તજ ભવંત્રી ઝાઝીરે, ઘોરડીએ ઘોર રહ્યા બાઝીરે;
 વલી બઢામો છે ઝાઝીરે, તેતો દીસે છે નવરંગ લીલીરે. ૮
 નવરંગી તે નાગરવેલીરે, સોભા વૈકુંઠની લાવી મેલીરે;
 વનસ્પતીતે ભાર અઢારરે, મંહી પંખી તણો નહી પારરે. ૯
 જ્યારે મધ્ય મંડપમાં આગ્યારે, ત્યારે હરખે શું હંસ લખાગ્યારે;
 માંહી મોર મધુરા બોલેરે, જોતાં ના આવે કોમલડી તોલેરે. ૧૦
 માંહી નવરંગ સારસ રૂડારે, માંહી કાખેર ચકલીને સુડારે;
 માંહી પારેવા પોપટ પઢતારે, ત્યાં તો કુરંગી કુકડાં વઢતારે. ૧૧
 મેના બોલે છે શબ્દો મીઠારે, બગ ધ્યાન ધરીને બેઠારે;
 પર બુમી તણાં જે પંખીરે, તેની જાત લખી છે અસંખીરે. ૧૨
 એવો મંડપ રચના કહાવેરે, કેવી જાન શંભુનાથ લાવેરે;
 મઢી આગલ માંડવા ઘાલ્યારે, શંભુનાથ પરણવા ચાલ્યારે. ૧૩
 શીવે જુગતેશું જટા બાંધીરે, પહેરી ફાટેલી કંથા સાંધીરે;
 ભાર ભાંગ ધંતુરાનો આણ્યોરે, મહાદેવે પોઠીડો પલાણ્યોરે. ૧૪
 ગળે પહેરી છે રૂદ્રનિ માલારે, અંગે લપેટયા છે ભોરીંગ કલારે
 શંભુનાથ સમાચાર કહાવેરે, એવો વેશ ધરી વર આવેરે. ૧૫

નવ જોખની નેણુ સમારીરે, સામેયે આવી સુંદર નારી;
 જોવા ગયા છે જન જમાઈરે, ત્યાં તો મેનાં થયાં મુરછાઈરે. ૧૬
 ભુખ્યો પ્રાણુ ભુડો જાણ્યોરે, અણુગમતો આંગણીએ આણ્યો રે;
 એવાં વચન કહી સહુ જોયરે, જઈને કહ્યું હીમાચળ રાયનેરે; ૧૭
 માતા કુંવરીને એમ કહાવેરે, તારો જલદે ચડી વર આવેરે;
 કુંવરી કહે કરમની વાતરે, વર પામી હું શંભુનાથરે. ૧૮

ઢાળ.

મેનાનું મન માને નહી, તેના કંઈક અવગુણ ગાય;
 પેરે પેરે કરી પ્રીછવે, આધીન થઈ ઉભયાય. ૧
 જનમ આપે જનેતા પણુ, કરમ ન આપે કોય;
 પાણી પીને ઘરશું પુછવું, તેની જાતજાત શી જોય. ૨
 આંગણે આવ્યો વર આશા કરી તે, વર્માવીના કેમ જાય;
 કરમ બંધન કીજીએ તો, દોષ લાગે મારી માંય. ૩

રાગ પ્રથમનો.

જે મને રૂપીએ વર આપ્યોરે, તે મેં સાચો કરીને આપ્યોરે;
 ગ્રણુ લોકમાં તપ મેં કીધુંરે, શંભુનાથનું સજપણુ કીધુંરે. ૧
 એવાં વચન કહી કરી વાતરે, સુખથી જોત્યાં મેના માતરે;
 આતો પુત્રી મેં ક્યાં થઈ જાઈરે, વીધની ગળથુથી ન પાઈરે.
 વણુ દીક શું વરને વખાણ્યોરે, હંસ કાગને કોટ બંધાણ્યોરે;
 પહેલાં પોખવા જે કોઈ જાણેરે તેને સર્પ તે સામાં યાણેરે.
 એમ માનની મનમાં વીમાણેરે, કોણુ જાય તે જોગી પાસેરે;

દેવ કન્યા એને કેમ દીનેરે, માટે રૂઢુ ગમે તેમ કીનેરે. ૪
સહુ હાંશી કરે એને દેખીરે, કન્યા કેમ દીને દેખી પેખીરે;
જેજે કુળવંતો જમાઈરે, દેખી નારી રહી મુરછાઈરે. ૫

(ઢાળ.)

મેનાનું મન માને નહી, અને આંગણે ઉભા ઇશ;
પારવતીને પ્રેમ જોઈ રૂપ, પ્રગટયું ઉમીયા ધીશ. ૧
મુર્ય સમોવડ વદન ઝળકે, કળા કોટી પ્રકાશ;
જેતામાં ખામી નહી જરા, તેનો કહું શો તાસ. ૨
હવે હરખ્યા શ્રી હરી, અંગે વાધ્યો ઉછરંગ;
શણ્ણગાર સજી સહુ સુંદરી, બહુ નારી બેની નવ રંગ. ૩
ધુશળ મુશળ કર ધરી, મલપતી મંગળ ગાય;
પોંખી કરી પધરાવીઆ, મહાદેવ મંડપ માંય. ૪

રાગ પ્રથમનો.

વર મંડપમાં પધરાવ્યારે, ત્યાં તો મોટા મુનીવર આવ્યારે;
બ્રહ્મા સાથે સોહિ બ્રહ્માણીરે, ઇંદ્ર સાથે સોહિ ઇંદ્રાણીરે. ૧
સ્વી સાથે તે રાંદલ રાણીરે, હીમાચળની સાથે છે મેનારે;
વળી કડં વખાણુ હુ કેનારે, શીવ બેઠા પલાંઠી વાળીરે;
મધુ પરકમાં કાંસાની થાળીરે, લક્ષ્મી શીવને લુણુ ઉતારે.
સત્યજામા તે સહુને વારેરે, સહુ નાટક બોલેછે બોલેરે;
નાવે બાંબુવંતીને તોલેરે, રૂખમણિ એણિપેરે ગાયરે.
રાખીકા તે વારણે બાયરે, સહુ બોલે શંબુની પક્ષેરે,

જળ આઘ્યાં મેનાને ચક્ષે રે, અતિ આનંદે પરણ્યા ઈશરે.
 સાથે જનનયા શ્રી જગદીશરે, કન્યાદાન દે હિમાચળરાયરે;
 મળી માનની મંગળ ગાયરે, ધન ધન થયો અવતારરે.
 વાળ વાળે દુહંભી અપારરે, ઋદ્ધા સોમ્વત મહુરત સાધીરે,
 લીલા વાંસની ચોરી ખાંધીરે, સુંદર મંગળ વરત્યાછે ચારરે;
 શીવજી આરોગ્યા કંસારરે, શીવને હાથ ગ્રહણ ત્યાં થાયરે,
 દાન આપે હિમાચળરાયરે, રાયે હુસ્તી આપ્યા શણુગારરે;
 ઉપર અંકુશની અંખાડીરે, લાંબી ડોકનાં સાંઢીયા સાર.
 લેંસોના ટોળાં અપારરે, રાયે રથ આપ્યા છે કોઠ રે.
 સાથે ધોળા ધોરીની જોડરે, પ્રભુને પેરામણી ઘણી થાયરે;
 પીળાં પીતાંબર દેવરાય રે, ઘેર ખાંધ્યા દ્વિશે ઘર ચોળ્યાંરે.
 ઘણાં લાંબાપનાદાર પહોળીરે, ભર જરીયાજામામન ભાવેરે
 મન ગમતા મશરૂ મંગાવેરે, વળા લાવે ખીજ નવરંગીરે.
 જાન માંડવે અતી ઉછરંગીરે, ઘણી જુગતે જમાંડી છે જાનરે.
 આપ્યાં જાવંત્રીને પાનરે, ગાય ગાંધર્વ અપસરા ગાનરે;
 છુટ્યા બંધ થકી બંદીવાનરે, શીવજી પરણીને આલ્યાકર્ષલાશરે.
 મૃત્યુલોક મેહેલ્યો દેવીદાસ, વાસાઘડમાં વાસો વસેરે,
 અતી આનંદે વીવાહ કરેછેરે, જે કોઈ મન્ધર વીવાહ ગણેરે,
 તેનાં પાતક પ્રલય થાયરે, જે કોઈ સાંભળશે નરનારીરે,
 તેની આશા પુરે ત્રીપુરારીરે, વિવાહ સાંભળી ધરશે ધ્યાનરે.
 તેને રીઝે તેથી ભગવાનરે, તેને કૃપા કરે શંભુનાથરે;

ઝાલે સંકટ વેળાએ હાથરે, ધન ધન પુત્ર પ્રીવાર રે.
આપે પારવતી ભરથારરે, જે કોઇ એમ ધરી વીવાહ ગાયરે.
તેની શ્રી હરી પુરશે આશરે.

[ઢાળ.]

પ્રીતેશું આપે શ્રી હરિ, તેના મનની તે પુરે આશ;
શ્રોતાજન સહુ સાંભળીને જોલો શ્રી અવિનાશ. ૧
હતીશ્રી દેવીદાસ કૃત હૃદયર વીવાહનાં ઘોળ સંપુર્ણ.

નં. ૧૧૦.

(ચોરી ટાણે ગાવાનું.)

વાલમ રૂસીએ રાય જગ માંડીઓરે,
તેડયા છે ચારે દેવનેરે; રૂસીએ રાય જગ માંડીઓ
બ્રહ્મા બ્રહ્માણી બે નોતર્યારે,
ઈંદ્રને ઈંદ્રાણી નોતર્યા. રૂસીએ રાય જગ માંડીઓરે
સુરજ વરને રાનાદે બે નોતર્યારે,
ચંદ્રમાને રાહુણીનો સાથરે. રૂસીએ રાય જગ
એક નોતર્યો હૃદયરે,
વરતાં પાર્વતી એમ યોચ્યારે;
વણુ તેડા પાર્વતી નવ જાયરે,
વણુ તેડા નહી પામી માનરે. હાદે રાય જગ માંડ્યોરે.

(૯૨)

વેણુ છુટીને કસ મોકળીરે,
અધ પડી છે પટોરાની ભાત;
પાર્વતી મૈયર પધારીઆરે. દાદે રાય જગ માંડીઓરે

નં. ૧૧૧

મોરીમાં ચકલડી જોલેરે, દાદોજી વચન સુણેરે;
અમારા દાદાને ઘેરે ગાયું ને લેશું, તે બાઈને સાસરે દેળે.
અમારા દાદાને ઘરે અલર વછેરી, તે બાઈને સાસરે દેળે;
સંપત હોયતો દેળે દાદા મારા, હાથ જોડીને ઉભા રેળે
હાથ જોડી ઉભા રેળે દાદા મોરારે.
જીભલડીએ જસ લેળે, જીભલડીએ જસ લેળે;
ચીરા મારા હાથ જોડી જસ લેળે.

નં. ૧૧૨

મોરરે મારે કાનજીભાઈ ચાલે, વાંસે છોડી ચાલેરે;
કાંરે છોડી અણોસરી, તારે મોંઘી સરખી માંચરે.
મોંઘી બીચારી કાંઈ ન બાણે, ગાગા કામણ બાણેરે;
હથેળીમાં હળ ખેડાવે, જળમાં દીવો બારેરે.
જળમાં દીવો બાળે બીચારી, ઉડતાં પંખી પાડેરે.

નં. ૧૧૩.

ઉંચે ઉંચે પગથીએ અમે ચડયારે,
 નીચે રીએ લાડકડીનો ખાપ; ટોડરમલ અમે જીત્યારે
 જીત્યાના વગડાવો બાંગી ઢોલતો, ટોડરમલ અમે જીત્યારે.
 ઉંચે ઉંચે પગથીએ અમે ચડયારે,
 નીચે રીએ લાડકડીનો કાકો. ટોડરમલ અમે જીત્યારે
 જીત્યાના વગડાવો બાંગી ઢોલ, ટોડરમલ અમે જીત્યારે
 હારાના વગડાવો ઢીલાં ઢોલ, ટોડરમલ અમે જીત્યારે

નં. ૧૧૪.

(ચોરી ટાણે અને માયરા ટાણે ગાવાનું)
 મસ્તક હરિ ચરણે નામું ગાઇશું ગરવેલાં થૈએ
 ઉમૈયો અયોધ્યાનો રાય અક્ષર વાંચજો સાહે
 કામની કાગળ લખાવે છાનાં, વાલમ તેડાવે
 વાલમ બેઠે કરજોડી સ્વામી વીનતડી છે થોડી
 સંદેસો સંભારતા તારો સાગર ખુડતારે તારો
 દક્ષીણથી વોળીયા મંગા સોનાનાં સીંગડા મઢાવો
 જમણા બળભદ્ર બે ભાઈ બે મારે જનની સખજાઈ
 છો ધોડે રથ ચાલ્યો શ્રીકૃષ્ણે સેન હંકાર્યા
 જાન તે વિધુવા નગરી ચાલી રૂખમણી રાત આ
 જુની છે વાલી

બનતે વિધુવા નગરીમાં પોંચી રૂખમણી નીંદ્રાભર મુતી
 શ્રીકૃષ્ણ કાળા રે કાળા એને સામેયે બસે સાળા
 શ્રીકૃષ્ણ ઉતારે ઉતરીયા અજના થાલા સાંઝરીયાં
 અધુમધુને માટલીએ કોરા વસ પાટલીએ
 કોરા પીતાંમ્બર પાટલીએ કોરા વસ પાટલીએ
 શ્રીકૃષ્ણ ઘોડલે ચઢ્યા જઈને તોરણે વ્યા
 તોરણે આવ્યારે વનમાળી વેદ ભણે છે પ્રદ્ધત્યારી
 સાસુજી સજ્જથઈને આવ્યાં પોખણયો ખણુરવાયુ લાવ્યાં
 ત્રાક સરેયોને સપટીયાં નાકસાઈ નારાયણ નીરખીયાં
 ગળે ઘાટ ઘાલી તેડી ચાલ્યા, મધુપરખ બાંપરે પધરાવ્યા
 વેગળે અંતરપટ આડા ધર્યા વેગળે રૂખમણી પધરાવ્યાં
 વેગલે સસરાને તેડાવ્યા સસરાને કન્યાદાન દેવરાવો
 વેગલે સાસુને તેડાવો, સાસુ કને કંસાર તે પીરસાવો
 રૂમજીમ કરોરે નારી પરણે છે દેવ મોરારી
 છૈયો ભરવાડુમાં રહેતો, વાટકો છાસ પીયંતો
 ધનધન શ્રીમાળીની છોડી હરીની હરખડી
 ધન્ય ધન્ય ઔદીચુની બથી હરીની હરખડી ગાઇ
 હરીની હરખડી ગાસુ વરતાં વૈકુંઠ બસું.

(૬૫)

નં. ૧૧૫.

(સીતાવેલ)

સીતાતે પતીને ચરણે લાગુજીરે સુધબુધ વાણી અવીચળ
માગુજીરે.

માગુજીરે માતા સુધ મનોરથ સ્વામી સારંગપાણ
એક ગુણ તારા વરણવું મને આલ અવીચલ વાણ
જનક રાજાએ રચ્યો મંડપ તેડ્યા મોટા ભૂપ
એક પાતાળના પંડીત તેડી અને આઘ્યા જગમગ દેશ
એક રૂસી સાથે રામ પધાર્યા એનું મહા મનોહર રૂપ
એક રાવણકે હું ધનુષ્ય ભાંગુરે ને કન્યાવરૂ તતખેવ

[ઢાળ ફેર]

રતનાંખી સીતાએ વેણુજ છોડી શેસ નાંગે કલંગીઆગર જોડી
કંઠઉપર બેઠા કેશરી આવે સુખ દેખી ધરણીધર ચરણે ચાલે
ચરણ દેખીને પુરણ પ્રીત દેખાડે સીતાસુલક્ષણી એક સુંદરીઆવે
હૃદય રધુનંદ તણા ગુણ ગાઈ કંઠ ઉપર કોપી નીવારીને રેતી
હૃદયે રધુનંદ તણા ગુણ ગાઈ
માવડી કહે એ વર કંકણ કેરો ચુડલો રતનારો બાબુખંધ કેરો

(ઢાળ.)

બાન જોડી આલ્યારે દશરથ રાય
હસ્તી ઘોડાનો નહી પાર

(૯૬)

કાળા કાઝરાને ધોરા ને પાખરીયા
પલાણા ને લીલાપીરા ને મજીડીયા
પાલખડી શણગારો સઉ બંને ચાલ્યું સઉ
ખેપટે તે ચાંદો સુરજ ઝાંખા થાય
ને ભારે તે શેથ પાટાળે બય
મંડપમાં પોંચ્યા દશરથ રાય
ને સામૈયે રાજા જનક બય
ભેટયા વેવાઈને મડારે વીનયે
રાજા જનક કે જીવતર ધન ધન
એલચી વાં સીતળ જલ આણીઆ
ને ખાંડ ભેળી સઉને પાયાં
ચંદન ઓરડાં ઉઘાડીયા ને
ત્યાં રઘુનંદના ઉતારા હુવા
પાલખડીયે મુખ રચનાં ધણીરે
બાન વખાણી રાધવ તણી
પાલખડી છોરો પટ સારરે
સ્વામી દીશે ઝાકમ ઝાળ
બાનડી લઈને વળી જુગતી ધણી
ને વળી વાત કરવી વેલુ તણી
જનક બોલ્યાં બાઈ,

(૯૭)

ઘોડી ને ઘોડાડૂ ઘણી વેદ કરવી વેલુ તણી
જાનડીને વળી જુગતાઈ ઘણી પાથરણું આલો પાથરી
નગરીમાં નારી બહુ ને ચલવો લઈ ચાલ્યું સૈહું
જનકરાયની વહુ દીકરી (ને) તેને શ્રીકૃષ્ણ આલો ફરી (ને)
જનક રાજનાં જાંગી ઢળીયાં દશરથનાં વર તોરણ ચડ્યા

ઢાળી.

એને તોરણ આવ્યા એ પત્ની રાય
સાસુ પ્રેમે પનોતા પોંખવા જાય રે.

નં. ૧૧૬.

રૂખમણીનો કાગળ.

સ્વસ્તીશ્રી દુવારામતી ગામ, ત્યાંકણ ખીરાજે સુંદરશ્યામ,
હરિ પુરો હેડા કેરી હામ-વાલા વેગે આવજો વનમાળી.

લજ્જા મારી રાખજો ગીરધારી

સર્વ સુખ શુખનાં છો ભંડાર, મુખસું કહું વારંવાર;
મારા પ્રાણ તણા છો આધાર—ઠહાલાં

કુંદનપુરમાં વીવા રચાણો, જાન લાવ્યોછે શીશુપાળ રાણો;
ઘણા ભૂપતિએ મંડપ રચાણો—ઠહાલાં

લખીતાંગ રૂખમણીરે કન્યા, દાવયો લાવ્યો છે શન્ય;
નહિં વરૂં ખીજે તમ વીના—ઠહાલાં

કુંદનપુરથી લખુંજી આજ, મોહન મેલીછે મનની લાજ;
તમ આવ્યે સુધરશે કાજ—ઠહાલા૦

આવી દેરા પાધરમાંરે દેશો, અંબાજીનાં મંદીર પાસે રેજો;
મારી સુધ શામ પીયાજી લેજો—ઠહાલા૦

અંબા પુજ્યાની માનતા લીધી, પછે પરજી એવી અગડ કીધી
તમ આવ્યે મારે થાસે સીધી—ઠહાલા૦

અંબા પુજવા જીઆરે આવીશ,
મારા સંગની સાહેલી તેડી લાવીશ;
પછે થાનારૂં હોય તે થાસે—ઠહાલા૦

રથ સાહીને તૈયાર રેજો, પછી બાંચગ્રહી મને લેજો;
ત્રીકમ ડંકો દેજો—ઠહાલા૦

અંબા પુજીનેરે પાછારે વળીશું, રથ આગળ ઢમકા ઢધશું;
પછે ત્રીકમ તમને વરશું—ઠહાલા૦

હવે વીલંબ ન કરોરે મોરારી, મારે નથી બચવાની એકબારી
નીશ્ચે મરશે નારી તમારી—ઠહાલા૦

જે કોઈ રૂબમણી કાગળ ગાસે, તેતોં ઘેર બેઠા ગંબા નાસે;
જેના જન્મ મરણ પ્રાયશ્રીત જાસે—ઠહાલા૦ ટેક

(૯૯)

નં. ૧૧૭.

ચોરી વખતે.

ધરમ રાજાએ નાંવણુ ગળાવીઆ અધ રાજા ઘોડાં પાવા જાય
એકી કોરે પાણીયારી પાણી ભરે એકી કોરે ઘોડલાની હારે
અધરાજાએ કાંકર નાખીયુંરે ખેડુ નંદંબું સવાલાખતું,
દોસ ભર્યા ઘરે આવ્યારે આવી ઉમા દાદાની પાસ.

કેણે હુબ્યારે કેણે તમને હાંકટ્યાં કેણે તમને દીધી ગાળરે,
અધરાજાએ ઘોડે પલાણુ નાંખીયા મોર દાદોને વાંસે દીકરી;
અધરાજા ગોતે જાયરે ઉભો રેજે નગરીના ગરાસીયા.

પેલીને પોળમાં પેસતાં મળીરે મુનાસણું ચાર
ચારેના કાખમાં ખેટડા, ખેટડા ધવરાવતી જાય, એ શુકન
ભલેરા થાય,

ખીજરે પોળમાં પેસતાં મળીરે કુંવારકાઉ ચાર;
ચારેના હાથમાં કંકાવટી અંખાજી પુજવા જાય તે શુકન
ભલેરા થાય,

ત્રીજરે પોળમાં પેસતાં મળીરે ગૌવત્રી ચાર, ચારેનાં કુંભ
દૂધે ભર્યા.

વાછરૂ ધવરાવતી જાય એ શુકન ભલેરા થાય.

ચોથીરે પોળમાં પેસતાં મળ્યારે વીધાર્થી ચાર, ચારેના હાથમાં

પોથીયું, વેદ જાણના જાય, એ શુકન ભલેરા થાય

પાંચમીરે પોળમાં પેસતાં મળ્યો નગરીનો રાયજી;

ઉભોરેને નગરીનાં રાજા તુને મારી કુંવરી પરણાવું,

પેલોરે ફેરો રાજતો ફરે જો દીયે દાદા કન્યાદાનરે;
 દાદે દીધારે સોસો ગામડા મધુરા નવ રંગીદાન.
 બીજોરે ફેરો રાજતો ફરે જો કાકો દીએ કન્યાદાન;
 કાકે દીધા સોસો હાથીડા, અધુ તોરંગીનાં દાન.
 ત્રીજોરે ફેરોતો રાજ તો ફરે જો માતા દીયે કન્યાદાન;
 માતાએ દીધી સોસો વેલડી, દીધાં મધુ રંગી દાન.
 ચોથો ફેરોતો રાજ તો ફરે જો વીરો દીયે દાન;
 વીરે દીધાં સોસો ઘોડીલાં મધુતો રંગીદાન.

નં. ૧૧૮

કંસાર જમતી વખતે.

તમે જાઓરે ત્રીકમજીભાઈ વાડીએ, તમે લાવજો ખટરસ લીંબુ;
 મારે મગનલાલભાઈને કંસાર ના ભાવેરે,
 છોડી લચકેને લોદે ખાચેરે.
 છોડી છોડીરે છોડી છોકરે, છોડી હાથ પરેરો લેજેરે;
 માંડે માણેક મેલું યાચેરે, માંડે રતન રજે ભરાસેરે
 ગોલી છોડીના હાથ ખસે ભર્યા.
 મારે મગનલાલભાઈના હાથ હીરે જડ્યા,
 છોડી છોડી તે છોકરી, છોડી છાણાંની ઘોડે રડવળી;
 છોડીને કોયે ન આપ્યું સાસરૂં, છોડી હળવદમાં હળદર વેચતી.
 છોડી લલ્લમમાં લસણ વેચતી, છોડી મોરળીમાં મુળા વેચતી;

(૧૦૧)

છોડી ધ્રાંગધ્રામાં ધાણા વેચતી,
છોડીને કોયેન આપ્યું સાસરું, મારે જમજીવન ભાયે
આપ્યું સાસરું.-ટેક

નં. ૧૧૯.

લાડીલાડો જમેરે કંસાર લાડીની મા ટળવડેરે,
દીકરી મોરી આંગલડી ચખાડ કંસાર કેવો ગળ્યો લાગેરે;
એનીમાં પરણી છોકે નાય કંસાર કેમ વીસર્યોરે,
વાલીખાઈએ લીધો ઉદરડીનો વેશ કે પડ્યો દાણો
વીણી લીધોરે.

નં. ૧૨૦

એક જવના જવારાંરે, હવે જમાઈ થયા અમારાંરે;
અમારે પાનાચંદભાઈના કહ્યાં કરશેરે,
ઓલા મગનલાલનાં બોલ કુલે ધરશેરે.
મારી ચંચળખાઈનાં કહ્યાં કરશેરે,
ઓલી કસ્તુરખાઈના બોલ કુલે ધરશેરે. ટેક એક જવના.

નં. ૧૨૧

એક ઝારા ઉપર ઝારીરે, હવે લાડડી થઈ અમારીરે;
મારે મગનલાલભાઈનાં કહ્યાં કરશેરે.

(૧૦૨)

ઝોલા પાનાચંદના ઝોલ કુલે ધરશેરે. એક ઝારા.

મારી કરતુરખાઈનાં કહ્યાં કરશેરે,

ઝોલી ચંચળખાઈના ઝોલ કુલે ધરશેરે. એક ઝારા. ટેક

નં. ૧૨૨

છાબ ટાંણે.

ઈમારો કાંતીલો ઢોડીલો વધાવીશ ખાઈ વીરે, વધાવીશરે

સીંદોરી ચુંદડીરે

ખાઈ વણકારી વાડે હું ગઈતીરે, ખાઈવણકારો પોલ્યો ઢોલીયેરે.

ખાઈ વણકારી ઢોળે છે વાયરે સીંદોરી મારી ચુંદડીરે;

ખાઈ હાથવળામણ શું લઈશરે, ખાઈરે હાથવળામણ હાથીડારે;

ખાઈ ગજવળામણ ગામ સીંદોરી ચુંદડીરે;

ખાઈ રંગરા તે વાડે ગઈતીરે ખાઈ રંગારો પોલ્યો ઢોલીયેરે.

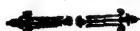
ખાઈરે રંગારી તે ઢોળે છે વાય સીંદોરી મારી ચુંદડીરે;

ખાઈ હાથરંગામણ શું લઈશરે ખાઈ હાથવળામણ હાથીડારે

ખાઈ ગજવળામણ ગામ સીંદોરી મારી ચુંદડીરે.

તમ ઝોઢોરે ચંચર વડે ચુંદડીરે તમારા સસરા માણેકચાંદ

ભાયનાં રાજ સીંદોરી ચુંદડી. ટેક.

નં. ૧૨૩.

ઝોરા ઝોરા માણેકચંદ વેવાઈ એક વાત સુણજે,

એક વાત સુણજે અમારા કહ્યાં કરજે;

અમારે ચંચળ ખાઈ સેને અણોહરા,
 સાડી અંબર વીના કુંવરી દીસે અણોહરા.
 ઓરા ઓરા મોહનલાલ વેવાઈ એક વાત સુણજો
 એક વાત સુણજો અમારા કહ્યાં કરજો.
 અમારે ચંચળખાઈનાં કોડ પુરા કરજો,
 અમારે ચંચળ ખાઈ સેને અણોહરા,
 કડા ખંગડી વીના કુંવરી દીસે અણોહરા.
 ઓરા ઓરા માધવજી વેવાઈ એક વાત સુણજો.
 એક વાત સુણજો અમારા કયાં કરજો,
 અમારે ચંચળખાઈનાં કોડ પુરા કરજો;
 અમારે ચંચળખાઈ સેને અણોસરા
 કુલહાર વિના કુંવરી દીસે અણોહરા.
 ઓરા ઓરા વલ્લભરામ વેવાઈ એક વાત સુણજો.
 એક વાત સુણજો અમારા કયાં કરજો
 વાંકાનેરમાં રહેતાં રાજકોટમાં રેજો,
 અમારે ચંચળ ખાઈનાં કોડ પુરા કરજો.—ટેક.

નં. ૧૨૪.

(કન્યાને માથું શુંથવા જાની વાસે તેડી જાય ત્યારે)
 આજ મારે ભરીયાં સરોવર છલીયાંરે—આનંદભર્યા
 આજ અમે ઈંડરીયો ગઢ જીત્યારે—આનંદભર્યા

આજ અમે શામજીભાઈને હસ્તા દીઠારે-આનંદભર્યા
 આજ અમે સુલશંકર વેવાઈને રાતા દીઠારે-આનંદભર્યા
 આજ ભર્યા સરોવર છલીયાંરે-આનંદભર્યા
 આજ અમે લાખેણી લાડી જીત્યારે-આનંદભર્યા
 આજ અમે જડીભાઈને હસ્તાદીઠારે-આનંદ ભર્યા
 આજ અમે મણી વેવાણુને રાતી મેલીરે-આનંદભર્યા ટેક

નં. ૧૨૫

તાંબાકુંડી રે નગર સોયામણી
 માંહી ભરીએલ ગવરીનાં *ધીય
 સાહેલીરે આંખો મોરીયે
 મારા ક્રિયા ભાઈનાં વાજીંત્ર વાગીયાં
 પેલા વેવાઈના પડીયા નીશાન સાહેલીરે.
 તાંબા કુંડી રે નગર સોહામણી
 માંહી ભરીયેલ ગવરીનાં ધીય સાહેલીરે.
 મારા ક્રિયાભાઈની મેડીયે દીવા બળે
 મારા વાડીલાલની મેડીયે દીવા બળે ,,
 પેલા વેવાઈને ઘેર અંધારા સાહેલી
 તાંબાકુંડી રે નગર સોહામણી

* ઘીને ઠેકાણે કેટલાક દુધ બોલે છે પણ ત્રાંબાકુંડીમાં દુધ
 ભરવાથી વિષ થઇ જાય છે માટે ઘી બોલવું વધારે સારું છે.

(૧૭૫)

માંહી ભરીયેલ ગવરીનાં ઘીય સાહેલી.
 મારી કઈ વહુને પહેરણુ સાડી બલો
 મારી રતી વહુને પહેરણુ સાડી બલી
 પેલી વેવાણુનેરે લઈ ગયા ચોર
 સાહેલીયે બાંખો મોરીયો. ”

નં. ૧૨૬.

પહેરામણી વખતે.

જીરે મેં તમને દેવશંકર વેવાઈ વારીયા હરિશંકર ભાઈનો
 વાદ ન લઈશ.

જીરે જેશંકરભાઈને મયાશંકર ભાઈનાં જોડલાં
 દેવશંકર વેવાઈને ધેલા ગાંડાની જોડ માંડે તોરણીયું હીરે
 જડયુંરે.

જીરે મેં તમને પુરી વેવાણુ વારીયા જેકુરનો વાદ ન લઈશ
 જેકુંવર વહીને મોતીવહુનાં જોડલાં ચોલી પુરી વેવાણુને
 મનુ ગાંડીની જોડરે-માંડે તોરણીયું હીરે જડયું-ટેક.

નં. ૧૨૭.

પહેરામણી વખતે.

કેવળીયા પાનામાં રંગ ઘણો,
 મારે પ્રાણજીવનભાઈને બોલ્યે બંધ ઘણો, રંગરસીયા-

(૧૦૬)

ખાખરીયા પાનામાં રંગ નહિ, રંગરસીયા
 પાનાચંદ વેવાઈને બોલ્યે બંધ નહિ, રંગ રસીયા. ટેક.
 મારે ગંગાબાઈને બોલ્યે બંધ ઘણો, રંગ રસીયા.
 ખાખરીયા પાનામાં રંગ નહિ રંગ રસીયા
 જમના વેવાણુ બોલ્યે બંધ નહિ રંગ રસીયા-ટેક.

નં. ૧૨૮

તીખીરે આઢુકેરી શુંઠે મીઠીરે મારે કેશવજીભાઈની જીભ,
 શાન્તિલાલભાઈરે તમારું બોલ્યું પ્રમાણ બેસજોરે મારે
 કેશવજીભાઈની * શુંજે.

ચાવજોરે માલવરણીના પાન કે વળશે તમારા મોઢાનો વાન,
 આવશેરે તમને શુદ્ધને સાન.

તીખીરે આઢુકેરી શુંઠે મીઠીરે મારે વાલીબાઈની જીભ,
 ચંચળબાઈ તમારું બોલ્યું પ્રમાણ બેસજોરે મારે વાલીબા-
 ઈની શુંજે;

ચારજોરે માલવરણીનાં પાન કે વળશે તમારા મોઢાનો વાન
 આવશેરે તમને શુદ્ધને સાન. ટેક

* શુંજ મસજત.

(૧૦૭)

નં. ૧૨૯.

ચોરીમાં ચરકલી બોલે દાદાજી વચન સુણોરે
અમારા દાદાને ઘેર ગાયુ ને લેસું, તે મારે સાસરે દેજો
સંપત હોયતો દેજો દાદાજી નહિતો હાથ જોડી ઉમા રેજો
હાથ જોડી ઉમા રેજો દાદાજી જીમડીયે જસ લેજો
ચોરીમાં ચરકડી બોલે વીરાજી વચન સુણોરે.
અમારા વીરાને ઘરે અલર વછેરા તે મારે સાસરે દેજો
સંપત હોય તો દેજો વીરાજી નહિતો હાથ જોડી ઉમા રેજો
હાથ જોડી ઉમા રેજો વીરાજી જીમડીયે જસ લેજો. ટેક

નં. ૧૩૦.

વેવાઈને માંડવે રમવાને ગીયાતાં પરાણે પારેડું વળગાડયુંરે
અમારે નરસીંહભાઈને
ઈરે પારેડાને શું જોઈએ કાંખીને ઉપર કડવારે ભોળા
નાની વહુને
વેવાઈને માંડવે રમવા ગીયાતા પરાણે પારેવડું વળગાડયુંરે
અમારે નરસીંહભાઈને
ઈરે પારેડાને શું જોઈએ દાણારી ઉપર ગુજરીરે ભોળા
નાનીરે વહુને
વેવાઈને માંડવે રમવાને ગીયાતા પરાણે પારેડું વળગાડયુંરે.
અમારે નરસીંહભાઈને. ટેક

(૧૦૮)

નં. ૧૩૧

આછલા કંકુ ઘોળેરે લાડી આછલી પીર કઢાવું
તારા બાપનાં ઝુંપડાં મેલરે લાડી મકનજીભાઈની મેડીયુ દેખાડું
તારા બાપનો મેલ છેડો લાડી મકનજીભાઈ સાસરો દેખાડું
આછલા કંકુ ઘોળેરે લાડી આછલી પીર કઢાવું
તારી માનો છેડો મેલરે લાડી, ઉજમ વઉ સાસુ દેખાડું
આછલા કંકુ ઘોળેરે લાડી આછલી પીર કઢાવું
તારા ભાઈનો છેડો મેલરે લાડી જીવણલાલભાઈ જેઠ દેખાડું
આછલા કંકુ ઘોળેરે લાડી આછલી પીર કઢાવું. ટેક.

નં. ૧૩૨

પરણીને કન્યાને વોળાવતી વખતે ગાવાનાં.

રહો રહો વેવાઈઓ રંગભર્યા તમને દેશું ઉતારા ઓરડા,
વરરાજને મેડીનાં મેલરે રહો રહો વેવાઈઓ રંગભર્યા;
તમને હાતણુ દેશું હાડમી વરરાજને કરજો કામ-રહો
તમને નાવણુ દેશું કુંડીયુંરે વરરાજને દેશું નદીનાં નીર-રહો
તમને ભોજન દેશું લાફસી વરરાજને કેશરીયો કંસાર-રહો
તમને મુખવાસ દેશું એલચી વરરાજને પાન પચાસ-રહો

(૧૦૯)

નં. ૧૩૩.

રહોને રસીયા આબુની રાતે આબુનો વાસો આપડી સીમમાં
તમારી સીમમાં કેમ રહ્યું જાય ઘોરીડા ભુખ્યા અમે નહિ રહીએ
તમારા ઘોરીડાને લીલી નાગરવેલ ઘોડલા ચરસે લોલો ખાજરો
રહોને રસીયા આબુની રાત આબુનો વાસોરે આપડી વાડીએ
તમારી વાડીએ રહ્યું કેમ જાય જનૈયા ભુખ્યારે અમે નહિ રહીએ
તમારા જનૈયાને કેશરીયા કંસાર જનડીયું જમશે મીઠા લાડવા
રહોને રસીયા આબુની રાત આબુનો વાસોરે આપડી વાડીએ

નં. ૧૩૪.

ઢોલીડા ખડુકયા લાડી ચાલો આપણે ઘેર,
ઉભા રહોતો માણું મારા હાદાજીની સીખરે;
હવે કેસી સીખરે લાડી હવે કેસા બોલરે,
પરણ્યાને પીયારા લાડી ચાલો આપણે ઘેરરે.
ઢોલીડા ખડુકયા લાડી ચાલો આપણે ઘેરરે,
ઉભારોતો માણું મારી માતાજીની સીખરે;
હવે કેસી સીખરે લાડી હવે કેસા બોલરે;
પરણ્યાને પીયારા લાડી ચાલો આપણે ઘેરરે,
ઢોલીડા ખડુકયા લાડી ચાલો આપણે ઘેરરે.-ટેક

(૧૧૦)

નં. ૧૩૫.

મારા દાદાને ઘેર આંખલો આંખલો ઘેર,
ગંભીરે ડાળ મરડીને દાતણ મેં કર્યું;
દાદા ગાળમ દેશોરે અમેરે લીલુડા વનની ચરકલી,
આજ છેયે દાદાજીના દેશમાં કાલ ઉડી જશું પરદેશરે.
અમેરે લીલુડા વનની ચરકલી.
મારા વીરાને આંગણ આંખલો આંખલો,
ઘેર ગંભીર ડાળ મરડી દાતણ મેં કર્યું,
વીરા ગાળ મ દેશોરે અમેરે લીલુડા વનની ચરકલી;
આજ છેયે બાલીજીના રાજમ! કાલે ઉડી જશું પરદેશરે
અમેરે લીલુડા વનની ચરકલી-ટેક

નં. ૧૩૬.

આ દશ પીપરો આ દશ દાદાના ખેતર
દાદો નવલશંકરભાઈ વીનવે જની ડાયલા થાજે;
સસરાના લાંબા ઘુંમટા, સાત પાહોલે પડજો,
જેઠજીના વેણ પાલજો જેઠાણીશું વાદ મ કરજો;
નાનો દરેયો લાડકો, તેનાં હસ્યા ખમજો,
નાની નણુંદ જાય સાસરે, તેના માથાંરે ગુંથજો.

(૧૧૧) .

નં. ૧૩૭.

દિવાળી ખાઈ કાંઈ હાલું હાલું કરી રહ્યાં રે.
જીવણુલાલભાઈ કાંઈ ચાલવા ન દીયો
મોસાળ ધરે પરહુર્યા, વારી જમાડશું દીવાળીખાઈ જાનરે
નરસીંહભાઈએ આડા ઓડા માલ્યારે
હરિલાલભાઈ ઝાલી ઘોડા વાઘરે, વારો જમાડશું દીવાળી
ખાઈની જાનરે—ટેક.

નં. ૧૩૮.

કન્યાને વોળાવીને વળતાં

વારી વારી દાદોજી પુછે આજ માંડવકાં અણોડુરૈરે
માંડવડામાં ચંચળખાઈનાં રાજ મેલીને ચાલ્યા સાસરે
દીવડો હતો ચંચરખાઈને હાથ મેલીને ચાલ્યા સાસરે
વારી વારી વીરોજી પુછે આજ માંડવ કાં અણોડુરૈરે
માંડવડામાં ચંચરખાઈના રાજ મેલીને ચાલ્યા સાસરે
દીવડો હતો ચંચળખાઈને હાથ મેલીને ચાલ્યા સાસરે—ટેક.

—❀—

નં. ૧૩૯

આંબેનો પરદેશી પોપટો લાંબો તો ચુંડીનો ચુથો
ધુતારે લોળબ્યા.
રમતાતા હીંગત્રે પોતીકે, રમતાતા માડવા હેં ધુતારે લોળબ્યા.

(૧૧૨)

રમતાતા સૈયરૂંને સાથ—ધુતારે લોળવ્યા

આવા રૂડા દાદાજીના રાજ મેલીને ચાલ્યા સાસરે

આવ્યો તો પરદેશી પોપટો લાવ્યો તો ચુદડીનો ચુથો.

ધુતારે લોળવ્યો.—ટેક.

નં. ૧૪૦

[વર ઘેર આવતા પોંખતી વખતે.]

લાડડી ટોડલા જેવડીરે,

લાડી આવડલાને વરસ તું ક્યાં રહીરે;

હું તો દીયે સુતીરે,

રાતે જાગતરે હુંતો સસરાજી.

પ્રાણજીવનભાઈને માગતીરે.

લાડડી ટોડલા જેવડીરે,

* આવડલાને વરસતું ક્યાં રહીરે;

હુંતો દીયે સુતીરે, રાત્રે જાગતરે. હુંતો.

સાસુજી જમનાબાઈ માંગતીરે—લાડડી ટોડલા.

નં. ૧૪૧.

ખડકીના કડારે ખટુંકીયા, ઘોડલા હીંડેછે બહાર;

મારીરે માના નરસીહરામભાઈ,

* આટલા.

(૧૧૩)

તમારા લુંબુલાં ઉતારે છે ચાર.

સીતા કુંતાને દ્રૌપદી, અને ચોથી હરિશ્ચંદ્રની નાર;

તારી માના જેયંદ જમાઇ

તમારા લુંબુલાં ઉતારે છે ચાર.

ઉંડણુ ભુંડણુ ભુંકતી ચોથી શેઠાની શીયાળ. ખડકીની.

— ❦ —

નં. ૧૪૨.

કોડીયે રમવા બેસે ત્યાં

રાણી જાયો રમવા બેઠો, દાશી જઈ હારીજી;

તું કેમ હારી દાશી જઈ, તારે ફલાણા સરખો બાપજી.

ફલાણો બચારો કાંઈ ન જાણે, આમાં કામણુ જાણેજી;

હથેળીમાં હળ ખેડાવે, જળમાં દીવડો બાળેજી.

શીકે ચડીને દહીં ખાતો, મીંદડો નામ ઠેરાવ્યુંજી;

શેરીએ શેરીએ ડાઉડાઉ કરતો, કુતરો નામ ઠેરાવોજી.

નં. ૧૪૩.

મીંઢાળ છોડતી વખતે.

તારે દોરડીયે દશ ગાડુંદે લાડી દોરડો નવ છુટેદે

તારા બાપનો બાપ તેડાવેદે, લાડડી દોરડીયો ન છુટેદે

તારા કાકા કટુંબી તેડાવેદે, લાડી દોરડો ન છુટે

તારા મામા મોસાળા તેડાવે, લાડી દોરડીયો ન છુટેદે

(૧૧૪)

નં. ૧૪૪.

સીમન્તના ગીતો.

* ઘેણુને પેલડા માસ ઓદરીઓરે	ટહુકે મેહુવારે.
પેલે માસેતે જાણુ અજાણુયારે,	"
ઘેણુને ખીજલો માસ ઓદરીઓરે.	"
ખીજે માસે સૈયરને સંભળાવ્યારે.	"
ઘેણુને ત્રીજે માસ ઓદરીઓરે.	"
ત્રીજે માસે સ્વામીને સંભળાવ્યારે,	"
ઘેણુને ચોથલો માસ ઓદરીઓરે.	"
ચોથે માસે સાસુને સંભળાવ્યારે,	"
ઘેણુને પાંચમો માસ ઓદરીઓરે.	"
પાંચમે માસે પંચમાંસી બંધાવેરે,	"
ઘેણુને છઠલો માસ ઓદરીઓરે.	"
છઠે માસે તે ચુરમાના ભાવરે,	"
ઘેણુને સાતમો માસ ઓદરીઓરે.	"
સાતમે માસે સૈયરને કાગળ મેઘ્યારે	"
ઘેણુને આઠમો માસ ઓદરીઓરે.	"
આઠમે માસે ખોળા ભરણું આદરીઓરે,	"
ઘેણુને નવમો માસ ઓદરીઓરે.	"
નવમે માસે તે કાનકુંવર જન્મ્યારે	"

* અવરણીવાળી સ્ત્રી.

(૧૧૫)

હવે નહીં દળુ નહીં ભરું પાણીરે. ”
સાસુ દળશે નણુંદ ભરશે પાણીરે, ”
પુતર જન્મ્યો ને થઈ ઠકરાણીરે. ”

—*—

નં. ૧૪૫.

ધેણુના સસરાળ ઘડાવો ધેણુને મોતી છડી,
આપણા ઘરમાં ઝાઝા સોનૈયા, ઘરમાં ઝાઝા રૂપૈયા;
આજરે ઘડાવો ધેણુને મોતીછડી.
ધેણુના જેઠાળ ઘડાવો ધેણુને મોતી છડી,
આપણા ઘરમાં ઝાઝા સોનૈયા ઝાઝા રૂપૈયા; આજરે
ધેણુના દાદાળ ઘડાવો ધેણુને મોતી છડી,
એના ઘરમાં નથી ઘંટી, દળવા ન મળે બંટી;
ક્યાંથી ઘડાવે ધેણુને મોતી છડી.
ધેણુના વીરાળ ઘડાવો ધેણુને મોતી છડી,
એના ઘરમાં નથી સુપડું રહેવા નથી જીંપડું;
ક્યાંથી ઘડાવે ધેણુને મોતી છડી.
ધેણુના કાકા ઘડાવો ધેણુને મોતી છડી,
એના ઘરમાં ન મળે દોકડો ઘર વેચે છે છોકરો.
ક્યાંથી ઘડાવે ધેણુને મોતી છડી.

(૧૧૬)

નં. ૧૪૬.

ઘેણુનો હાર હીરે જડયો, ઘેણુનો અંખોડો કુલે જડયો;
ઘેણુ તો બોલાવ્યા બોલે નહીં, ઘેણુનો આંકડો નમે નહીં.

ઘેણુને સાસુ નણુંદ ગમે નહીં,

ઘેણુ શેરડીયે સાંચરીયા વચમાં મેલો ગાગરરે;

ઘેણુ જેઠડીયા;

ઘેણુ તમારાં સાસરીયાં દીસે સઘળાં નાગરરે.

ઘેણુ જેઠડીયાં.

ઘેણુનો હર રહીરે જડયો, ઘેણુનો અંખોડો કુલે જડયો;

ઘેણુ તો બોલાવ્યા બોલે નહીં, ઘેણુનો આંકડો નમે નહીં.

ઘેણુને સાસુ નણુંદ ગમે નહીં,

ઘેણુ શેરડીયે સાંચરીઆ, વચમાં મેલો ગોળીરે;

ઘેણુ જેઠડીયાં.

ઘેણુ તમારા પીયરીયાં દીસે સઘળાં ડોળીરે,

ઘેણુ જેઠડીયા.

ઘેણુ શેરડીએ સાંચરીઆ, ને વચમાં મેલો માંચીરે;

ઘેણુ જેઠડીયા.

ઘેણુ તમારા પીયરીઆને સઘળા દીસે ધાંચીરે,

ઘેણુ જેઠડીયાં

ઘેણુનો હાર હીરે જડયો,

(૧૧૭)

નં. ૧૪૭

મારે માવજીભાઈના નાના મોટા ડેલારે,
લોળી ઘેણુ હુમચી ખુંદવાને આવ;
એક ખુંદે ને ખુંદાવેરે, લોળી ઘેણુ હુમચી ખુંદવાને આવ,
આદ્યા પ્રેમચંદ વેવાઈના નાના મોટા ઘેલારે;
લોળી ઘેણુ હુમચી ખુંદવાને આવ,
એક ખુંદેને ખુંદાવેરે લોળી ઘેણુ હુમચી ખુંદવાને આવ;
મારે પાનાચંદભાઈના નાના મોટા ડેલારે,
લોળી ઘેણુ હુમચી ખુંદવાને આવ.
એક ખુંદેને ખુંદાવેરે લોળી ઘેણુ હુમચી ખુંદવાને આવ,
આદ્યા કરમચંદ વેવાઈના નાના મોટા ઘેલારે,
લોળી ઘેણુ હુમચી ખુંદવાને આવ.
એક ખુંદે ને ખુંદા વેરે લોળી ઘેણુ હુમચી ખુંદવાને આવ.

નં. ૧૪૮.

ગોરા ગોરી પોંચા અને ગોરી કરાચુંરે,
હું તમને પુછુ ગોર ગોરી ઉજમ;
વહિ તમારાં સાસુજીએ શી સાદરપુરી,
ઉનાં ઉનાં ઘેવર નેતાજી જલેખી

૧ એક જાતની રમત.

(૧૧૮)

એવી એવી સાદર ઘેણી સામુજીએ પુરી,
જમી જુઠીને ઘેણ વઉ ઢાલીયે;
સુતાં સામુનાં જાયા સુતા છે કે જાગો,
પાનનાં ખીડલાં વારી વારી લાવો.
રાતનાં ચાર પોર ઘેણ વહુ નીંદ્રે ઘેરાણા-ગોરા ટેક.
ગોરા ઉજમ વહુ તમારી માતાજીએ શી સાદર પુરીરે,
જરની રાખને માંહી તેલનું ટીપું એવી સાદર ઘેણી;
માતાયે પુરી જમી જુઠી ઘેણ વઉ ઓટલે સુતાં,
માડીના જાયા સુતા છે કે જાગોરે પાણીના લોટીયા
ભરી ભરી લાવોરે, રાતના ચાર છેરી છેરી કાઢ્યારે,
ગોરા ગોરા ટેક.

નં. ૧૪૯

જનોઈનાં

લીલુડો દંડને હાથમાં પોથી, બાળો બ્રહ્મચારી બણવા ચાલ્યા,
દાદો વાટડી જોતા વળોવળો બાળા બ્રહ્મચારી સાત સમુદ્ર આડા;
ત્રિવેણી નદીયું. લીલુડો ટેક.

લીલુડો દંડને હાથમાં પોથી બાળો બ્રહ્મચારી બણવા ચાલ્યા,
માતા વાટડી જોતી વળો વળો બાળા બ્રહ્મચારી સાતસમુદ્ર આડા;
ત્રિવેણી નદીઈ.

(કાકા મામા વિગેરેનાં નામ ઉમેરવા)

(૧૧૯)

નં. ૧૫૦

જનોઈનાં

ખડવા કાને કડી હાથે છડી હીરે જડીરે,	
ખડવો જઈ બેઠો છે દાદાજીને જોળે ચડીરે;	
દાદા જનોઈ અપાવો અમને હોંશ ઘણીરે.	ટેક. ખડવા
ખડવો જઈ બેઠો છે માતાજીને જોળે ચડીરે,	
માતા ભીક્ષા પીરસોને અમને હોંશ ઘણીરે.	ખડવા.
ખડવો જઈ બેઠો છે કાકાજીને જોળે ચડીરે,	
કાકા કુંટુબીને તેડાવો હોંશ ઘણીરે;	ખડવા.
ખડવો જઈ બેઠો છે વીરાજીને જોળે ચડીરે,	
વીર વરણાગી ભરાવો અમને હોંશ ઘણીરે.	ખડવા.
ખડવો જઈ બેઠો છે ફૂલ ખાને જોળે ચડીરે;	
ફૂલખા ફુલેકા લેવરાવો અમને હોંશ ઘણીરે.	ખડવા.
ખડવો જઈ બેઠો છે બેનીજીને જોળે ચડીરે;	
બેની ઘોળ ગરાવો અમને હોંશ ઘણી રે.	ખડવા.

નં. ૧૫૧

લીલુડી ટોપીને હીર ભરીરે કીધું છે જરીયન કામરે,
 માળાવર ટોપી હીર જડીરે;
 જોઢી પહેરી પ્રહાર્યાર સંચર્યારે,

(૧૨૦)

પુછે છે નગરીના લોક બાળાવર ટોપી ક્યાં બરીરે.
સુરત ગામ ભારી બેન રેછેરે ત્યાં વસે કુંવરજી મેરાઇરે;
સુણતાંને ભેટ મોકલીરે.

નં. ૧૫૨

હાથણી આવેરે મલપતી જ્યાં ઢમકતા ઢાલ
બ્રહ્મચારી તારી રે પામડી;
ઓઢી પહેરી બાળો બ્રહ્મચારી સંચર્યા,
મોહી રહ્યા ચારેરે દેવ બ્રહ્મચાર તારીરે પામડી.
કાશીમાં વિશ્વનાથ મોહી રહ્યા, દુવારકામાં રણુછોડરાય દેવ,
બ્રહ્મચાર તારીરે પામડી;
જંગલમાં જડેશ્વર મોહી રહ્યા, મોરબીમાં કુબેરનાથ દેવ,
બ્રહ્મચાર તારીરે પામડી.

હાથણી આવેરે મલપતી જ્યાં ઢમકતા ઢાલ,
બ્રહ્મચાર તારીરે પામડી;
ઓઢી પહેરી બાળો બ્રહ્મચારી સંચર્યા,
મોહી રહ્યા ચારેરે દેવ બ્રહ્મચાર તારીરે પામડી. ટેક.

નં. ૧૫૩.

બ્રહ્માને આંગણુ આંબલો, ઇઆંબલીઆનાં નાવડે મુજને નામ,
મારે આંગણુ રે બડવો નિત્ય રમે;

ડેલીએ બેઠા દાન કરે, ઈદ્રા તારી, નાન આવડેરે મુજને નામ,
મારે આંગણેરે બડવો નીત રમે.

માણસે મોતીની સગ ચડેઈ મોતીવાળાનાં નાવડે મુજને નામ.
મારે આંગણુ બડવો નીત રમે,

બવરી બજારે નાણા ફેરવે ઈનાણાવટીનાં નાવડે મુજને નામ;
મારે આંગણુ બડવો નીત રમે.

ભારે એ પુસ્તક હાથમાં એ વીદ્યાથીના નાવડેરે મુજને નામ;
મારે આંગણેરે બડવો નીત રમે.

ભારે એ કુંચીડ હાથમાં ઈલાંડારીના નાવડેરે મુજને નામ,
મારે આંગણેરે બડવો નીત રમે.

લીલા ઘોડી ને પીળો ચાખખો ઇચ્છાસ્વારીનાં નાવડે મુજને નામ
મારે આંગણેરે બડવો નીત રમે.

બડીઓને પાટી એ હાથમાં
ઈનિશાળીઆનાં નાવડેરે મુજનેરે નામ,
મારે આંગણુ બડવો નીત રમે.

સાંઘા માચીયે બેઠાં એ પુન્ય કરે ઇપુન્યાવંતાનાં નાવડે
મુજને નામ,

મારે આંગણુ બડવો નીત રમે.
ભાર સાખે બેઠીયે પુતળી ઇપુતળીનાં નાવડે મુજને નામ,
મારે આંગણુ બડવો નીત રમે.
બ્રહ્માને આંગણુ આંબલો ઇઆંબલીયાના ચંપો મરવો નામ.

મારે આંગણુ બડવો નીત રમે.

ડેલીએ બેઠા દાન કરે ઈ દાતારીનાં ડાહ્યાલાલભાઈ નામ.

મારા આંગણુ બડવો નીત્ય રમે.

માણુએ મોતીની સગચડેઈ

મોતીવાળાનાં મહામુખરામભાઈ નામ

મારે આંગણુ બડવો નીતરમે,

બવરી બબરે નાણા ફેરવે

ઈ નાણાવટીનાં પ્રાણુજીવનભાઈ નામ

મારે આંગણુરે બડવો નીતરમે

ભારે એ પુસ્તક હાથમાં ઈ વિદ્યાર્થીનાં બાલુભાઈ નામ

મારે આંગણુ બડવો નીતરમે

ભારે એ કુંચીઈ હાથમાં

ઈ ભંડારીનાં પ્રેમશંકરભાઈ નામ

મારે આંગણુ બડવો નીતરમે

લીલી ઘોડીને પીળો ચાબખો

ઈ અસ્વારીનાં મોતીલાલભાઈ નામ

મારે આંગણુ બડવો નીતરમે

બડીયોને પાટી એ હાથમાં

ઈ નિશાળીયાનાં જીવનલાલભાઈ નામ

મારે આંગણુ બડવો નીતરમે

સાંઘા માચીયે બેઠો એ પુન્ય કરે

ઈ પુન્યવંતાના પાર્વતીબાઈ નામ
મારે આંગણુ બડવો નીતરમે
બારસાએ ઠેઠી પુતળી
ઃ પુતળીનાં કીશોરીબાઈ નામ
મારે આંગણુ બડવો નીતરમે

નં. ૧૫૪.

સાત સુંવારી બડવા પાંચ લાડુડી તમેરે નાનકડા બડવા
ભણવા ક્યાં જશો બડવા ઉભલા રહોને
ઉભલા રહોતો આપણી વાડીયુંમાં રહેજો
કાચી કેરીની સોરમ લેજો નાનકડા બડવા ઉભલા રહોને
ઉભલા રહોને બડવા દાદો મનાવે દાદો મનાવી બડવા
જનોઘઉં દેવરાવે બડવા ઉભલા રહોને
ઉભલા રહોને બડવા માતા મનાવે માતા મનાવી બડવા
ભીક્ષા પીરસાવે બડવા ઉભલા રહોને
ઉભલા રહોને બડવા કાકો મનાવે કાકો મનાવી બડવા
કુટુંબ તોડાવે બડવા ઉભલા રહોને
ઉભલા રહોને બડવા વીરો મનાવે વીરો મનાવી બડવા
વરણાગી ભરાવે બડવા ઉભલા રહોને
ઉભલા રહોને બડવા કૃષ્ણ મનાવે કૃષ્ણ મનાવી બડવા
કુલેકાં લેવરાવે બડવા ઉભલા રહોને

(૧૨૪)

ઉભલા રહોને બડવા બેની મનાવે બેની મનાવે બડવા
ધોળ ગવરાવે બડવા ઉભલા રહોને—ટેક

નં. ૧૫૫.

કાશીયે જઈ આવ્યોરે બડવો
લાવ્યો છે ગારે વેદ સલુણારે સામવેદ
કે રસ કેરો મોભીરે બડવો કે રસ કેરો વસીઆણુ
સલુણારે સામવેદ કે રસકેરો ભત્રીજોરે બડવો
કે રસ ધમરો જાણુજ સલુણા સામવેદ
કે રસ કેરો બેલીરે બડવો
કઈ બાઈ ચુડારીનો વીર સલુણારે સામવેદ

નં. ૧૫૬.

આહો રે તુને માલીડા વારીયો
આહો મારી શેરીયે મરવો મરોપીશ
બડવો ઘેર આવશે.
તારા કુલડાની કરશે રંબડ બડવો ઘેર આવશે.
આહો મેં તુને સોનીડા વારીયો
આહો મારી શેરીયે હાટ મ માંડ
બડવો ઘેર આવશે.
તારી પોંચીની કરશે રંબડ

બડવો ઘેર આવશે

આહે મેં તુને કસુંબી વારીઓ

આહે મારી શેરીયે હાટ મ માંડ

બડવો ઘેર આવશે

તારા મોરીઆની કરશે રંજાડ બડવો ઘેર આવશે

બડવો કેરસ કેરો બેટડો બડવો કેરસ કેરો વસીયાણુ

બડવો ઘેર આવશે.

બડવો કેરસ કેરો ભત્રીજડો બડવો કેરસ ધમરો ભાણેજ

બડવો ઘેર આવશે.

બડવો કેરસ કેરો બાંધવો બડવો કંઈ બાઈ ચુડારીનો વીર

બડવો ઘેર આવશે

બડવો ત્રીકમણ કેરો બેટડો

બડવો લખમીબાઈ કેરો વસીયાણુ

બડવો ઘેર આવશે

બડવો પ્રભાશંકર કેરો ભત્રીજડો

બડવો જટાશંકરભાઈનો ભાણેજ

બડવો ઘેર આવશે.

બડવો હેમશંકરભાઈ કેરો બાંધવો

બડવો મોતીબાઈ ચુડારીનો વીર

બડવો ઘેર આવશે—ટેક

(૧૨૬)

* નં. ૧૫૭.

હડવેથી રાણી રાંદલ દડવડયાં ઉતર્યા વડ હેઠ. રાનાંદે
ઉતર્યા તે આંખા આંખલી ઉતર્યા દાડમ ઝાડ. રાનાંદે
ઉતર્યા મહાસુકરામભાઈને ઓરડે ઘેર મીઠા ખોલી નાર.
મીઠાં ખોલેને મન હશે લગી લગી લાગે છે પાય. રાનાંદે
આય પડામણ વઢને ખેટડો અખંડ વીરાણની મોર
અખંડ એવાતણ વઢને ચુડલો. રાનાંદે

નં. ૧૫૮.

મેંરે માડીયા જાગ હું થધરે ઉતાવળી
પાને કુલે ભરી છાળ અગરની ડામલી
સાંકળી શેરીમાં સુરજવર સામા મળ્યા
સુરજવર રાનાંદેને મેલો મારે ગોરણીરે
ખેસારીશ આટને પાટ એઢાડીશ ચુંદડીરે
જમાડીશ ખાંડને ખીર વઢાડીશ ગોરણીરે

નં. ૧૫૯

ગાયુંની ખરીયે ખેતર ખેડીયાં. રાનાંદે
વાવી છે જલર જલવંત્રી ઉગી છે ચોર મજાડ

* રાંદલ માનાં ગાથાં-કાડિયાવાડમાં શુભ પ્રસંગે-રાંદલમા
(અંદ્રમા) ની સ્થાપના કરે છે.

રંગો મુરજ વરનાં મોરીયાં રાંદલમાંની ચુંદડી. રાનાંદે
હું કેમ ઓઢું એકલી રાનાંદે અમારે મુલદ્રાખાઈનાં વાંધા
રાનાંદે

ખાંધો મુરજવર મોરીયાં પાટણથી પટોરા મંગાવો
ભાંગો મુલદ્રાખાઈનાં વાંધા. રાનાંદે
ગાયુંની ખરીયે ખેતર ખેડીયાં. રાનાંદે
વાવી છે બર બવંત્રી ઉગી છે ચોર મજક
રંગો ખાલુભાઈનાં મોરીયાં રંગો નાની વડની ચુંદડી
ઓઢો નાની વડ ચુંદડી ખાંધો ખાલુભાઈ મોરીયાં
હું કેમ ઓઢું એકલી અમારે ચતુરાખાઈનાં વાંધા
ખાંધો ખાલુભાઈ મોરીયાં પાટણથી પટોરા મંગાવો
ભાંગો ચતુરાખાઈનાં વાંધા-રાનાંદે

નં. ૧૬૦.

લીલુડો ઘોડો રણ પાખંડીયો સેજ ભર્યો શણગાર
જરે રાનાંદે ભરથારે અમને રૂડેરાં કીધાં ખાહોલડી
લોડામણા અમને ખાળકડાં દીધાજરે-ઉંચી ઉંચી
પટસારે મેં પારણીયાં ખાંધ્યાજરે ઝીણું ઝીણું
સાદડીયે મેં હાલરડાં ગાયાંજરે ધીનાં ઘડા ઢગતા મેલ્યા
ફૂધળીયાં ઉભરાતાં મેલાં ધવરાવા ખેડી

જીરે બાલુભાઈને ચોરડીયે મેં અજવાળા દીઠાં
જીરે નાની વઢિને પેટ પીયર વસતું દીઠું જીરે-ટેક.

નં. ૧૬૧.

રાંદલમાનો ઘોડો ખુંદતી વખતે.

રાંદલ માવડી કહે છે અમને બાળેડીન કોડ,
જાવરે જગાડો ચોલા સુતારીનો બેટો,
સુતારીનાં ઘર આઈને દશમશ દૂર.
બાળેડી લઈ આવે આઈને ઉગમતે અસુર,
ઉડલો ચુડલો રણગણુ જામરી મંડપના છાયા
જેસી ઉજરીરે નગરી.

રાંદલ માવડી કહે છે અમને આરીચુનાં કોડ,
જાવરે જગાડો ચોલા કંસારીનો બેટો;
કંસારીનાં ઘર આઈને દશમશ દૂર,
આરીઈં લઈ આવે આઈને ઉગમતે અસુર;
ઉડલો ચુડલો રણગણુ જામરી મંડપનાં છાંયા,
જેસી ઉજરી રે નગરી.

રાંદલ માવડી કહે છે અમને નાળીયેરીનાં કોડ,
જાવરે જગાડો ચોલા ગાંધીડાનો બેટો;
ગાંધીડાનાં ઘર આઈને દશમસ દૂર
નાળીયેરી લઈ આવે આઈને ઉગમતે અસુર,

(૧૨૫)

ઉડલો ચુડલો રણઝણ લમરી મંડપનાં છાયા

છાયા જેસી ઉજરીરે નગરી.

રાંદલ માવડી કહે છે અમને ઝુમલડાંનાં કોડ,

જાવરે જગાડો ઝોલા સોનીડાનો ઘેટો;

સોનીડાનાં ઘર આઈને દશમશ ફર,

ઝુમલડાં લઈ આવે આઈને ઉગમતે અસુર

ઉડલો ચુડલો રણઝણ લમરી મંડપના છાયા.

ઉજરીરે નગરી.

રાંદલ માવડી કહે છે અમને ચુંદડીઉંનાં કોડ

જાવરે જગાડો ઝોલા કસુંબીનો ઘેટો,

કસુંબીના ઘર આઈને દશમશ ફર,

ચુંદડીઉં લઈ આવે આઈને ઉગમતે અસુર

ઉડલો ચુડલો રણઝણ મરી મંડપનાં છાયા

જેસી ઉજરીરે નગરી ટેક. રાંદલ.

—*—

નં. ૧૬૨.

દેરૈયે કાંઈ માંડયા આજ નાની દેરાણી લીધા રાંદલ રૂસણા,

નહિ જાઉં મારા દેરૈયાને ઘેર નહીં થાઉં રાંદલમાંની ગોરણી

દેરૈયો કાંઈ લાગે છે પાય દેરાણી ખોળા પાથરે,

રાંદલમાને ચડી એલી રીસ, કાળે થોડે રાંદલમાં ચડ્યાં

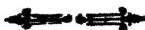
(૧૩૦)

છોડા કહે નહીં મારી માંચ પરણ્યો આલ મીલ પરણવા,
જેવો જેવો ભાર કપાસ, તેવી જોઝણીની દેહી ધરી;
બાઈશ મારાં દરેયાને ઘેર, થાઈસ રાંદલ માની ગોરણી,
આઠ દીનાં તેડી સમાનાં બગ ફરતી જમાડીશ આઈની ગોરણી
રાંદલમાને ઉતરી છે રીસ, લીલે ઘોઠે રાંદલમા ચડ્યાં.
છોડા કહે હમારી માય, પરણ્યો પાધરથી પાછો વળ્યો,
ટેક દરેયે કાંઈ.

નં. ૧૬૩

કાશી કેરા કળસીઆ ગંગા જળ ભરવા બહિરે. મા.
કીજો ધીરે રાંદલ પરોણલા કીયે ઘેર રમવા બહિરે. મા.
જીવણલાલ ભાઈ ઘેર પરોણલા હરીલાલભાઈ ઘેર બહિરે
રમવા. મા.
કાશી કેરા કળસીયા ગંગાજળ ભરવા બહિરે. મા.

નં. ૧૬૪.

આલા લીલા વાંસડીયાની વેલ.	રાનાંદે.
ભમર ચકરનાં પેરે.	રાનાંદે.
હરહીં હોળા બળદરે,	રાનાંદે.
ઉમકી પારી કુમકી પારીશ રાગરે;	રાનાંદે.

વેલે બેશી જાવોરે	રાનાંદે.
કોડીયે મારગડા રોક્યારે.	રાનાંદે.
કોડીયાને કાયા હેતા જાવરે,	રાનાંદે.
ખાંગરડે મારગડા રોક્યારે	રાનાંદે.
ખાંગરાને પગ હેતાં જાવરે	રાનાંદે.
જાંઝી રોક્યા આઈનાં રથરે—	રાનાંદે.
વાંઝીયાને પુત્ર હેતા જાવરે.	રાનાંદે ટેક.

નં. ૧૬૫.

માતા અગર ચંદન ધુપ ગાજોરે.	મનમોહનજીરે.
રાણી સંદલનો મઠ ગાજોરે,	મનમોહનજીરે.
માતા કીયો બાઈ કરે તમારી સેવા.	મનમોહનજીરે.
માતા કઈ વહુ લાગે તમારે પાપરે	મનમોહનજીરે.
માતા પાય પરામણુ વહુને બેટડો,	મનમોહનજીરે.
માતા બાહુબાઈ કરે તમારી સેવા	મનમોહનજીરે.
માતા નાના વહિ લાગે તમારે પાપરે.	મનમોહનજીરે.
પાય પરામણુ વહિને બેટડો,	મનમોહનજીરે.
અખંડ વીરાજની મોર.	મનમોહનજીરે ટેક.

(૧૩૨)

નં. ૧૬૬

રાંદલની ઉથાપનાં વખતે

તમને કીયો બાધ મનાવે	રાંદલ રહો રહોને.
તમને બાલુબાધ મનાવે;	રાંદલ રહોને.
હીરનાં હીચાળા,	રાંદલ રહો રહોને.
તમને ચીરનાં ચંદરવા	રાંદલ રહો રહોને.
તમને અગરનાં ઉલેચણા,	રાંદલ રહો રહોને.
તમને કીયો બાધ મનાવે	રાંદલ રહો રહોને.
તમને મહાસુખરામબાધ બનાવે.	રાંદલ રહો રહોને.
હીરનાં હીચાળા.	રાંદલ રહો રહોને.
ચીરનો ચંદરવા,	રાંદલ રહો રહોને ટેક.

